בבית המשפט המחוזי
במחוז מרכז

ת"א 35742-04-13
קבוע לקדם משפט ביום 11.7.2013
בפני כבוד השופטת הדס עובדיה

בעניין:

וולטר צבי סוריאנו
על-ידי ב"כ עוה"ד אילן בומבך ו/או
יריב רונן ו/או מירי בומבך ו/או שמוליק
ספיר ו/או רפאל בן-חיים ו/או מריאנה
גיזונטרמן ו/או מיטל פרי
מרחוב ויצמן 2, בית אמות השקעות
(קומה 14), תל-אביב, 64239
טל': 03-6932090 פקס': 03-6932091

התובע

- נ ג ד -

ערן בראור
על-ידי ב"כ ש. הורוביץ ושות', עו"ד
אשר מענם לצורך מסירת כתבי בי-דין הוא:
רחוב אחד-העם 31, תל-אביב 65202
טל: 03-5670700 פקס: 03-5660974

הנתבע

כתב הגנה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 9.6.2013, הנתבע, מר ערן בראור (**להלן – "מר בראור"**), מתכבד להגיש כתב הגנה מטעמו, לתביעה שהוגשה על-ידי התובע, מר וולטר צבי סוריאנו (**להלן - "מר סוריאנו"**), ביום 21.4.2013 (**להלן - "התביעה" או "כתב התביעה"**).

בד בבד עם הגשת כתב הגנה זה, מגיש הנתבע בקשה לסילוק התביעה על הסף ולחלופין לעיכוב הליכים בה (**להלן - "הבקשה לסילוק על הסף"**).

העתק הבקשה לסילוק על הסף, ללא נספחיה, מצורף **כנספח "1"** לכתב הגנה זה, ומהווה חלק בלתי נפרד הימנו.

בכל הכבוד, וכמפורט בבקשה לסילוק על הסף, הסמכות לדון בתביעה זו הוקנתה (באמצעות תניית שיפוט ייחודית) לבתי המשפט באנגליה בלבד. כך גם, הפורום הנאות לדון בתביעה זו אינו הפורום הישראלי אלא הפורום האנגלי. נוכח האמור, יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק תביעה זו על הסף (ולחלופין לעכב את ההליכים בה). לחלופין, יהא זה ראוי נכון וצודק להורות על עיכוב הליכים בתביעה זו עד למתן הכרעה בהליכים התלויים ועומדים בפני בית המשפט באנגליה.

<u>יובהר, שכתב הגנה זה מוגש בכפוף לאמור לעיל, למען הזהירות, ומבלי לגרוע מטענות הנתבע בהקשר זה.</u> אין בהגשת כתב הגנה זה ו/או במה שנאמר או שלא נאמר במסגרתו, כדי לגרוע או להוות ויתור על הטענות המועלות במסגרת הבקשה לסילוק על הסף, וכתב ההגנה מוגש **<u>בכפוף להן</u>**, ולמען הזהירות, תוך חזרה על כל שנטען במסגרת הבקשה לסילוק על הסף.

כל טענה בכתב התביעה ו/או בנספחיו (לרבות, למען הזהירות בלבד, בכותרות הכלולות בכתב התביעה), שהנתבע אינו מודה בה במפורש במסגרת כתב הגנה זה, יש לראותה כמוכחשת. כל טענה בכתב הגנה זה נטענת באופן מצטבר, משלים או חלופי לכל טענה סותרת הנכללת בו, לפי הקשר הדברים, בין אם הדבר נאמר במפורש ובין אם לאו.

כל ההדגשות בכתב הגנה זה, לרבות בציטוטים הכלולים בו, הוספו על-ידי הח"מ, אלא אם צוין מפורשות אחרת.

ש. הורוביץ ושות'
רחוב אחד העם 31
תל-אביב

א. <u>פתח דבר</u>

1. תביעה זו משוללת יסוד, משפטי ועובדתי כאחד.

2. כבר בפתח הדברים יודגש, שההסכם העומד במרכז תביעה זו כולל תניית שיפוט, המגדירה סמכות <u>**אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה**</u>, וממילא, לא ניתן לדון בתביעה זו בישראל.

3. די בכך כדי לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין לעכב את ההליכים בה, כמפורט בבקשה לסילוק על הסף.

4. יתר על כן. התביעה דנא אינה תביעה "תמימה". תביעה זו הוגשה מטעמים טקטיים, לצורך ובמסגרת סכסוך בהיקף של עשרות מיליוני דולרים, שמתברר בימים אלו <u>**בבית המשפט באנגליה**</u>, בין סוריאנו (התובע דנא) ובין מעסיקתו הנוכחית של הנתבע, גב' רות פראסול (**להלן – "גב' פראסול"**).

5. על רקע סכסוך זה, מבקש סוריאנו "לגרור" את הנתבע, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, לניהול הליך משפטי מקביל בישראל (חרף תניית השיפוט האקסקלוסיבית האמורה, וחרף העובדה שהפורום הנאות הינו הפורום האנגלי, ולא הישראלי), שהסוגיות העומדות במרכזו, כרוכות ומשולבות בסוגיות שנידונות במסגרת ההליך המשפטי שכבר מתנהל בימים אלו, באנגליה.

6. כדוגמא מייצגת בלבד, יצוין שבמסגרת התביעה דנא, סוריאנו טוען שהנתבע גרם לגב' פראסול להפר את החוזה שכרתה עמו (טענה מוכחשת) - שעה שבמסגרת הסכסוך המתברר באנגליה, נידונה השאלה האם נכרת חוזה כאמור בין סוריאנו לגב' פראסול, אם לאו, ובנוסף, ככל שנכרת חוזה כאמור, הצדדים באנגליה חלוקים בשאלה מי מהם הפר הסכם זה.

7. התביעה עוסקת אפוא, בסוגיות הכרוכות ומשולבות בהליכים המתנהלים בימים אלו בלונדון כאמור, ומדובר אם כן, בניסיון מכוון וחסר תום לב לעקיפת הליך משפטי זה, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט.

8. די גם בעניין זה כשלעצמו, כדי לסלק את התביעה על הסף.

9. כמפורט בפרק ג' להלן, יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק את התביעה על הסף (ולחלופין לעכב את ההליכים בה), גם בשל יתר הטעמים המפורטים בבקשה לסילוק על הסף.

10. מכל מקום, כפי שיפורט להלן, תביעה זו משוללת יסוד משפטי ועובדתי, גם לגופה.

11. <u>**ראשית**</u>, בניגוד לטענותיו חסרות הביסוס של סוריאנו, הנתבע השיב ולא הותיר ברשותו את כל החומרים הסודיים, לא הפר את התחייבויותיו לסודיות, ובוודאי שלא גזל איזה מסודותיו המסחריים (ככל שקיימים) של סוריאנו.

12. <u>**שנית**</u>, הנתבע לא גרם להפרת חוזה נטען (ומוכחש, ולו מחוסר ידיעה), בין סוריאנו לגב' פראסול. ודי לציין בהקשר זה, שהנתבע לא היה בקשר עם גב' פראסול, וכי הקשר ביניהם נוצר רק חודשים רבים <u>**לאחר**</u> פרוץ הסכסוך בין סוריאנו לגב' פראסול, ו<u>**לאחר**</u> שגב' פראסול כבר הפרה (לטענת סוריאנו, המוכחשת) את החוזה הנטען – ולכן ברור שהנתבע לא גרם להפרה נטענת (ומוכחשת) זו.

13. **<u>שלישית</u>**, הנתבע לא הוציא דיבה כנגד סוריאנו, ולא עיוול בעוולת "לשון הרע" כנגדו, הן בשל העובדה שלא אמר את המיוחס לו בכתב התביעה, הן בשל העובדה שהדברים בכל מקרה (וגם לטענת סוריאנו) לא פורסמו, והן בשל העובדה שגם לו היה הנתבע אומר את האמירות שיוחסו לו בכתב התביעה (טענה מוכחשת), לא היה בכך כדי כזב, וממילא, בכל מקרה לא התקיימו יסודות העוולה האמורה.

<u>ב. הרקע העובדתי</u>

<u>ב(1). ההסכם מיום 2.12.2008, והנסיבות שהובילו לכריתתו</u>

14. הנתבע, מר בראור, הינו אזרח ישראלי, עו"ד, ובעל הכשרה ורקע בתחומי המודיעין האזרחי והצבאי (סרן במיל'). כפי שיפורט להלן, בין השנים 2008-2012, הנתבע סיפק שירותי מודיעין עסקי (ולא שירותים משפטיים), למספר גורמים, ובין היתר, לחברת טרוג'נס בע"מ (**להלן - "טרוג'נס"**), שעוסקת במתן שירותי מודיעין ללקוחות שונים ברחבי העולם, ובתקופה הרלוונטית לתביעה סיפקה שירותי מודיעין לחברת Universe Security Group Ltd (**להלן – "USG"**).

15. במהלך שנת 2008, הנתבע סיים את עבודתו כקצין ציות ואיסור הלבנת הון באגף הציות של בל"ל, וזמן קצר לאחר מכן, נפגש עם מר אבירם הלוי (**להלן – "אבירם" או "מר הלוי"**), שבאותה עת כיהן כמנכ"ל טרוג'נס, בכדי לבחון אפשרויות לעבודה משותפת.

16. כחודשיים לאחר פגישה זו, יצר אבירם קשר עם הנתבע, והציע לו להיפגש עם התובע, מר סוריאנו, מנהל בחברת USG, בנוגע לפרוייקט שמר סוריאנו ניהל באותה עת בלונדון.

17. בהמשך לכך, הנתבע פגש את סוריאנו, וזה הציע לו להשתלב בפרוייקט מודיעין אזרחי של USG, שבוצע עבור גב' פראסול ומר דליאון (**להלן – "הפרוייקט"**). סוריאנו ציין שהפרויקט עוסק בחברות שבבעלותם של גב' פראסול ומר דליאון, ומנוהל על-ידו באופן אישי, וכן תיאר בקווים כלליים את אופי העבודה הנדרשת.

18. **<u>הנתבע הסכים להשתלב בפרוייקט, ובהמשך לכך, ביום 2.12.2008, בהתאם לדרישת מר סוריאנו וכתנאי מקדים לתחילת עבודתו, נחתם הסכם בין התובע לנתבע, שעליו מבוססת תביעה זו כולה</u>** (**להלן – "ההסכם"**).

העתק ההסכם צורף על-ידי התובע כנספח 4 לכתב התביעה, ומצורף לשם הנוחות לכתב ההגנה **כנספח "2"**.

19. כבר בשלב זה יובהר, שההסכם כולל תניית שיפוט ייחודית, המקנה סמכות אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה (ואף בהתאם לדין האנגלי), כדלקמן:

> "This undertaking is made under, and shall be construed in accordance with the laws of the United Kingdom, and shall be **<u>exclusively</u>** enforced in any court of competent jurisdiction **<u>in the UK</u>**."

20. הצדדים קבעו אפוא, שהסמכות הייחודית לדון בתביעה זו, נתונה, בכל הכבוד, לבתי המשפט באנגליה, ולא לבית משפט נכבד זה.

21. כמפורט בין היתר במסגרת הבקשה לסילוק על הסף המצורפת לכתב הגנה זה (ראו: פרק ג' להלן), בית המשפט הנכבד מתבקש לסלק את התביעה על הסף בשל תניית שיפוט אקסקלוסיבית זו, ולחלופין לעכב את ההליכים בה.

ב(2). השתלשלות האירועים במהלך שנת 2009

22. החל מבסמוך לאחר מועד חתימת ההסכם, ובמהלך שנת 2009 כולה, הנתבע סיפק שירותים בתחומי המודיעין העסקי (ולא שירותים משפטיים, יודגש), בקשר לפרוייקט.

23. יובהר, כי מרכז עסקיהם של גב' פראסול ומר דליאון, היה באותה העת כאמור, בלונדון, ובהתאם לכך, עיקרו ומרכזו של הפרוייקט, התנהל אף הוא בלונדון.

24. יתרה מזו. **כל** השירותים שהנתבע סיפק במהלך התקופה הרלוונטית לתביעה זו, היו במסגרת ובקשר לפרוייקט זה, שהתנהל בלונדון כאמור.

25. למיטב ידיעתו של הנתבע, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב התביעה, טרוג'נס עמדה בקשרים עסקיים מול USG, ו-USG שילמה לטרוג'נס עבור השירותים שסופקו בקשר לפרוייקט, כמפורט להלן.

26. בתחילה, הנתבע סיפק את שירותיו בתור שכיר בחברה קשורה לחברת טרוג'נס (אינטלג'נט טכנולוגי מנג'מנט בע"מ (**להלן** – "**א.ט.מ.**")), עד שבחודש אפריל 2009 או בסמוך, מר סוריאנו ביקש לבדוק את האפשרות להעסקת הנתבע ללא "תיווכה" של טרוג'נס.

27. בהמשך לכך, סוכם בין הנתבע ובין מנכ"ל טרוג'נס (אבירם), שהנתבע יסיים את עבודתו כשכיר בא.ט.מ., וחלף זאת, יועסק כשכיר בחברת **אלכס בראור בע"מ** (חברת ייעוץ שבבעלות אביו של הנתבע) **(להלן – "בראור בע"מ")**, שתספק את השירותים האמורים.

28. ואכן, החל מהמועד האמור, בראור בע"מ סיפקה את השירות לטרוג'נס (ולאחר מכן באופן ישיר ל-USG).

29. במהלך חודש ספטמבר 2009, מר סוריאנו החליט לצמצם את היקף פעילותו של הנתבע בפרוייקט. בסמוך לאחר מכן התובע והנתבע דנו בנושא זה, ובעקבות פגישתם, הוציא הנתבע הודעת דואר אלקטרונית שכותרתה "סיכום פגישה" (העתק ההודעה צורף על-ידי מר סוריאנו כנספח 6 לכתב התביעה), במסגרתו סוכמו עלי כתב, עיקרי הדברים.

30. הנתבע המשיך לעבוד בהתאם למוסכם, במשך שלושה חודשים נוספים, ועד לסוף שנת 2009.

ב(3). סיום ההתקשרות בין הצדדים

31. לקראת סוף שנת 2009, ניהלו מר בראור, מר סוריאנו, ועוזרו של מר סוריאנו מר אבי ליבנה (**להלן – "מר ליבנה"**), משא ומתן בקשר להמשך פעילותו של הנתבע בפרוייקט. משא ומתן זה לא עלה יפה, לא הבשיל לכדי סיכום, והצדדים סיימו את שיתוף הפעולה ביניהם, בשלב זה.

32. בערך באותה עת, סיים אבירם את תפקידו כמנכ"ל טרוג'נס, והציע לנתבע לחבור אליו, לעבודה משותפת במסגרת פרויקטים אחרים, שאינם קשורים לתובע או לאיזה מהחברות שבהן פעל התובע.

33. הנתבע הסכים להצעה, והשניים שיתפו פעולה במסגרת מספר פרויקטים, במשך תקופה של כשנה וחצי, החל מתחילת שנת 2010.

34. במהלך מחציתו הראשונה של חודש ינואר 2010, מר ליבנה (עוזרו של התובע) פנה לאבירם, וביקש כי אבירם והנתבע, יבצעו עבור התובע עבודה נוספת, קצרה ודחופה, בתנאי שכר טובים יחסית.

35. הנתבע ואבירם הסכימו להצעה, וביצעו עבודה זו על הצד הטוב ביותר. ואולם, בפועל, הועבר להם רק 30% מהשכר שעליו הוסכם.

36. יוער, שנכון למועד הגשת כתב הגנה זה, וחרף דרישות חוזרות בנושא, טרם הועברו התשלומים האמורים, בסך של כ-$12,000 (בתוספת הצמדה וריבית), והנתבע שומר על כל זכויותיו בהקשר זה.

37. מכל מקום, באותה עת, לאור התנהלותו של התובע, ובפרט כיוון שהנתבע לא קיבל את מרבית שכרו בגין העבודה הנוספת שביצע, הנתבע החליט לנתק מגע מ-USG (כמו גם מהתובע עצמו).

38. בכך הסתיים הקשר בין הנתבע ובין כל החברות שבמסגרתן פעל התובע (כמו גם בין הנתבע לתובע עצמו), ובפרט, הסתיימה עבודתו של הנתבע במסגרת הפרויקטים שניהל התובע.

39. עם סיום עבודתו, הנתבע השיב, ולא הותיר ברשותו את הציוד והחומרים הסודיים. למען הסר ספק, יובהר שהנתבע גם לא העביר העתקי חומרים סודיים לצד שלישי כלשהו.

40. יוער, כי בחודש ספטמבר 2011, פנה לנתבע עוזרו של התובע, מר ליבנה, וביקש כי הנתבע יבחן אפשרות לשוב ולסייע במספר פרויקטים סבוכים שבהם (לטענת מר ליבנה) התובע היה מעורב באותה עת. הנתבע הסכים לבחון אפשרות זאת והעביר למר ליבנה הצעת מחיר.

41. בסופו של דבר, לאחר מספר שבועות מר ליבנה הודיע לנתבע שהעניין לא צפוי לצאת אל הפועל, וזאת כיוון שלא עלה בידי סוריאנו לסכם מול הלקוחות את תנאי העסקה הכוללת.

ב(4). מועד תחילת מתן שירותי הנתבע לגברת פראסול

42. **<u>רק כשנתיים וחצי</u>** לאחר ניתוק הקשר וסיום עבודתו של הנתבע במסגרת הפרוייקט שניהל התובע, נוצר קשר בין הנתבע לבין גב' פראסול.

43. הנתבע לא גרם לסכסוך בין גב' פראסול לבין התובע, ובוודאי שלא גרם להפרת החוזה (הנטען), בין התובע לגב' פראסול.

44. **<u>למען הסר ספק, יודגש שהחל ממועד סיום עבודתו במסגרת הפרוייקט, ובמשך כשנתיים וחצי, הנתבע לא היה בקשר ישיר או עקיף עם גב' פראסול</u>** (יובהר, שגם במסגרת העבודה בפרוייקט האמור, הנתבע לא היה בקשר כלשהו עם גב' פראסול, למעט מספר שעות בודדות שבמהלכן עבר איתה על חומרים, לפי בקשת סוריאנו).

45. מכל מקום, החל מיום 1.7.2012 ואילך, הנתבע משמש כיועץ ועורך דין בנושאים הקשורים לפעילותה הפילנתרופית וכן לעניינים אישיים של גברת פראסול.

ב(5). הסכסוך בין מר סוראינו לבין גב' פראסול, והתובענות התלויות ועומדות בבית המשפט באנגליה

46. בדיעבד, נודע לנתבע שכבר **במהלך שנת 2011**, חודשים רבים בטרם פנייתו הראשונית של הנתבע לגב' פראסול כאמור, פרץ סכסוך תריף בין גב' פראסול לבין סוריאנו, ובעקבותיו הפסיקה גב' פראסול את ההתקשרות עם החברות שבמסגרתן פעל סוריאנו, וניתקה כל קשר ממר סוריאנו עצמו.

47. **ביום 8.6.2012** הוגשה על-ידי מר סוריאנו לבית המשפט באנגליה תובענה כנגד גב' פראסול, לתשלום סך של 30 מיליון דולר בטענה כי גב' פראסול הפרה חוזה שכרתה עמו **(להלן - "התביעה התלויה ועומדת באנגליה")**.

העתק כתב התביעה התלויה ועומדת באנגליה ללא נספחיו, ולרבות מסמכי זימון לדין, מצורף לכתב הגנה זה, **ומסומן "3"**.

48. **ביום 7.9.2012** הגישה גב' פראסול כתב הגנה ותובענה שכנגד, בגדרו של ההליך האמור **(להלן - "התביעה שכנגד")**.

העתק כתב התביעה שכנגד, ללא נספחיו, מצורף לכתב הגנה זה **ומסומן "4"**.

49. במסגרת התובענה שכנגד, טוענת גב' פראסול, בין היתר, כדלקמן:

> "The Claimant [Walter Soriano] did not have the skills and experience he held himself out as having and he was not able to deliver the services contracted for under the 2008 Agreement as extended".[**פסקה 81**]
>
> "Further the Claimant failed to perform under the 2008 Agreement and/or 2008 Agreement extension, as set out above. **<u>In the circumstances, the 2008 Agreement and 2008 Agreement extension were breached.</u>** The Defendant is entitled to damages

representing the amounts paid pursuant to the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension – approximately $34.2 million". [פסקה 98]

"Westward and the Claimant did not act in the best interests of the Defendant. **They acted in a way so as to extract as much money as possible from the Defendant** by misrepresenting their skills and abilities and the extant to which they were achieving the Defendant's objections or were on the road to success". [פסקה 100.2]

"**the Claimant failed to act honestly** and misrepresenting his skills, contacts, abilities and what he was able to accomplish, and what he tasks he had, in fact, performed". [פסקה 101]

50. כמפורט לעיל ולהלן, הנתבע לא גרם לסכסוך בין גב' פראסול לתובע, ובוודאי שלא גרם להפרת חוזה כלשהי, ככל שהיה קיים כזה, בין גב' פראסול לתובע.

51. מכל מקום, לנוכח הנטען במסגרת ההליכים באנגליה (ובפרט לאור המצוטט לעיל, מתוך כתב התביעה שכנגד), אין ספק, כמפורט במסגרת הבקשה לסילוק על הסף, **<u>שההכרעות בתביעה ובתביעה שכנגד התלויות ועומדות באנגליה, רלוונטית ונדרשות לצורך ההכרעה בסוגיות הנידונות במסגרת התביעה דנא</u>** – ולכן בכל מקרה לא ניתן לדון בתובענה דנא כעת, ויהא זה נכון (לחלופין בלבד, וככל שלא תסולק על הסף), לעכב את ההליכים בה עד למתן הכרעה בתביעה באנגליה.

ג. <u>יהא זה ראוי צודק ונכון לדחות את התביעה על הסף – ולחלופין, להורות על עיכוב ההליכים בה</u>

52. כאמור לעיל, בד בבד עם הגשתו של כתב הגנה זה, הגיש הנתבע בקשה לסילוק התביעה על הסף, ולחלופין, לעיכוב ההליכים בה (מצורפת כנספח 1 לכתב ההגנה).

53. כמפורט במסגרת הבקשה לסילוק על הסף, הגשת התביעה בישראל מנוגדת לתניית השיפוט הייחודית שבהסכם, ולכן יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין לעכב את ההליכים בה.

54. כך גם, הפורום הנאות לדון בתביעת הינו הפורום באנגליה (ולא בישראל), וגם בשל כך, יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין לעכב את ההליכים בה.

55. לא זו אף זו. התביעה הוגשה תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, חרף קיומם של הליכים תלויים ועומדים באנגליה – וגם בשל כך יהא זה ראוי ונכון לסלקה על הסף, ולחלופין, לעכב את הדיון עד למתן הכרעה בהליכים האמורים.

56. כך גם, יהא זה ראוי ונכון לסלק את התביעה על הסף, בשל אי-עמידה בדרישות הדין בנוגע לפירוט רכיבי התביעה ובנוגע לצירוף מסמכים מהותיים - כמו גם בשל העובדה שכתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה (וכן בשל העובדה שבכתב התביעה אין התייחסות לדין האנגלי, שהינו הדין החל בענייננו, וממילא, כתב התביעה חסר, אינו מגלה ולא יכול לגלות, עילת תביעה כלשהי).

57. מטעמי יעילות, הנתבע לא יפרט פעם נוספת את הטענות הכלולות בבקשה לסילוק על הסף, ואולם, למען הסדר הטוב יובהר כי הנתבע שב וחוזר במסגרת כתב הגנה זה, על כל טענותיו, כפי שהועלו במסגרת הבקשה לסילוק על הסף.

58. בית המשפט הנכבד מופנה אפוא לבקשה לסילוק על הסף, **<u>המהווה חלק בלתי נפרד מכתב הגנה זה</u>**, ולטעמים הכלולים בה, המצדיקים כל אחד מהם (ובוודאי לאור משקלם המצטבר), את סילוקה של התביעה על הסף, ולחלופין, את עיכוב ההליכים בה.

<u>ד. התביעה משוללת בסיס משפטי ועובדתי כאחד – יהא זה ראוי נכון וצודק לדחותה אף לגופה</u>

<u>ד(1). הנתבע לא הפר חוזה, ובוודאי שלא גזל סודות מסחריים של התובע</u>

59. כמפורט לעיל, הנתבע השיב (ולא הותיר ברשותו) את המסמכים והחומר הסודי שהועברו לו, וממילא לא הפר את ההסכם, ובוודאי שלא גזל סודות מסחריים.

60. הנתבע לא עשה ואינו עושה שימוש בסודות מסחריים (ככל שקיימים) או ב"שיטות פעולה עסקיות" (ככל שקיימות) של התובע לצורך עסקיו, לא השתמש במידע סודי כלשהו בכדי להתקשר ביחסים עסקיים מול גב' פראסול, ולא העביר מידע סודי כלשהו לצדדים שלישיים.

61. כל טענותיו של התובע (גם) בהקשר זה, משוללות יסוד.

62. יודגש, שגם טענותיו של התובע לפיהן שורות הטקסט בעמוד ה-LinkedIn של הנתבע, מנוסחות כביכול באופן "זהה לשירותים שהעניק התובע לגב' פראסול", ומתוך כך, עולה, לטענתו משוללת היסוד של התובע, כי הנתבע עושה שימוש בסודותיו הנטענים (והמוכחשים) של התובע – הינן טענות משוללות יסוד, שאינן מעידות אלא על קלישותה של תביעה זו.

63. ברור שהנתבע רשאי לפרט את כישוריו וניסיונו בעמוד ה-LinkedIn שלו (ובפרט, שעה שמעיון בעמוד ה-LinkedIn המצורף (נספח 19 לכתב התביעה), עולה, שמדובר במספר שורות טקסט בודדות ותמציתיות, ללא איזכור של שמות לקוחות או שיטות פעולה), אין בכך משום גזל סוד מסחרי או עדות כלשהי לגזל סוד מסחרי, וכל טענותיו של התובע בהקשר זה אינן אלא טענות אווירה משוללות יסוד.

64. למען הסר ספק אף יובהר, שכל הפרטים הכלולים בעמוד ה-LinkedIn של הנתבע נכונים, ואין בהם פגם כלשהו.

ד(2). הנתבע לא גרם להפרת חוזה, ככל שהיה כזה, בין התובע לגב' פראסול

65. **כמפורט לעיל, הקשר בין הנתבע לגב' פראסול נוצר לראשונה, באמצע שנת 2012, חודשים רבים לאחר פרוץ הסכסוך בין גב' פראסול לתובע.**

66. ודוק. מר סוריאנו הגיש את התביעה באנגליה, כנגד גב' פראסול, בחודש יוני 2012, בקשר לאירועים שהתרחשו במהלך חודש ינואר 2012 (ואף קודם לכן), ובמסגרתה טען שגב' פראסול הפרה את החוזה עמו חודשים רבים בטרם המועד שבו נוצר הקשר בינה ובין הנתבע לראשונה.

67. ממילא, גם אם היה קיים חוזה בין גב' פראסול לנתבע (והנתבע מכחיש עניין זה, ולו מחוסר ידיעה), ברור שהנתבע לא גרם להפרתו, שכן לפי טענתו של סוריאנו עצמו, גב' פראסול הפרה את החוזה הנטען (ככל שהיה קיים), עוד בטרם המועד שבו נוצר הקשר בינה ובין הנתבע לראשונה.

68. די בכך כדי לדחות את טענותיו משוללות היסוד של התובע, גם בהקשר זה.

69. למעלה מהצורך יובהר, שהנתבע גם לא הפר תניית אי תחרות.

70. ולא בכדי, הנתבע לא הפנה בכתב התביעה, לסעיף אי-התחרות הנטען, ולא ציטט ממנו. זאת, כיוון שבמסגרת ההסכם האמור, נקבע כדלקמן:

> "You undertake not to circumvent Walter Soriano in dealing with clients or potential clients **during your engagement with him**".

71. ברור אם כן, שכל המגבלות שהוטלו במסגרת ההסכם בקשר לפניה ללקוחות וללקוחות פוטנציאליים, לא חלו על הנתבע בקשר להתקשרות בין הנתבע לגב' פראסול (וזאת, גם במידה וגב' פראסול הייתה לקוחה של סוריאנו – והנתבע מכחיש עניין זה, ולו מחוסר ידיעה), שהתבצעה **כשנתיים וחצי לאחר שהנתבע סיים את עבודתו במסגרת הפרוייקט שניהל סוריאנו**.

72. מכל מקום, אפילו אם מדובר היה בתניית אי-תחרות שאינה מוגבלת בזמן, כביכול (וכאמור, לא היא), תניה בלתי מוגבלת כאמור מנוגדת לדין (ולרבות בהתאם לחזקת שוויון הדינים), והינה תניה חסרת תוקף.

73. וגם בשל כך ברור אפוא, שהנתבע לא הפר את ההסכם.

74. בהקשר זה אף יודגש, כי בניגוד לנטען בכתב התביעה, הנתבע לא הודה שיצר קשר עסקי בניגוד לתניית אי התחרות, וטענותיו של התובע גם בהקשר זה, אינן אלא המצאה כוזבת, לצורך ההליכים דנא.

ד(3). אין ממש גם בטענותיו משוללות היסוד של התובע בדבר "לשון הרע"

75. יודגש, כי הנתבע לא הוציא דיבתו רעה של התובע, וטענותיו של סוריאנו גם בהקשר זה, משוללות יסוד.

76. הנתבע לא הוציא דיבתו של התובע "באוזניה של גב' פראסול" (או באוזני אחרים), ובוודאי שלא ניסה לשכנע אותה להפר את הסכמיה מול התובע (ככל שהיו כאלו).

77. הדבר אף עולה, בין היתר, מהעובדה שהקשר הראשון בין הנתבע לגב' פראסול נוצר חודשים רבים לאחר פרוץ הסכסוך בין סוריאנו לגב' פראסול כאמור (וימים בודדים בלבד לפני שסוריאנו הגיש את התביעה באנגליה) – וממילא, ברור שסכסוך זה לא נגרם כתוצאה מהוצאת דיבה (מוכחשת), על-ידי הנתבע (בכך גם קורסות טענותיו משוללות היסוד של התובע, לפיהן כביכול גב' פראסול תלתה את אי-שביעות רצונה מסוריאנו, בדברים שמסר לה הנתבע).

78. כאמור, הנתבע מכחיש כי אמר את הדברים המיוחסים לו בכתב התביעה, כמו גם את העובדה שהשמיע אמירות שנועדו לפגוע בשמו הטוב של התובע.

79. בכל מקרה, בעניינו הדברים אינם עולים כדי הוצאת דיבה ולשון הרע, וזאת, כיוון שגם לטענת התובע עצמו, הדברים לא פורסמו, וממילא, לא התקיים יסוד ה"פרסום" הנדרש בהקשר זה.

80. למעלה מן הדרוש ולמען הזהירות בלבד, יובהר שגם במידה והנתבע היה אומר באוזני אנשים אחרים את המיוחס לו בכתב התביעה בהקשר זה (וכאמור, טענה זו **<u>מוכחשת</u>**), לא היה בכך משום אמירה שקרית, כי אם אמירת אמת, וממילא, גם בשל כך, טענות התובע בדבר "לשון הרע" כביכול, משוללות יסוד.

ה. יהא זה ראוי ונכון לדחות את התביעה על הסף גם בשל היעדר פירוט רכיבי התביעה

81. בשולי הדברים, אולם לא בשולי חשיבותם, יובהר, כמפורט בפרק ו' לבקשה לסילוק על הסף, כי דינה של תביעה זו להידחות על הסף, גם בשל העובדה שהתובע לא מסר בכתב התביעה פרטים על הנזק הנטען, אלא תבע, כך סתם, ללא פירוט כלשהו, סכום של 3,000,000 ₪ - וזאת כאמור, כסכום גלובאלי, ומבלי שציין כמה נזק נגרם לו לטענתו בגין כל אחד מרכיבי התביעה.

82. די בכך, כדי לדחות תביעה זו על הסף. <u>ראו</u>: סעיף 76(2) לפקודת הנזיקין; וכן <u>ראו</u>, ת"א (מחוזי -ת"א) 1701/94 **פלוס נ' חלוץ** (פורסם בנבו 10.4.2006), בסעיפים 6-7, לפסק הדין.

83. מכל מקום, כיוון שסוריאנו לא פירט דבר, בקשר לנזק הממון הנטען (והמוכחש) שנגרם לו (וכאמור, שלא בכדי), ברור שמדובר בדרישה משוללת בסיס, שנקבעה כך סתם, וממילא, **<u>סוריאנו אינו זכאי ואינו יכול להיות זכאי לפיצויים</u>** (ולחלופין בלבד, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לסוריאנו למסור פרטים בנוגע לנזק הנטען, ובכלל זאת, להורות לו לפרט מה שיעור הפיצויים הנתבעים בגין כל אחד מרכיבי הנזק הנטען).

ו. התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה כסדרם

84. מבלי לגרוע מהמפורט לעיל, הנתבע יתייחס להלן לסעיפי כתב התביעה כסדרם.

85. מוכחש, ולו מחמת העדר ידיעה, הנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.

86. מוכחש הנטען בסעיף 2 לכתב התביעה, למעט העובדה שהנתבע הינו עורך דין ותושב ישראלי. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ב' לעיל.

87. הנטען בסעיף 3 אינו מוכחש.

88. הנטען בסעיף 4 מוכחש, ולו מחמת חוסר ידיעה.

89. מוכחש הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה, ולו מחמת חוסר ידיעה.

90. מוכחש הנטען בסעיף 6 לכתב התביעה , ולו מחמת חוסר ידיעה.

91. מוכחש הנטען בסעיף 7 לכתב התביעה , ולו מחמת חוסר ידיעה.

92. מוכחש הנטען בסעיף 8 לכתב התביעה (לרבות הנספח המצורף לו), ולו מחמת חוסר ידיעה, למעט העובדה שמר אבירם הלוי ניהל את חברת טרוגינס בע"מ.

93. מוכחש הנטען בסעיף 9 לכתב התביעה, ולו מחמת חוסר ידיעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יצוין שתוכנו של ההסכם המצורף כנספח 3 לכתב התביעה מדבר בעד עצמו.

94. מוכחש הנטען בסעיף 10 לכתב התביעה, ולו מחמת חוסר ידיעה. בפרט, יודגש כי הנתבע לא עבד בעבר במחלקת סליקת הכספים של בנק לאומי.

95. הנטען בסעיף 11 מוכחש ולו מחמת חוסר ידיעה, למעט העובדה שבין סוריאנו ובראור נכרת ביום 2.12.2008, ההסכם המצורף כנספח 4 לכתב התביעה, שתוכנו מדבר בעד עצמו.

96. מוכחש הנטען בסעיף 12 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יודגש שהשירותים שהעניק מר בראור במסגרת הפרוייקט נשוא התביעה, אינם נכללים תחת הגדרת "יחסי עו"ד-לקוח".

97. מוכחש הנטען בסעיף 13 לכתב התביעה, למעט העובדה שתפקידו של הנתבע כלל בין היתר, ניתוח ועיבוד מידע, ולצורך כך הועברו לו מסמכים ומידע. מבלי לגרוע מכלליות האמור, יובהר כי בניגוד לנטען, הנתבע לא "נחשף לשיטות העבודה הסודיות של התובע", ככל שקיימות כאלו, ומכל מקום, המפורט בסעיף אינו עולה כדי "סודותיו המסחריים של התובע".

98. הנטען בסעיף 14 אינו מוכחש.

99. מוכחש הנטען בסעיף 15 לכתב התביעה. ההסכם מדבר בעד עצמו. מבלי לגרוע מהאמור, יודגש, שכמפורט בפרק ב' לעיל, ובסעיף 100 להלן, הנתבע השיב ולא הותיר ברשותו את החומרים הסודיים שקיבל.

100. מוכחש הנטען בסעיף 16 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יודגש כי הנתבע לא הפר את ההסכם האמור (או כל הסכם אחר), ובפרט, השיב ולא הותיר ברשותו את המסמכים והחומרים הסודיים בהתאם להסכם; ולא העביר חומרים סודיים לצדדים שלישיים.

101. מוכחש, מחמת העדר ידיעה, הנטען בסעיף 17 לכתב התביעה (לרבות הנספח המצורף לו).

102. מוכחש הנטען בסעיף 18 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

103. מוכחש האמור בסעיף 19 לכתב התביעה. לפירוט מלא ונכון בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ב', סעיפים 26- 30 לעיל.

104. הנטען בסעיף 20 לכתב התביעה מוכחש. לפירוט מלא ונכון בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ב', סעיפים 26- 30 לעיל.

105. מוכחש הנטען בסעיף 21 לכתב התביעה, למעט עצם קיומן של תכתובות המייל שצורפו כנספחים 7 ו-8 לכתב התביעה. לפירוט מלא ונכון בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ב', סעיפים 26- 31 לעיל.

106. מוכחש הנטען בסעיף 22 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יובהר, כמפורט בסעיפים 40 - 41 לעיל, כי מר ליבנה, עוזרו של התובע, הוא שפנה לנתבע, וביקש כי הנתבע יבחן אפשרות לשוב ולסייע במספר פרויקטים סבוכים שבהם (לטענת מר ליבנה) התובע היה מעורב באותה עת, והנתבע הסכים לבחון אפשרות זו. ואולם, כמפורט לעיל, לא עלה בידי סוריאנו לסכם מול הלקוחות את תנאי העסקה הכוללת, והעניין לא יצא לפועל. בניגוד לנטען, התכתובת המצורפת כנספח 9 לכתב התביעה, איננה פניה של הנתבע לתובע מיום 7.10.2011, ומכל מקום, תוכנה מדבר בעד עצמו.

107. מוכחש הנטען בסעיף 23 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

108. מוכחש הנטען בסעיף 24 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

109. מוכחש הנטען בסעיף 25 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

110. מוכחש הנטען בסעיף 26 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

111. מוכחש הנטען בסעיף 27 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

112. מוכחש הנטען בסעיף 28 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

113. מוכחש הנטען בסעיף 29 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

114. מוכחש הנטען בסעיף 30 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

115. מוכחש הנטען בסעיף 31 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה.

116. מוכחש הנטען בסעיף 32 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה, למעט העובדה שמר סוריאנו הגיש תביעה כנגד גב' פראסול, בבית המשפט באנגליה (ובמסגרת זאת אף הוגשה תביעה שכנגד על-ידי גב' פראסול), המבוססת בין היתר, על טענות עובדתיות שחופפות לטענותיו במסגרת התביעה דנא, ובכל מקרה, **<u>ההכרעה בתביעה המתנהלת באנגליה, דרושה על מנת להכריע במרבית הטענות המועלות בכתב התביעה דנא</u>**. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מופנה בית המשפט הנכבד לפרק ח' לבקשה לסילוק על הסף.

117. מוכחש הנטען בסעיף 33 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה, ומכל מקום, יודגש כי הנתבע לא הטיח בפני גב' פראסול השמצות נגד דמותו, מהימנותו ותפקודו של התובע. לפירוט מלא בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ד(3) לעיל. כמו כן, כמפורט בפרק ב(4) לעיל, הקשר בין גב' פראסול לנתבע נוצר רק באמצע שנת 2012, וממילא, כל טענותיו של התובע לפיהן הנתבע הוא שגרם להתנהלותה הנטענת של גב' פראסול, משוללות יסוד וקורסות מאליהן.

118. מוכחש הנטען בסעיף 34 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה, ומכל מקום, יודגש כי הנתבע לא הטיח בפני גב' פראסול השמצות נגד דמותו, מהימנותו ותפקודו של התובע, כמו גם בקשר לכך שהתובע נהג בחוסר אחריות וברשלנות כלפי התיק שלה ובכך שהתגנדר בנוצות לא לו. לפירוט מלא בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ד(3) לעיל. כמו כן, כמפורט בפרק ב(4) לעיל, הקשר בין גב' פראסול לנתבע נוצר רק באמצע שנת 2012, וממילא, כל טענותיו של התובע לפיהן הנתבע הוא שגרם להתנהלותה הנטענת של גב' פראסול, משוללות יסוד וקורסות מאליהן.

119. מוכחש הנטען בסעיף 35 לכתב התביעה, ולו מחמת מחוסר ידיעה.

120. מוכחש הנטען בסעיף 36 לכתב התביעה, ולו מחמת מחוסר ידיעה.

121. מוכחש הנטען בסעיף 37 לכתב התביעה, ולו מחמת מחוסר ידיעה.

122. הנטען בסעיפים 38 ו-39 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר כי לאחר שהנתבע החל בעבודתו עבור גב' פראסול, ניסה לפנות אליו מר ליבנה, עוזרו של התובע. הנתבע, שבאותה עת כבר נודע לו אודות הסכסוך בין סוריאנו לפראסול כאמור, לא רצה בקשר כלשהו עם סוריאנו, ולכן פנה לאבירם, טלפונית, וביקש ממנו למסור למר ליבנה כי אינו מעוניין בקשר כלשהו איתו או עם סוריאנו.

123. הנטען בסעיף 40 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר כי הנתבע לא אמר דברי השמצה כנגד התובע, ובוודאי שלא עודד את גב' פראסול להפר את הסכמיה הנטענים (שעצם קיומם מוכחש, ולו מחוסר ידיעה) עם הנתבע. בהקשר זה ישוב ויודגש, שהקשר בין הנתבע לגב' פראסול נוצר כאמור רק באמצע שנת 2012, שעה שהסכסוך בין סוריאנו לגב' פראסול כבר היה בעיצומו, וממילא, טענותיו של התובע בהקשר זה קורסות מאליהן.

124. הנטען בסעיפים 41 ו-42 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר כי הנתבע לא נהג להשמיץ את התובע באוזני אנשים שעבדו איתו (או בכלל), לא השמיע הערות שנועדו לפגוע בשמו הטוב של

הנתבע, ובכלל זאת, לא אמר את המיוחס לו בסעיפים אלו. כך גם יובהר, שבניגוד לנטען, התובע הוא שפנה (באמצעות מר ליבנה), לנתבע, והציע לו לחדש את הקשר ביניהם, כמפורט בסעיפים 40 - 41 לעיל.

125. מוכחש הנטען בסעיף 43 לכתב התביעה, ולו מחוסר ידיעה (ובהקשר זה יצוין, שהתובע לא ציין מה שמו של "אחד היועצים הבכירים של גב' פראסולי" איתו שוחח לטענתו - וככל הנראה, שלא בכדי, ואולם כאמור, הנתבע מכחיש עניין זה ולו מחוסר ידיעה).

126. מוכחש הנטען בסעיף 44 לכתב התביעה, למעט עצם משלוח המכתב המוזכר בו, שמצורף כנספח 14 לכתב התביעה, מכתב שתוכנו, כשלעצמו, מוכחש אף הוא.

127. מוכחש הנטען בסעיף 45 לכתב התביעה, למעט העובדה שהנתבע הכחיש את טענות התובע, וכפר בטענות להפרת התחייבויותיו הנטענות. מכתבו של הנתבע מיום 23.10.2012, לרבות תוכנו (המצורף כנספח 15 לכתב התביעה), אינו מוכחש.

128. מוכחש הנטען בסעיף 46 לכתב התביעה, למעט עצם משלוח המכתב המוזכר בו, מכתב שתוכנו, כשלעצמו, מוכחש אף הוא.

129. מוכחש הנטען בסעיף 47 לכתב התביעה, למעט עצם משלוח המכתב המוזכר בו, ולמעט האמור במכתב המצורף כנספח 17 לכתב התביעה, שאינו מוכחש אף הוא, ומדבר בעד עצמו.

130. מוכחש הנטען בסעיף 48 לכתב התביעה, למעט עצם משלוח מכתב התובע לנתבע, שצורף כנספח 18 לכתב התביעה, ותוכנו, כשלעצמו, מוכחש אף הוא.

131. מוכחש הנטען בסעיף 49 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יובהר שכאמור, הנתבע לא הפר איזו מהוראות ההסכם מיום 2.12.2008, ובכלל זאת, השיב ולא הותיר ברשותו את החומר הסודי שהיה בידיו, ולא העביר אותו לגב' פראסול, או לצדדים שלישיים כלשהם.

132. מוכחש הנטען בסעיף 50 לכתב התביעה, למעט עצם קיומו של העמוד באתר LinkedIn המצורף כנספח 19 לכתב התביעה, אשר תוכנו מדבר בעד עצמו, והינו בניגוד לנטען בסעיף זה לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יודגש כי בניגוד לטענותיו משוללות הבסיס של סוריאנו, כל הפרטים הכלולים בעמוד ה-LinkedIn של הנתבע נכונים, ואין בהם פגם כלשהו, ולפירוט מלא, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ד(1) לעיל.

133. מוכחש הנטען בסעיף 51 לכתב התביעה.

134. מוכחש הנטען בסעיף 52 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכך יובהר, כי השורה הראשונה מהציטוט המתיימר להיות לקוח מ"סעיף 6(ב)(2) לחוק עוולות מסחריות", אינו מופיע בסעיף 6(ב)(2) לחוק עוולות מסחריות תשנ"ט-1999.

135. מוכחש הנטען בסעיף 53 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ההסכם מיום 2.12.2008, מדבר בעד עצמו, ומכל מקום, הציטוט הנטען בסעיף 53, הינו ציטוט שגוי וחסר. מבלי לגרוע מהאמור, ישוב ויובהר כי הנתבע לא הפר איזו מחובותיו, כמפורט בהרחבה בפרק ד(1) לעיל.

136. מוכחש הנטען בסעיף 54 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ההסכם מיום 2.12.2008, מדבר בעד עצמו.

137. מוכחש הנטען בסעיף 55 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ישוב ויודגש, כמפורט לעיל, שהנתבע השיב ולא הותיר ברשותו את החומרים.

138. מוכחש הנטען בסעיף 56 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ההסכם מיום 2.12.2008, מדבר בעד עצמו.

139. מוכחש הנטען בסעיף 57 לכתב התביעה.

140. מוכחש הנטען בסעיף 58 לכתב התביעה, מבלי לגרוע מכך יובהר, כי השורה הראשונה מהציטוט המתיימר להיות לקוח מ"סעיף 62 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]", אינו מופיע בה.

141. מוכחש הנטען בסעיף 59 לכתב התביעה בכללותו, שהינו חזרה על הנטען בסעיפים הקודמים בכתב התביעה.

142. מכל מקום, מוכחש הנטען בסעיפים 59.1-59.3 לכתב התביעה, למעט עצם קיומו של העמוד באתר LinkedIn המצורף כנספח 19 לכתב התביעה, אשר תוכנו מדבר בעד עצמו, והינו בניגוד לנטען בסעיף זה לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יובהר כי הנתבע לא גרם להפרת חוזה (נטען ומוכחש) כמפורט לעיל; הנתבע לא הודה בפני מר פת ובני משפחתו כי יצר קשר עסקי עם גב' פראסול הנוגד תניית תחרות (נטענת ומוכחשת) בהסכם כלשהו; הנתבע לא מציג מצגי שווא בעמוד הLinkdin שלו, כמפורט לעיל; הנתבע לא יצר קשר אסור כלשהו עם גב' פראסול; הנתבע לא ניסה לגנוב את עסקיו של התובע; הנתבע לא גזל את סודותיו (הנטענים והמוכחשים) של התובע; וכמפורט בסעיפים 40 - 41 לעיל, התובע הוא שפנה (באמצעות מר ליבנה), לנתבע, והציע לו לחדש את הקשר ביניהם.

143. כך גם, כמפורט לעיל, הקשר בין הנתבע לגב' פראסול נוצר רק באמצע שנת 2012, חודשים רבים לאחר שהתגלע הסכסוך בין סוריאנו לגב' פראסול, ודי בעניין זה כשלעצמו, כדי לדחות תביעה משוללת יסוד זו, ולפירוט נוסף בהקשר זה, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק "ב(3)" לעיל.

144. מוכחש הנטען בסעיף 59.4 לכתב התביעה, למעט העובדה, **<u>בה כאמור מודה התובע עצמו, שכיום מתנהלים הליכים בפני הערכאה המוסמכת באנגליה בדבר הפרה נטענת (ומוכחשת, ולו מחוסר ידיעה) של ההסכם (הנטען והמוכחש, ולו מחוסר ידיעה), בין סוריאנו לגב' פראסול.</u>**

145. התביעה האמורה, המתנהלת האנגליה, מבוססת בין היתר, על טענות עובדתיות שחופפות לטענות התובע במסגרת התביעה דנא, ובכל מקרה, **<u>ההכרעה בתביעה המתנהלת באנגליה, דרושה על מנת להכריע במרבית הטענות המועלות בכתב התביעה דנא</u>**. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מופנה בית המשפט הנכבד לפרק ח' לבקשה לסילוק על הסף.

146. מוכחש הנטען בסעיף 60 לכתב התביעה.

147. מוכחש הנטען בסעיף 61 לכתב התביעה. מכל מקום, מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מסעיף זה ברור, שלא ניתן להכריע בתביעה זו, בטרם יכריע בית המשפט באנגליה, בשאלה האם היה קיים חוזה בין סוריאנו לגב' פראסול (סוגיה הנתונה במחלוקת במסגרת ההליכים המתנהלים באנגליה כאמור), וככל שיכריע שהיה קיים חוזה כזה, מי, אם בכלל, הפר את החוזה האמור (סוגיה הנתונה גם היא במחלוקת במסגרת ההליכים המתנהלים באנגליה כאמור).

148. להמחשת עניין זה יובהר, שדי בכך, למשל, שבית המשפט באנגליה יכריע כי גב' פראסול לא הפרה את החוזה הנטען עם מר סוריאנו, בכדי לשמוט את התביעה דנא.

149. מוכחש הנטען בסעיף 62 לכתב התביעה. כמפורט לעיל, הנתבע לא הוציא את דיבתו של התובע בפני גב' פראסול או בפני גורמים אחרים.

150. הנטען בסעיפים 63-69, שהינו חזרה (נוספת) על טענות שכבר הועלו במסגרת כתב התביעה, מוכחש בכללותו.

151. מכל מקום, מוכחש הנטען בסעיפים 63-64 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מופנה בית המשפט הנכבד למפורט לעיל, ובפרט לפרק ב(3).

152. כך גם, מוכחש הנטען בסעיף 65 לכתב התביעה, למעט עצם קיומו של העמוד באתר LinkedIn המצורף כנספח 19 לכתב התביעה, אשר תוכנו מדבר בעד עצמו, והינו בניגוד לנטען בסעיף זה לכתב התביעה, והנתבע חוזר על כל טענותיו בהקשר זה. מבלי לגרוע מהאמור, יצויין, שכאמור, הקשר בין הנתבע לגב' פראסול נוצר רק לאחר פרוץ הסכסוך בינה לבין סוריאנו, וממילא, טענותיו של התובע קורסות מאליהן.

153. מוכחש, פעם נוספת, הנטען בסעיף 66 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, כאמור, הקשר בין הנתבע לגב' פראסול נוצר רק לאחר פרוץ הסכסוך בינה לבין סוריאנו, וממילא, טענותיו של התובע קורסות מאליהן.

154. מוכחש הנטען בסעיף 67 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יודגש, שמסעיף זה עולה באופן ברור, שגם בכל הקשור לטענת לשון הרע (המוכחשת) של התובע, לא ניתן לדון בתביעה, בטרם בית המשפט באנגליה יכריע בשאלה, האם היו קיימים הסכמים (נטענים ומוכחשים, ולו מחוסר ידיעה) בין התובע לגב' פראסול, ומי, אם בכלל, הפר הסכמים נטענים אלו. ובית המשפט הנכבד מופנה בהקשר זה לפרק ח' לבקשה לסילוק על הסף.

155. מוכחש (פעם נוספת) הנטען בסעיפים 68-69 לכתב התביעה, ובית המשפט הנכבד מופנה בהקשר זה לפרק ד(3) לעיל.

156. מוכחש הנטען בסעיף 70 לכתב התביעה. הנתבע כאמור, לא הפר חוזה; לא ביצע עוולה מסחרית; לא גזל סודות מסחריים (נטענים ומוכחשים); לא גרם לנזקים כספיים לתובע; ולא הוציא לשון הרע נגד התובע (ולא פגע במוניטין (ככל שקיים כזה) ובעסקיו של התובע. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כמפורט בפרק ה' לעיל, שהתובע לא פירט מהו הנזק שנגרם לו בגין כל אחד ואחד מרכיבי הנזק הנטענים והמוכחשים,

ובוודאי שלא ניתן לתבוע כך סתם, סכום גלובלי, ללא פירוט או נימוק כלשהו, ודי גם בעניין זה כדי לדחות תביעה משוללת יסוד זו על הסף.

157. מוכחש הנטען בסעיף 71 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יודגש, כי אין הצדקה או יסוד כלשהם למתן איזה מהסעדים המבוקשים במסגרת כתב התביעה למר סוריאנו בהיותם משוללי יסוד, עובדתי ומשפטי כאחד. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר שבכל מקרה, אין בידי הנתבע "מידע סודי", או מסמכים סודיים כנטען בסעיף זה, ולכן בכל מקרה אין כל טעם לסעד המבוקש במסגרת סעיף 71.2, והוא בטל מאליו.

158. מוכחש הנטען בסעיף 72 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, מופנה בית המשפט הנכבד לבקשה לסילוק על הסף.

159. מוכחש הנטען בסעיף 73 לכתב התביעה.

ז. סוף דבר

160. נוכח המפורט לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את התובענה על הסף, ולחלופין לגופה.

161. כן מתבקש בית המשפט לחייב את מר סוריאנו בהוצאות הנתבע בשל הליך זה, לרבות שכר-טרחת עו"ד, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין עד למועד התשלום בפועל.

162. במסגרת פסיקת הוצאות המשפט, בית המשפט הנכבד מתבקש להתחשב בהשמצות ובהכפשות המבישות ומשוללות הבסיס, שבהן נקט מר סוריאנו כנגד מר בראור.

אלקס הרטמן, עו"ד
מ.ר. 10403

תומר שוירמן, עו"ד
מ.ר. 54158

יואב הרטמן, עו"ד
מ.ר. 65226

ש. הורוביץ ושות'
באי-כח הנתבע

תל-אביב, היום 16 בחודש יוני שנת 2013

פירוט הנספחים המצורפים לכתב ההגנה

עמוד	סימון הנספח	תיאור הנספח
1	נספח מספר "1"	הבקשה לסילוק על הסף מיום 16.6.2013, ללא נספחיה
21	נספח מספר "2"	ההסכם בין מר סוריאנו למר בראור מיום 2.12.2008
24	נספח מספר "3"	כתב התביעה התלויה ועומדת באנגליה מטעם מר סוריאנו, ללא נספחיו, ולרבות מסמכי הזימון לדין
42	נספח מספר "4"	כתב הגנה ותובענה שכנגד מטעם גב' פראסול מיום 7.9.2012

נספח מספר "1"

הבקשה לסילוק על הסף מיום 16.6.2013, ללא נספחיה

(עמ' 1)

בבית המשפט המחוזי
במחוז מרכז

ת"א 35742-04-13
קבוע לקדם משפט ביום 11.7.2013
בפני כבוד השופטת הדס עובדיה

בעניין:

ערן בראור
על-ידי ב"כ ש. הורוביץ ושות', עו"ד
אשר מענם לצורך מסירת כתבי בי-דין הוא:
רחוב אחד-העם 31, תל-אביב 65202
טל: 03-5670700 פקס: 03-5660974

המבקש
(הנתבע)

- נ ג ד -

וולטר צבי סוריאנו
על-ידי ב"כ עוה"ד אילן בומבך ו/או
יריב רונן ו/או מירי בומבך ו/או שמוליק
ספיר ו/או רפאל בן-חיים ו/או מריאנה
גיזונטרמן ו/או מיטל פרי
מרחוב ויצמן 2, בית אמות השקעות
(קומה 14), תל-אביב, 64239
טל': 03-6932090 פקס': 03-6932091

המשיב
(התובע)

בקשה לסילוק התביעה על הסף ולחלופין לעיכוב ההליכים בה

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת על-ידי הנתבע, מר ערן בראור (**להלן - "מר בראור" או "הנתבע"**), כדלקמן:

(א) לסלק על הסף את התביעה שהגיש התובע, מר וולטר צבי סוריאנו, ביום 21.4.2013, בגדרו של הליך זה (**להלן ובהתאמה - "מר סוריאנו" או "התובע" ו- "התביעה"**), ולחלופין להורות על עיכוב הדיון בתביעה;

(ב) לחלופין בלבד, להורות על עיכוב הדיון בתביעה עד למתן הכרעה בתביעה ובתביעה שכנגד, המתנהלות בימים אלו בפני בית המשפט באנגליה, בין התובע ובין גב' רות פראסול, בגדרו של Folio 781 ,2012 **Soriano Vs Parasol**; וכן להורות לתובע למסור פרטים בנוגע לנזק הנטען, כמפורט בפרק ו' להלן.

(ג) לחייב את התובע בהוצאות הנתבע בגין בקשה זו, לרבות שכ"ט עו"ד.

כל ההדגשות בבקשה זו הוספו על-ידי החי"מ, אלא אם נאמר אחרת.

ואלה נימוקי בקשה זו:

א. פתח דבר ועיקרי הבקשה

"This undertaking is made under, and shall be construed in accordance with the laws of the United Kingdom, and shall be **exclusively enforced in any court of competent jurisdiction in the UK.**"

(ראו: הסעיף האחרון להסכם בין הצדדים, כהגדרתו להלן, מצורף כנספח 1 לבקשה זו).

1. בלב תביעה זו, עומדות טענותיו משוללות היסוד של התובע, בקשר להסכם (כהגדרתו להלן) בינו לבין הנתבע.

2. אלא שהתובע לא ציין בכתב התביעה, שההסכם האמור כולל, כמפורט לעיל, **תניית שיפוט אקסקלוסיבית**, שמגדירה סמכות שיפוט **אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה**.

3. במצב דברים זה, בכל הכבוד, לא ניתן לדון בתביעה זו בישראל, ודי בכך, כדי לסלק תביעה זו על הסף (ולחלופין לעכב את ההליכים בה).

4. יתר על כן. כפי שיפורט להלן, בכל מקרה, הפורום הנאות לדון בתביעה זו אינו הפורום בישראל, כי אם בתי המשפט באנגליה.

5. זאת, כיוון שתרף ניסיונותיו של התובע לטשטש עניין זה, תביעה זו הוגשה מטעמים טקטיים, לצורך ובמסגרת סכסוך בהיקף של עשרות מיליוני דולרים, שמתברר בימים אלו **<u>בבית המשפט באנגליה</u>**, בין סוריאנו (התובע דנא) ובין מעסיקתו הנוכחית של הנתבע, גב' רות פראסול (**להלן – "גב' פראסול"**).

6. ממילא, המחלוקת האמיתית בתביעה זו, שאף "צפה" ועולה מקריאת כתב התביעה עצמו (שחלק ניכר ממנו, עוסק למעשה בסכסוך האמור), הינה מחלוקת שמרביתן המוחלטת של זיקותיה היא לאנגליה (ולא לישראל), ואשר מעורבים בה גורמים נוספים, ובראשם גב' פראסול, שהתובע מנהל נגדה מערכה משפטית בבית המשפט באנגליה כאמור. ממילא, הזיקה המהותית ביותר של תביעה זו, הינה לסכסוך המתנהל באנגליה כאמור, ודי בכך כדי לקבוע שהפורום המתאים לתביעה הינו הפורום האנגלי (ולא הישראלי).

7. יתר על כן. בעניינו, בכל מקרה, גם בהתאם ל-"מבחן הזיקות" ברי, כי הפורום הנאות לדון בתביעה זו הינו הפורום האנגלי (ולא הישראלי), וגם בשל כך יש לסלק את התביעה על הסף (ולחלופין לעכב ההליכים בה).

8. אם לא די בכך, יהא זה גם ראוי ונכון לסלק את התביעה על הסף, בשל אי-עמידה בדרישות הדין בנוגע לפירוט רכיבי התביעה ובנוגע לצירוף מסמכים מהותיים (כך למשל, התובע טוען ל"גרם הפרת חוזה", מבלי שצירף את החוזה שלטענתו הנתבע גרם להפרתו), ובכלל זאת, למרות שהצדדים הבהירו כי הדין החל בנוגע להסכם העומד בלב תביעה זו הינו הדין האנגלי, התובע לא התייחס כלל לדין זה, וממילא, לא עמד בחובתו בכל הקשור לפירוט הנדרש בכתב התביעה.

9. כך גם, דינה של תביעה זו להידחות על הסף, בשל העובדה שהתובע לא מסר בכתב התביעה פרטים על הנזק הנטען, אלא תבע, כך סתם, ללא פירוט כלשהו, סכום של 3,000,000 ₪ - וזאת כסכום גלובאלי, ומבלי שציין כמה נזק נגרם לו לטענתו בגין כל אחד מרכיבי התביעה השונים.

10. די באמור, כדי לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין לעכב את ההליכים בה.

11. מכל מקום, כמפורט בפרק ח' להלן, לחלופין בלבד, יהא זה נכון וראוי לעכב את הדיון בתביעה זו, עד להכרעה בהליכים התלויים ועומדים באנגליה כאמור, שכן לא ניתן להכריע בתובענה דנא, בטרם מתן הכרעה בהליכים האמורים (כך למשל, סוריאנו טוען במסגרת התביעה דנא כי הנתבע גרם לגב' פראסול להפר חוזה נטען, שעה שבמסגרת ההליכים באנגליה, הצדדים דהתם חלוקים בשאלת עצם קיומו של החוזה הנטען, כמו גם בנוגע לשאלה, מי הפר חוזה זה).

12. ממילא, לא ניתן להכריע בתובענה זו, בטרם מתן הכרעה בבית המשפט באנגליה, ובמצב דברים זה, לחלופין בלבד, ככל שהתביעה לא תסולק על הסף, יהא זה ראוי ונכון לעכב את ההליכים בה עד למתן הכרעה בתובענה המתנהלת באנגליה כאמור.

ב. <u>הרקע העובדתי הנדרש לבקשה זו</u>

13. להלן יפורטו בתמצית, עיקרי העובדות הנדרשות לבקשה זו. לפירוט מלא של העובדות, בית המשפט הנכבד מופנה לפרק ב' של כתב ההגנה מטעם הנתבע, המוגש בד בבד עם בקשה זו.

14. הנתבע, מר בראור, הינו אזרח ישראלי, עו"ד, ובעל הכשרה ורקע בתחומי המודיעין האזרחי והצבאי (סרן במיל').

15. בין השנים 2008-2012, הנתבע סיפק שירותי מודיעין עסקי למספר גורמים, ובין היתר, השתלב בפרוייקט מודיעין אזרחי של USG, שנוהל על-ידי סוריאנו (התובע), בקשר לחברות שבבעלות גב' פראסול ומר דליאון (**להלן – "הפרוייקט"**).

16. **<u>בהתאם לדרישת מר סוריאנו וכתנאי מקדים לתחילת עבודתו של הנתבע, ביום 2.12.2008, נחתם הסכם בין התובע לנתבע, שעליו מבוססת התביעה דנא כולה</u>** (**להלן – "ההסכם"**), ושבמסגרתו, כאמור, **<u>כלולה תניית שיפוט ייחודית, המקנה סמכות אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה.</u>**

העתק ההסכם צורף על-ידי התובע כנספח 4 לכתב התביעה, ומצורף לשם הנוחות לתצהיר התומך בבקשה זו, **כנספח "1"**.

17. החל מבסמוך לאחר מועד חתימת ההסכם, ובמהלך שנת 2009 כולה, הנתבע סיפק שירותים בתחומי המודיעין העסקי (ולא שירותים משפטיים, יודגש), בקשר לפרוייקט האמור, שהתנהל בלונדון.

18. בתחילת שנת 2010, נותק והסתיים הקשר בין הנתבע ובין כל החברות שבמסגרתן פעל התובע (כמו גם בין הנתבע לתובע עצמו), ובפרט, הסתיימה עבודתו של הנתבע במסגרת הפרויקטים שניהל התובע.

19. כשנתיים וחצי לאחר ניתוק הקשר וסיום עבודתו של הנתבע במסגרת הפרוייקט שניהל התובע, נוצר קשר בין הנתבע לבין גב' פראסול, וכיום, הנתבע משמש כיועץ ועורך דין בנושאים הקשורים לפעילותה הפילנתרופית וכן לענייניים אישיים של גברת פראסול.

20. ביום 24.4.2013, הומצא לנתבע כתב התביעה. במסגרת התביעה נטען כי הנתבע הפר את ההסכם האמור, בין היתר בכך שגילה סודות לצדדים שלישיים, וכן בכך שהפר את תניית אי-התחרות (הנטענת והמוכחשת) שבהסכם, והתקשר עם גב' פראסול. בנוסף, התובע טוען שהנתבע פעל בניגוד להסכם והפר את חובתו לסודיות, בכך שהוציא את דיבתו רעה בפני גב' פראסול, וגרם להפרת חוזה (נטען ומוכחש), בין התובע לגב' פראסול.

<u>ג. הגשת התביעה בישראל מנוגדת לתניית השיפוט הייחודית שבהסכם - יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק את התביעה על הסף</u>

21. כאמור, בבסיס תביעה זו עומד ההסכם שנחתם בין הצדדים ביום 2.12.2008.

22. התובע סומך את טענותיו על הסכם זה, צירף העתק של ההסכם לכתב התביעה (נספח 4), ואף ציטט מתוכו מספר סעיפים שכביכול תומכים בטענותיו (ראו, למשל: סעיפים 15, 53, 54, 56 לכתב התביעה).

23. אלא שהתובע "שכח" כאמור, לציין, שההסכם עליו הוא מבקש לסמוך תביעה זו, כולה, כולל תניית שיפוט ייחודית, המקנה **<u>סמכות שיפוט ייחודית לבתי המשפט באנגליה</u>** (**להלן – "תניית השיפוט"**), כדלקמן (<u>ראו</u>: הסעיף האחרון להסכם, מצורף כנספח 4 לכתב התביעה, ולשם הנוחות, שנית, כנספח 1 לבקשה זו):

> "This undertaking is made under, and shall be construed in accordance with the laws of the United Kingdom, and shall be **<u>exclusively</u>** enforced in any court of competent jurisdiction **<u>in the UK</u>**."

24. די בעיון ראשוני בתניית השיפוט (**<u>שלא בכדי הוצנעה על-ידי התובע, ולא הוזכרה בכתב התביעה</u>**), כדי להורות על סילוקה של תביעה משוללת יסוד זו על הסף.

25. בהקשר זה יודגש, כפי שברור כבר מעיון ראשוני בהסכם, שלא מדובר ב-"הסכם בין שווים".

26. ההסכם נכרת לפי נוסח שנקבע והוכתב על-ידי התובע, וממילא, **התובע הוא גם זה שעמד על הוספת תניית השיפוט הייחודית האמורה להסכם.**

27. ודוק. במסגרת תניית השיפוט, הצדדים הבהירו והסכימו, **כי סמכות השיפוט תהא נתונה באופן בלעדי** ל-" any court of competent jurisdiction in the UK" **(להלן – "בתי המשפט באנגליה")**.

28. ממילא, עצם הגשת התביעה בישראל עולה כדי ניסיון חסר תום לב של סוריאנו להתחמק מקיום ההסכם, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט – ודינו של ניסיון משולל בסיס זה, כפי שיפורט להלן, הינו סילוק על הסף.

ג(1). תניית שיפוט אקסקלוסיבית (ייחודית) – המסגרת המשפטית

29. ראשית, תפורט להלן בתמצית, המסגרת המשפטית הרלוונטית לעניין זה.

30. כידוע, נהוג לחלק בין שני סוגי תניות שיפוט: הסוג האחד - תניית שיפוט ייחודית, והסוג האחר - תניית שיפוט מקבילה. ראו, פסק דינו של כב' הנשיא גרוניס בע"א 4601/02 **ראדא תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ' Bodstray Company Ltd.**, פ"ד נח(2) 465, 475 (2004) **(להלן – "עניין ראדא")**, כדלקמן:

> "תניית שיפוט יכול שתהא מקבילה ויכול שתהא ייחודית. **תניית שיפוט ייחודית מעניקה סמכות בלעדית לבית משפט מסוים, ואין מלבדו**. תניית שיפוט מקבילה מקנה סמכות לבית משפט מסוים, אך אינה שוללת את האפשרות שסכסוך יתברר בבתי-משפט אחרים"

31. כידוע, תניית שיפוט יכול שתיחשב כתניית שיפוט ייחודית (השוללת סמכות מיתר בתי המשפט שאינם מוזכרים בה), בהתאם לאחד (או יותר) משני מבחנים: **האחד** – לשונה של תניית השיפוט, **והשני** - תכלית התניה ומגמותיה.

32. במהלך השנים האחרונות, ניתן על-ידי בתי המשפט משקל מכריע, למבחן התכליתי. ראו, למשל: ת"א (מחוזי מרכז) 1746-01-08 **Samsung Techwin Co. Ltd. נ' קולומביה ציוד וצרכי צילום בע"מ** (פורסם בנבו, 25.11.2008) (סעיף 23), כדלקמן:

> "הפסיקה שלאחר פרשת **קרפול**, נתנה **משקל מכריע לתכליתה של תניית השיפוט ולמגמותיה**, על מנת לגזור מהן מסקנה (פרשנית) בדבר ייחודיותה. לשון אחר, **ניתן כיום לומר ששוב אין חיוניות בלשון ייחודית או פעילה. ניתן לגזור את מסקנת הייחודיות מתכלית התנייה, היינו: מטרתה ומגמתה, וקיימא לן מעין חזקה פסיקתית בדבר תכלית (ייחודית) זו**."

וכן ראו: ע"א 601/82 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' Continent israel schiffahrts g.m.b.h- .c.i.s**, פ"ד מ(2) 673, 683.

33. מכל מקום, במצב שבו הצדדים כללו בהסכם תניית שיפוט ייחודית, הלכה היא, שבית המשפט לא יתיר, דרך כלל, לצד לחוזה לחמוק מקיום התחייבות חוזית זו. ראו, למשל, ע"א 5666/94 **סנקרי נ' Julius Blum G.M.B.H**, פ"ד נ(4) 73, 77 (1996) **(להלן - "עניין סנקרי")**, כדלקמן:

> "אף שאין בכוחה של תניית השיפוט לשלול את סמכותו של בית המשפט בארץ, **המדיניות היא לכבד תניות כאלה, שכן, בהיותן חלק מהסכם בין הצדדים, אין בית המשפט נותן ידו להפרת הסכמים**...
>
> החברה היא חברה זרה ומקום מושבה באוסטריה. היא רשאית להתנות עם המפיצים של מוצריה כי מקום השיפוט הבלעדי בכל סכסוך הנובע מיחסיהם העסקיים יהיה אוסטריה. **מי שבא בעסקים עמה ומקבל את תנאיה כשנוח לו, אינו יכול להשתחרר מהם כשלא נוח לו**."

וכן ראו: **עניין ראדא**, בעמ' 476; ע"א 362/83 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' האניה "דונאר"**, פ"ד לח(2) 505, 518 מול האות א' (1984); ע"א 8835/99 **אינטרדקו חברת המסחר לתעשיות בע"מ נ' Sulzer Brothers Ltd.**, פ"ד נה(2) 378, 382 מול האות ה (2001)) (**להלן – "עניין אינטרדקו"**)).

34. יוער, שבענייננו **התובע לא העלה כל טענה בקשר לתניית השיפוט הזר שבהסכם** (אלא ניסה להסתירה), לא טען שקיימות נסיבות חריגות או מיוחדות כלשהן בהקשר זה, וממילא אף לא הצביע על טעם שלטענתו עלול להצדיק חריגה מהלכה ברורה ומוכרת זו.

35. מכל מקום, כפי שיפורט להלן, **בענייננו הצדדים כללו תניית שיפוט ייחודית**, המקנה סמכות שיפוט אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה, כפי שעולה הן מלשונה המפורשת של תניית השיפוט, והן מתכליתה וממגמותיה - שלא ניתן להגשימן אלא אם תפורש תניה זו כתניית שיפוט ייחודית כאמור.

ג(2). בענייננו, תנית השיפוט מקנה סמכות שיפוט ייחודית לבתי המשפט באנגליה

36. אין ספק, שתניית השיפוט הכלולה בהסכם דנא הינה תניית שיפוט ייחודית, המקנה סמכות שיפוט **ייחודית** לבתי המשפט של אנגליה.

37. **ראשית**, לשונה של תנית השיפוט האמורה, ברורה וחד-משמעית.

38. הצדדים (וכאמור, בפועל, **התובע עצמו** הכתיב וניסח את תניית השיפוט, כמו גם את ההסכם כולו) כללו בתניית השיפוט את המילה "**exclusively**" ("ייחודי"), ובכך הבהירו באופן שאינו מותיר מקום לספק, שהסכסוכים בין הצדדים יבוררו בפני בתי המשפט באנגליה, **באופן אקסקלוסיבי** כאמור.

39. די בלשון ברורה ומפורשת זו, בכדי לקבוע שתניית השיפוט בענייננו הינה תניית שיפוט אקסקלוסיבית.

40. למעלה מהצורך יוער, שגם ניסוח תניית השיפוט בלשון "פעילה" מעיד כשלעצמו על כך, שמדובר בתנית שיפוט ייחודית (בניגוד לתניות שיפוט המנוסחות בלשון "סבילה"). ראו למשל, **בעניין אינטרדקו** (בעמ' 384 מול האות א'), כדלקמן:

> "אכן, בתניית השיפוט לא הוספו המילים "בלבד" או "רק" או דומותיהן, אך נדמה שניתן להבחין כי היא כוללת את אותו "**נוסח פעיל**", ברור ומפורש, שבצד החלתו של הדין השווייצרי גם קובעת שכל **הסכסוכים** הנובעים מההסכם **ייושבו** בבית-המשפט ב-Winterthur.
>
> כאמור, אין בתניה שלילה מפורשת של סמכות בית המשפט בישראל, אך אין צורך בשלילה מפורשת שכזו מקום שלשון התניה החלטית ואינה מותירה מקום לספקות.
>
> ודוק: בסעיף לא נאמר "**שלבית המשפט** ב-Winterthur **תהיה סמכות**..."", אלא נאמר שכל **הסכסוכים יושבו** שם, ונוסח זה מעיד יותר מכול שהכול הסכימו בעת כריתת ההסכם להעניק סמכות ייחודית לבית-המשפט בשווייץ"

ראו גם: ע"א 65/88 **אדרת שומרון נ' הולינגסוורת ג.מ.ב.ה.**, פ"ד מד (3) 600, 613 (פסקה 2.24 לפסק הדין) (1990) (**להלן – "עניין אדרת שומרון"**).

41. והדברים יפים אף מכוחו של קל וחומר, שכן בניגוד **לעניין אינטרדקו**, בענייננו הצדדים גם הבהירו (בנוסף לניסוח התנייה בלשון "פעילה") שמדובר בסמכות **אקסקלוסיבית**, במילים ברורות.

42. **שנית**, גם תכליתה של תניית השיפוט, ברורה במקרה זה, וחד משמעית.

43. התובע ניהל את עסקיו באנגליה, היה תושב אנגליה בעת חתימת ההסכם (ולמיטב ידיעת הנתבע – עודנו תושב אנגליה), שהה (ולמיטב ידיעת הנתבע – עודנו שוהה) באנגליה מרבית זמנו, השירותים שהעניק לו

הנתבע הוענקו במסגרת ובקשר לפרוייקט שהתנהל באנגליה (בהקשר זה יצוין, שהתובע טען בסעיף 2 לכתב התביעה, כי השירותים האמורים הוענקו על-ידי הנתבע "ברחבי העולם". ואולם בפועל, השירותים האמורים ניתנו **באנגליה בלבד** – ולא בכדי התובע ניסה לעמעם גם עניין זה), והמידע והנתונים שבקשר אליהם (בין היתר) נחתם הסכם זה, מקורם באנגליה.

44. גם לאור תכלית ההסכם, ברור אם כן, שתניית השיפוט הינה תניית שיפוט ייחודית, המחייבת את הצדדים לנהל את הסכסוכים ביניהם בפני בתי המשפט באנגליה בלבד.

45. יתרה מזו. גם לאור אופי עסקיו של התובע, שמתמחה לטענתו (המוכחשת, ולו מחוסר ידיעה), במתן שירותים שכרוכים **במידע סודי ורגיש**, ברור שתכלית תניית השיפוט עצמה, הינה מתן סמכות שיפוט אקסקלוסיבית, לבתי המשפט של אנגליה בלבד.

46. זאת, כיוון שבכדי לשמור על המידע הרגיש שעומד לטענת התובע בלב עיסוקו, ברור שהצדדים (והתובע בפרט) יבקשו להגביל ולמנוע ככל הניתן מסמכויות שיפוט "זרות" (שאינן בתי המשפט באנגליה), לדון בסכסוכים ביניהם – ויעדיפו להותיר את המחלוקות תחומות תחת סמכות בתי המשפט האנגלים בלבד, ללא חשש מחשיפת המידע במסגרת הדיון בפני סמכויות שיפוט "זרות", שמערכות הדינים וסדרי הדין במסגרתן הינם בגדר "נעלם", גם לצדדים עצמם, בעת כריתת ההסכם.

47. אין ספק אפוא, שהפרשנות הסבירה בקשר לתכליתה ומגמותיה של תניית השיפוט בהסכם דנא (שעוסק בין היתר בסודיות מידע ונתונים רגישים במיוחד), הינה **צמצום** הסמכויות המשפטיות שמוסמכות לדון בסכסוך בין הצדדים, וממילא, גם מכך עולה שתכלית תניית השיפוט במקרה דנא, הינה הענקת סמכות **ייחודית** לבתי המשפט באנגליה.

48. יתר על כן. כמפורט לעיל, הצדדים אף קבעו (באותו הסעיף להסכם), שהדין שיחול על הסכסוך ביניהם יהיה הדין האנגלי - וגם עניין זה מחזק את המסקנה לפיה מדובר בתניית שיפוט ייחודית. ראו: **עניין אדרת שומרון** (בעמ' 614), כדלקמן:

> "...הדין שנקבע עשוי ליתן תוספת משקל, אשר בהצטרפה לגורמים כבדי-משקל אחרים... תוכל לתמוך בהטיית הכף לעבר המסקנה, שהמדובר בסמכות ייחודית."

וכן ראו: **עניין ראדא**, 475 מול האות ד'.

49. ברור אם כן, שהתובע אינו יכול, מחד, לקבל על עצמו (ולמעשה, להכתיב) תניית שיפוט ייחודית בעת כריתת ההסכם, ומנגד, בנסיבות שבהן תניית השיפוט הייחודית אינה "נוחה" לתובע (וכפי שיפורט להלן, לא בכדי מנסה התובע לגרום ל"זליגת" הסכסוך לישראל, בניגוד להסכם), לנסות "להתחמק" מהסכמה ברורה ומחייבת זו.

ג(3). תניית השיפוט מקנה סמכות שיפוט ייחודית לבתי המשפט באנגליה לגבי התביעה כולה

50. כפי שיפורט להלן, תניית השיפוט האמורה מקנה סמכות שיפוט ייחודית לבתי המשפט באנגליה, לגבי התביעה כולה.

51. **ראשית**, בלב תביעה זו, עומד כאמור ההסכם שנכרת בין הצדדים.

52. כמפורט לעיל, כוונת הצדדים (כפי שאף קיבלה ביטוי בלשונה של תניית השיפוט כאמור), הייתה מתן סמכות שיפוט אקסקלוסיבית לבתי המשפט באנגליה.

53. במצב דברים זה ברור, שהסמכות האקסקלוסיבית לדון **במכלול** הסכסוך בין הצדדים, ניתנה על-ידי הצדדים לבתי המשפט באנגליה בלבד, ולמעשה, די בכך כדי לקבוע שתניית השיפוט האקסקלוסיבית חלה בקשר לתביעה זו כולה.

54. **שנית**, כבר מקריאה ראשונית של כתב התביעה ברור, **שכל עילות התביעה הנטענות (ומשוללות היסוד), קשורות וכרוכות בהסכם האמור ובטענות בקשר להפרתו, בקשר בל יינתק.**

55. כך, בין היתר, בפרק שכותרתו "**הפרת חוזה וגזל סוד מסחרי**" (עמ' 10 לכתב התביעה), נטען כי "הנתבע הפר את הסכם הסודיות" (ראו: סעיף 49 לכתב התביעה, וכן ראו: בסעיף 51), ובהמשך לכך, התובע שב ומסתמך על ההסכם האמור (ראו: סעיפים 53-57 לכתב התביעה), ומצטט סעיפים מתוכו, כביסוס כביכול לטענותיו (המוכחשות) בקשר לעילת תביעה זו.

56. וכך גם, בפרק שכותרתו "**גרם הפרת חוזה**", התובע טוען כי הנתבע יצר קשר עסקי עם גב' פראסול וגרם להפרת החוזה בינה לבין התובע, וזאת, תוך הפרת "תניית אי התחרות בהסכם הסודיות עליו חתם" (ראו: סעיף 59.1 לכתב התביעה). דהיינו, גם עילת התביעה הנטענת (והמוכחשת) בדבר "גרם הפרת חוזה", כרוכה בטבורה, ונשענת על טענות עובדתיות החופפות לטענת התובע בדבר הפרת ההסכם האמור בין התובע לנתבע.

57. וכך גם, בפרק שכותרתו "**לשון הרע**", התובע מבסס את טענותיו בין היתר על כך ש"הנתבע פנה אל גב' פראסול, **בניגוד לחובותיו לפי הסכם הסודיות** ועל פי דין..." (ראו: סעיף 63 לכתב התביעה) – וממילא, גם הטענות בדבר "לשון הרע", כרוכות אף הן בקשר בל יינתק, בטענות בדבר הפרת ההסכם האמור (והתובע אף טוען שהוצאת הדיבה כללה מסירת מידע סודי לגב' פראסול, וממילא, אין ספק שטענות אלו כרוכות בשאלת ההפרה הנטענת של סעיפי הסודיות בהסכם).

58. **הנה כי כן, לטענת התובע עצמו, כל עילות התביעה הנטענות קשורות כולן וכרוכות בהסכם, שכאמור, עומד במרכז המחלוקת בין הצדדים, ובליבה של תביעה זו.**

59. אם לא די בזאת, גם הסעדים המבוקשים, כרוכים בהסכם האמור. כך, בסעיף 71.2 התובע מבקש צו שיורה לנתבע להשיב מסמכים ומידע סודי (וממילא, מדובר בסעד שמוסדר בהסכם, וכפוף לתניית השיפוט שבו), וכך, בסעיף 71.3 התובע מבקש צו מניעה האוסר על הנתבע להתקשר עם גב' פראסול (ומדובר אפוא, בסעד בעניין אי-תחרות, הקשור אף הוא ומוסדר בהסכם, לטענת התובע עצמו), וכך גם, בסעיף 71.1 התובע מבקש סעדי גילוי בעניין התשלומים ששילמה גב' פראסול לנתבע (וגם סעד זה, כרוך בעניין אי-התחרות, שקשור ומוסדר בהסכם לטענת התובע) – וזאת בנוסף לסעד הכספי, שלא ניתן פירוט כלשהו בענייננו (ואף זאת בניגוד לדין, כפי שיפורט בפרק ו' להלן).

60. **הנה כי כן, יסודה של התביעה כולה הוא בהסכם שנכרת בין הצדדים, כל עילות התביעה נובעות וכרוכות בהסכם האמור, וממילא, התביעה כולה קשורה להסכם זה בטבורה.**

61. **במצב דברים זה, הסמכות בנוגע לסכסוך דנא נתונה בהתאם לתניית השיפוט האקסקלוסיבית שבהסכם, לבתי המשפט באנגליה, באקסקלוסיביות.**

62. ראו, בעניין זה: **עניין סנקרי**, בסעיף 8 לפסק הדין, כדלקמן:

"עילות הנזיקין, הטענה לפגיעה במוניטין, עילת עשיית עושר ולא במשפט וגרם הפרת חוזה, נשענים כולם באופן ישיר על היחסים העסקיים-חוזיים בין הצדדים, ואין להם קיום עצמאי.

לפיכך, יש ליישם את הסעיף [תניית השיפוט – הח"מ] גם על עילות אלה"

63. וכן ראו: ע"א 721/86 **n. V. Optische Industries de Oude Delft נ' תדיראן בע"מ**, פ"ד מד(4) 259, 262 (1990), בפס' 8; ע"א 20/70 **"עמיר" חברה להספקה נ' מ.צ.ק**, פ"ד כד(1) 692, 694ד-ה (1970); ראו גם: 3279/01 **ריכטר נ' Boston Scientific** (פורסם בנבו; 14.3.02) בפס' 20 – והפסיקה המפורטת שם; תא (נצ') 16755-06-10 **אולטרה שייפ מדיקל בע"מ נ' אמיר ברוט** (פורסם בנבו, 24.11.2010) בפס' 8 – והפסיקה המפורטת שם; ע"א 65/88 **אדרת שומרון נ' הולינגסוורת**, פ"ד מד(3) 600, 611 (1990);

64. **שלישית**, בכל מקרה, בנסיבות המתוארות לעיל, ושעה שהתביעה מבוססת על תשתית עובדתית אחת **שאינה ניתנת ל"פיצול מלאכותי"** בין עילות התביעה השונות (משל מדובר היה ב"פיצול שערות"), הלכה היא, כי תניית השיפוט הייחודית **תחול בכל מקרה, בקשר לתביעה כולה, ללא "פיצול"**.

65. זאת, כיוון שפיצולה של אותה המסכת העובדתית, לדיון מקביל בפני סמכויות שיפוט שונות, עלול לגרום לסתירות בפסיקת בתי המשפט השונים, לעלויות ניכרות מיותרות של בירור בפני שתי סמכויות שיפוט (לפי שתי מערכות דינים), לחוסר יעילות משפטית, ולפגיעה קשה בעקרונות הצדק האוניברסאליים והמקומיים.

66. נוכח האמור, בתי המשפט שבו ופסקו, כי במקום שבו קיימת תניית שיפוט ייחודית, הנוגעת לחלק מהמסכת העובדתית שבמחלוקת (ובענייננו, ההסכם שבו כלולה תניית השיפוט, עומד בלב המחלוקת ממש), אזי, הסמכות הייחודית לדון בתביעה **כולה**, תהא בהתאם לתניית השיפוט. ראו לעניין זה, בש"א (מחוזי ת"א) 16928/08 **בנק הפועלים לימיטיד, שוויץ נ' בחוביץ** (מאגר נבו 30.05.2010), עמ' 8-10 לפסק הדין, כדלקמן:

> "בחנתי את טענת ב"כ המשיבה לפיה "תניית ברירת הדין והשיפוט" אינה חלה על העוולות הנזיקיות המיוחסות למבקשים 1 ו-2, ואין דעתי כדעתו...
>
> כתב התביעה בענייננו כולל הן עילות חוזיות כהפרות ההסכמים וכן עוולות נזיקיות ולעתים במסגרת אותו סעיף (ראה סעיפים 49, 57 ואחרים).
>
> **מדובר בתשתית עובדתית אחת הדרושה להכרעה, ולכן יהיה זה מלאכותי אם הדיון יפוצל בין שתי מערכות דינים כאשר האחת תיושם על העילות החוזיות והשנייה על העוולות הנזיקיות.**
>
> **הדבר עלול לגרום לסתירה בפסיקה, לעלויות ניכרות מיותרות של בירור שתי מערכות דינים, חוסר יעילות משפטית ועוד**...
>
> עוד אפנה לרע"א 180/07 כץ נ' איגוד הכדורסל [פורסם בנבו] (2009) בסעיף 12, בו קבע בית המשפט העליון אי יש לפרש תניית בוררות **באופן מרחיב, כך שכוללת לא רק סכסוכים בנוגע לפרשנות ההסכם אלא גם 'מחלוקת במישור הנזיקי'**. באנלוגיה ניתן להחילה גם על תניית שיפוט..."

67. הנה כי כן, בית המשפט פסק כי **שעה שמדובר בתשתית עובדתית אחת הדרושה להכרעה**, תניית השיפוט שבהסכם תחול **גם על מחלוקת במישור הנזיקי**.

68. יצוין, כי בעניין זה בית המשפט החיל על נושא תניית השיפוט, באנלוגיה, את ההלכה הנוהגת לעניין תניית בוררות, והפנה לרע"א 180/07 **כץ נ' איגוד הכדורסל** (פורסם בנבו 2009) (בסעיף 12), שבמסגרתו נפסק כי **יש להחיל** את התנייה האמורה גם על עילות נזיקיות מסוג **לשון הרע** או תקיפה.

69. יתר על כן. ברור שהציפייה הסבירה של הצדדים בעניינו, בעת שכרתו את תניית השיפוט הייחודית, הייתה לדון במכלול ותחת אותה סמכות שיפוט (ייחודית), בכל עניין הנוגע לסכסוכים ביניהם, ובוודאי שלא הייתה כוונתם לפצל את בירור המחלוקת למספר ערכאות, ולקיים דיונים מקבילים בנוגע לאותה המסכת העובדתית, בפני ערכאות שונות.

70. במצב דברים זה, בכל הכבוד, אין מקום לדון בתביעה זו בישראל, ודי בכך כדי לסלקה על הסף (ולחלופין לעכב את ההליכים בה).

ד. בכל הכבוד, הפורום הנאות לדון בתביעת המשיב הינו הפורום באנגליה (ולא בישראל)

71. יתר על כן. כפי שיפורט להלן, בכל הכבוד, **הפורום בישראל הינו פורום בלתי טבעי ובלתי נאות לדיון בתביעה זו**, ומנגד, קיים פורום אחר, טבעי מובהק, ובעל סמכות על כל הצדדים בהקשר זה, הלא הוא הפורום האנגלי, וגם בשל כך, יהא זה אפוא ראוי ונכון, לדחות את התביעה על הסף (ראו למשל: ת"א (מחוזי ת"א) 1212/92 **פלטק נ' Bank Leumi Trust Company of New York**, פ"מ תשנ"ד(1) 215, 220 (1993)).

ד(1). המסגרת המשפטית לדיון בטענת *Forum Non Convenience*

72. כידוע, הלכה היא שגם במידה והייתה נתונה סמכות לבית המשפט לדון בתביעה, הרי שעה שהפורום המקומי הינו "פורום לא נאות" לעשות כן, פורום זה לא יידון בתביעה (חרף סמכותו).

73. המבחן המכריע לעניין זה, נקבע על-ידי כב' השופט (כתוארו אז) ברק בע"א 300/84 **אבו-עטיה נ' ערבטיסי**, פ"ד לט(1) 365, 385 (1985), כדלקמן:

> "המבחן המכריע בעניין זה הינו... **האם הפורום המקומי הוא 'פורום טבעי'... או שמא קיים פורום טבעי זר**, בעל סמכות... בקביעת 'טבעיות הפורום' יש להתחשב בנסיבות כולן ובמכלול הזיקות תוך התחשבות בציפיותיהם הסבירות של הצדדים כולם."

ראו גם: **עניין אלביט** 421.

74. כפי שנקבע על-ידי בית המשפט העליון, יישומו של "המבחן המכריע" כאמור לעיל, נעשה תוך התחשבות בנסיבות כולן ועל-ידי יישום **מבחן מירב הזיקות** הרלוואנטיות, אשר להן הקשר האמיתי, המשמעותי והמהותי למקרה נשוא הדיון. ראו: רע"א 4716/93 **החברה הערבית לביטוח שכם נ' זריקאת**, פ"ד מח(3) 265, 269-270 (1994) (**להלן - "עניין זריקאת"**), כדלקמן:

> "בקביעת טבעיות הפורום יש להתחשב בנסיבות כולן **וליישם את מבחן מירב הזיקות הרלוונטיות אשר להן הקשר האמיתי, המשמעותי והמהותי, למקרה נשוא הדיון**. מבחן זה מקובל הן במשפט האנגלי, הן במשפט האמריקאי, והן במשפט הישראלי.
>
> 6. קיימת הבחנה בין שני סוגי שיקולים המנחים את בית המשפט: האחד מתייחס לבעלי הדין; והשני, לציבור הרחב.
>
> בין השיקולים המתייחסים לבעלי הדין, ניתנת הדעת לנוחות הצדדים, למקום מגורי העדים, לאפשרות לחייב עדים להעיד, להוצאות הכרוכות בהבאתם, לאפשרות לערוך ביקור במקום האירוע אם יתעורר צורך בכך ולאפשרות לאכוף את פסק הדין.
>
> לשם קביעת הזיקות נבחנים, בין השאר: מקום מושבם של הצדדים, המקום שבו הם מנהלים את חייהם, המקום שבו הם מנהלים את עסקיהם ומקום אירוע התאונה. כן נשקלות האפשרות המעשית של הגשת התביעה בפורום הזר והשאלות אם תהיה לאותו פורום סמכות הן על התובע והן על הנתבע ואם הסעד שיקבל התובע יהיה דומה במהותו לסעד בפורום שנבחר וישקף צדק מהותי, או יהיה בלתי סביר באופן קיצוני. שוני בלבד בסכום הפיצויים או בסעד שינתן בפורום הזר אינו מצדיק אי-העברת הדיון לאותו פורום,

כל עוד ייעשה עם הצדדים צדק מהותי.

7. במישור השיקולים הציבוריים נמנים, בין השאר: הבעייתיות שבריכוז תובענות במרכזים עמוסים, היתרון ביישוב סכסוכים מקומיים בסביבתם הטבעית והרצון שהתביעות תידונה לפני בית-משפט המכיר את הדין."

75. השיקולים המרכזיים שעליהם ניתן דגש על-ידי בתי המשפט במהלך השנים האחרונות בהקשרים אלו, הינם **שיקולי היעילות**, תוך מתן דגש על שאלת **ציפיותיהם הסבירות של הצדדים** ועל **שאלת הפורום שלו העניין האמיתי לדון בתביעה**.

ראו למשל: **עניין אלביט**, 421ה-ז; רע"א 6325/04 **וינברג נ' נבון**, פס' 6.ג לפסק הדין (פורסם בנבו, 11.7.2004); בש"א (מחוזי ת"א) 25370/05 **Master Card International Inc. נ' אר. אקס. פיימנתס (ישראל) בע"מ**, פס' 10 להחלטה (פורסם בנבו, 15.6.2006).

76. לכך מצטרף גם השיקול ה"מערכתי" שבאינטרס הציבורי הישראלי שלא לדון בתובענה אשר הקשר שלה לישראל מועט ביותר, זאת בשל המשאבים המוגבלים ויקרי הערך העומדים לרשות מערכת השיפוט. לעניין זה ראו רע"א 10250/08 **קציב נ' ZAO RAIFFEISENBANK** (פורסם בנבו, 18.03.2010), בסעיף 7 לפסק הדין, כדלקמן:

> "יש ליתן משקל לשיקולים הנוגעים לאינטרס הציבורי הישראלי לדון בתביעה מסוג זה. כידוע, המשאבים העומדים לרשות מערכת השיפוט הינם מוגבלים ויקרי ערך. הדיון בתביעה מסוג זה, אשר הקשר שלה לישראל אינו רב, עלול לבוא על חשבון דיון בתביעות אחרות, בעלות קשר הדוק יותר לישראל... לטעמי יש בשיקול זה, לצד השיקולים האחרים שצוינו לעיל, כדי להטות את הכף לטובת דיון בתובענה במסגרת הפורום הרוסי".

77. לבסוף יצוין, כי במקום שבו קיים חשש שנעשה **שימוש לרעה בהליכי משפט** או שנפגעו זכויות מהותיות של בעל דין, מצטמצם שיקול הדעת של בית-המשפט בהקשר זה, ובמקרים כגון דא, הפעלת דוקטרינת הפורום הבלתי נאות, כך נפסק, הינה **בגדר חובה**, בכל הכבוד, היורדת לשורש הסמכות.

ראו: בג"ץ 8754/00 **עינת רון נ' בית הדין הרבני הגדול**, פ"ד נו(2) 625, 656, 661 (2002) (**להלן - עניין רון**); ע"א 74/83 **ראד נ' חי**, פ"ד מ(2) 141, 152 (1986).

ד(2). מן הכלל אל הפרט – הפורום האנגלי הוא הפורום הטבעי והנאות לדון בתביעה זו

78. כפי שיפורט להלן, בחינת הזיקות השונות הנוגעות לסכסוך, הן על-פי השיקולים המתייחסים לבעלי הדין הספציפיים והן על-פי השיקולים הכלליים-ציבוריים, מובילה למסקנה חד משמעית, לפיה **הפורום הישראלי אינו פורום נאות לבירור תביעה זו**.

79. זאת ועוד, אם לא די בכך שבתי המשפט בישראל אינם מהווים פורום טבעי לדיון בתובענה, הרי שאף **קיים פורום טבעי מובהק, אחר, ובעל סמכות על כל הצדדים - הלא הוא הפורום האנגלי**.

80. **ראשית**, וחרף ניסיונותיו של התובע לטשטש עניין זה, המחלוקת האמיתית בתביעה זו, שאף "צפה" ועולה מקריאת כתב התביעה עצמו, הינה מחלוקת שמרביתן המוחלטת של זיקותיה היא לאנגליה (ולא לישראל), ואשר מעורבים בה גורמים נוספים, ובראשם גב' פראסול, שהנתבע מנהל נגדה מערכה משפטית באנגליה כאמור. למעשה, תביעה זו אינה אלא "ספיח", של הסכסוך המתנהל כאמור, בין התובע לגב' פראסול באנגליה.

81. ממילא, הזיקה המהותית ביותר של תביעה זו, הינה לסכסוך המתנהל בעיקרו באנגליה, בין התובע לבין גב' פראסול, ודי בכך כדי לקבוע שהפורום המתאים לתביעה הינו הפורום האנגלי.

82. **<u>שנית</u>**, ומכל מקום, להלן יפורטו הזיקות הרבות הקושרות את המחלוקת דנא לאנגליה, ולא לישראל (יוער, שכידוע, הגם שהמבקש הינו אזרח ישראלי, הרי כבר נפסק ש-"לא כל אימת שמדובר בנתבע או בתובע, שהוא תושב ישראל, יהיה הפורום הטבעי להתדיינות מצוי בישראל" (<u>השוו</u>: ע"א 2705/91 **אבו-ג'חלה נ' חברת החשמל מזרח ירושלים בע"מ**, פ"ד מח(1) 554, 576-577 (1993) (**<u>להלן</u> – "עניין אבו ג'חלה"**)).

83. **<u>מוקד ניהול עסקיהם ופעילותם של הצדדים הינו באנגליה (ולא בישראל)</u>**: הפרוייקט שניהל התובע, וכן כל פעילות ושירות שניתנו על-ידי הנתבע, ניתנו במסגרת ובקשר לפרוייקט האמור, שהתנהל באנגליה. כך גם, ההסכם שעומד בלב התביעה, נחתם לאור השירותים שסיפק הנתבע במסגרת הפרוייקט האמור, שהתנהל באנגליה. וכך גם, משרדי החברה USG שהתובע ניהל במסגרתה את הפרוייקט מצויים באנגליה, ומוקד ניהול עסקיו ופעילותו של התובע הינו באנגליה.

84. **<u>האפשרות המעשית של הצדדים להתדיין באנגליה:</u>** דומה שלא יכולה להיות מחלוקת על כך, כי מר סוריאנו, שהינו תושב ואזרח אנגלי כאמור, ושהחברות שבמסגרתן הוא פועל, פועלות באנגליה - אינו יכול לטעון ברצינות כי הוא איננו מסוגל להתדיין באנגליה – מקום שגם הוסכם על-ידי הצדדים כסמכות השיפוט הבלעדית.

85. **<u>האינטרס לבירור התביעה בסביבתה הטבעית</u>**: בענייננו, לא יכול להיות ספק בכך, ש"הסביבה הטבעית" של המחלוקת המתוארת בתביעה – הנוגעת לשירותים שניתנו על-ידי הנתבע במסגרת ובקשר לפרוייקט שהתנהל **באנגליה**, ועוסקת בעניין טענות התובע שהינו אזרח ותושב **אנגלי**, ל"הפרה" נטענת ומוכחשת של הסכם שעליו חל הדין **האנגלי**, ובו כלולה תניית שיפוט אקסקלוסיבית לבתי המשפט **באנגליה** – היא **בתי המשפט באנגליה**, ובוודאי שלא ישראל.

86. **<u>האינטרס לבירור התביעה בפני בית משפט הבקי בדין הרלוואנטי</u>**: כפי שנקבע בפסיקה, השאיפה המשותפת הינה, שכל התביעות תידונה לפני בית-משפט המכיר את הדין שחל בקשר למקרה הרלוונטי (<u>ראו</u>: **עניין זריקאת**, בעמ' 269 – 270; **עניין אבו ג'חלה**, בעמ' 561).

87. כאמור בסעיף 48 לעיל, הדין החל על ההסכם דנא הינו **הדין האנגלי**. ממילא, ישנה עדיפות ברורה להכרעה בתביעה על ידי בית המשפט האנגלי (ובוודאי ביחס להכרעה על-ידי הפורום הישראלי), שבקי בדין הרלוואנטי, ושאינו זקוק לעדויות מומחים בנוגע לדיני החוזים האנגלים.

88. בהתאם, החיסכון בעלויות הרבות הכרוכות בהוכחת דין זר (ולרבות חיסכון בזמן שיפוטי יקר) תומך אף הוא במסקנה, כי יש לברר את התביעה בפני הפורום האנגלי ולא בפני פורום ישראלי.

89. **<u>גישה למקור הראיות</u>**: בהתחשב בכך שהתביעה תתברר לפי הדין האנגלי (כמפורט בסע' 48 לעיל), כמו גם בשל כך שמרבית האירועים נשוא כתב התביעה התרחשו באנגליה הרי שהגישה למקור הראיות תהיה כרוכה בקשיים, בחוסר נוחות ובהוצאות הגבוהות באופן משמעותי, מאלו שידרשו אם תתברר התביעה באנגליה. כפי שנקבע בפסיקה, תכליתה של דוקטרינת הפורום הלא נאות היא למנוע מהנתבע ומבית המשפט הליכים שאינם יעילים באופן בולט עקב ניהול התביעה בפורום המקומי (<u>ראו</u>: **עניין רון**, בעמ' 656).

90. **<u>הצפייה הסבירה של הצדדים הייתה כי מחלוקות עתידיות תתבררנה באנגליה</u>**: **לצדדים למחלוקת לא הייתה כל צפייה, כי תביעה עתידית בנוגע ליחסים ביניהם תוגש לבית משפט בישראל**. דבר זה בא לידי ביטוי הן בקביעת הדין האנגלי כדין החל על ההסכם; הן לאור תניית השיפוט הזר הייחודית, שנקבעה בהסכם (על-ידי התובע עצמו, כאמור); והן בעובדה שכל השירותים שסיפק הנתבע, העומדים בבסיס כתב התביעה, ניתנו במסגרת הפרוייקט האמור, שהתנהל באנגליה.

91. בנסיבות אלו לא היו יכולות להיות לתובע ציפיות להתדיין בפני בית-המשפט בישראל. זאת ועוד. תזקה היא, שהציפייה הסבירה של התובע, כמי שסיפק את שירותיו שלו, באנגליה, הינה להתדיין במקום בו ניתנו השירותים. ראו, **עניין אבו-ג'חלה** (בעמוד 577), כדלקמן:

> "**<u>ציפיותיה הסבירות של חברה המספקת שירותים בכלל</u>**, ושירותי חשמל בפרט, **<u>הן להתדיין במקום בו היא מספקת את השירותים</u>.**
>
> היא מתאימה עצמה לחוקים השוררים באותו מקום, לרמת הזהירות הנדרשת שם, לרמה הטכנית הקיימת שם לנוהגים ולמנהגים הנהוגים שם, בכל אלו היא כבולה אם על ידי חוק אם על ידי הסכמים מפורשים או מכללא, אם מכוח הציפיות הלגיטימיות שלה ושל מקבלי השירותים, למערכת המושגית (במובן הרחב) הקיימת בשטח בו היא פועלת.
>
> **<u>הטלת מערכת זרה על מגוון שירותיה היא אולי אפשרית מבחינה משפטית, אולם היא בוודאי לא במסגרת 'ציפיותיה הסבירות'</u>.**"

92. וכן ראו, ת"א (מחוזי מרכז) 8989-06-09 **רומנובסקי נ' קטן** (פורסם בנבו 28.01.2010), בעמ' 6-7 לפסק הדין:

> "27. בנסיבות אלו מבחן מרב הזיקות מקנה את הסמכות לדון בו לבית המשפט באנגליה, והוא הפורום בעל הכלים המתאימים לדון בתובענה.
>
> 28. ... בענייננו הפורום הזר כלל אינו ארעי, אלא מדובר במיקום קבוע - **עסק שמרכזו באנגליה**, ומערכת יחסים ארוכה שהתנהלה בין הצדדים באנגליה, מעוגנת במסמכים שנערכו ונחתמו ביניהם באנגליה... מקום מוצאם המקורי של הצדדים הוא הזניח, שכן **רוב ההתנהלות ביניהם בכל הנוגע לסכסוך נושא התביעה היתה באנגליה**...
>
> 29. אני סבור כי אכן צודקים המבקשים בטענתם כי **ניהול התביעה בישראל אכן יהיה מסורבל, שכן נראה כי לכל סוגיה המתעוררת בכתב התביעה תידרש חוות דעת מומחה באשר לדין האנגלי אשר הוכחתו הינה כדין הוכחת עובדה, והדבר רק יסרבל את ההליך ויקשה על בירור התובענה בישראל.**
>
> 30. לא מצאתי ממש בטענת המשיב כי ציפיית הצדדים היתה שהתביעה תנוהל בישראל. המשיב לא הצביע מדוע היה על הצדדים לסבור שאם יתגלע ביניהם סכסוך שעניינו עסקי הצדדים באנגליה הוא ידון דווקא בישראל, למעט היות הצדדים אזרחים ישראליים (וראו לעניין זה: <u>רע"א 3144/03 **אלביט הדמיה רפואית בע"מ נ' Harefuah Serviços de Saude S/C Ltda**</u>, פ"ד נז (5) 414, סעיף 12 בפסה"ד). למעשה כתב התביעה על 27 עמודיו ו 136 סעיפיו אינו מראה מדוע הסמכות לדון בו מסורה לבית המשפט בישראל, על אף כל הטענות בו והסעדים הנדרשים בו נוגעים לחברות האנגליות. "

93. ברור אם כן, שהצדדים להסכם לא ציפו לקיים התדיינויות משפטיות ביניהם בישראל (אלא באנגליה).

94. בהקשר זה אף יצוין, שהתובע מנסה לאחוז במקל משני קצותיו. **מחד**, התובע פעל במכוון ובמודע במהלך השנים, הרחק מגבולות מדינת ישראל וממערכת החוק והמשפט הישראלי; עשה שימוש במבנה משפטי המיועד להקנות הטבות שונות ומגוונות (דוגמת הטבות מס); פעל באמצעותו ויצר בעזרתו מצגים משפטיים שונים כלפי צדדים שלישיים מולם ביצעו פעילות עסקית כזו או אחרת; ואף הקפיד להחתים גורמים שפעלו במסגרת הפרויקטים שניהל, על התחייבויות לניהול הליכים מולו אך ורק בבתי המשפט באנגליה ולפי הדין האנגלי, **ומנגד**, משעה שהדברים לא עלו עוד בקנה אחד עם האינטרס המיידי שלו, התובע "יחזר לכור מחצבתו" כביכול, וכעת הוא מבקש לברר את תביעתו בישראל, בניגוד לדרך פעולתו עד כה, ובניגוד לציפיות שיצר מול הצדדים השלישיים מולם פעל.

95. **<u>לישראל ולשיטת המשפט הישראלית אין עניין אמיתי בתובענה</u>** - לאור כל האמור לעיל, ברור כי רובן המכריע של הזיקות הדומיננטיות קושרות את התובענה לאנגליה, ואין למערכת המשפט הישראלית עניין אמיתי בבירור תובענה שהמוקד האמיתי שלה מצוי באנגליה, ושזיקתה החזקה ביותר היא לאנגליה.

96. יתר על כן, כמפורט להלן, תביעה זו הינה למעשה, "ספיח" שולי למערכה משפטית שמנהל התובע כנגד גב' פראסול באנגליה, בפני בתי המשפט באנגליה, ובהתאם לדין האנגלי. בוודאי אם כן, של"שיטת המשפט הישראלית" אין אינטרס "לבזבז" משאבים שיפוטיים לריק, על סכסוך זה.

97. מהמפורט לעיל ברור אפוא, כי בנסיבות המקרה הנדון, **לא רק שאין לפורום הישראלי עניין אמיתי לדון בסכסוך הנדון, אלא שיש לו עניין <u>שלא לדון בו</u>**, וזאת לאור הזיקות הרלוואנטיות המצביעות על בתי המשפט באנגליה כפורום הטבעי והמתאים ביותר לדון בסכסוך.

98. סיכומו של עניין זה, הפורום האנגלי הינו הפורום הנאות לדין בתביעה זו (ולא הפורום הישראלי), ודי גם בכך כדי לסלק את התביעה על הסף, ולחלופין להביא לעיכוב ההליכים בה.

<u>ה. התביעה הוגשה תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, חרף קיומו של הליך תלוי ועומד באנגליה – וגם בשל כך יהא זה ראוי ונכון לסלקה על הסף</u>

99. יתר על כן. יהא זה נכון וראוי וצודק להורות על סילוקה של תביעה משוללת יסוד זו על הסף (ולחלופין, כפי שיפורט בפרק ז' להלן, לעכב את הדיון בה), **<u>בשל קיומו של הליך תלוי ועומד בעניין זה, בפני בית המשפט באנגליה</u>** (שאף נפתח על-ידי מר סוריאנו עצמו), כפי שיפורט להלן.

100. **ביום 8.6.2012** הגיש התובע דנא, מר סוריאנו, לבית המשפט באנגליה תובענה כנגד גב' פראסול, במסגרתה בין היתר, תבע סוריאנו כ-45 מיליון דולר, בטענה (מוכחשת, ולו מחוסר ידיעה) לפיה קיים חוזה בינו לבין גב' פראסול, וכי גב' פראסול הפרה כביכול את החוזה הנטען (**להלן** - "**התובענה התלויה באנגליה**").

העתקי כתב הזמנה לדין ("**Claim Form**") ו-"**Particulars Of Claim**", כפי שנידונו במסגרת ההליך המתנהל באנגליה, מצורפים לתצהיר התומך בבקשה זו, **מסומנים "2א"-"2ב"**, ומהווים חלק בלתי נפרד הימנו.

101. כפי שעולה מהמסמכים המצורפים, עניינה של התובענה התלויה באנגליה (שהנטען בה מוכחש, למען הזהירות), הינו בתמצית (<u>ראו</u>: **Claim Form**, עמ' 2, תחת הכותרת, "**Brief details of claim**"), כדלקמן:

> "The claim is for outstanding agreed fees due to the Claimant from the Defendant pursuant to an agreement made in May 2009..."

102. ביום 7.9.2012 הגישה הגב' פראסול כתב הגנה ותובענה שכנגד לבית המשפט באנגליה, בין היתר, בטענה **<u>שככל שקיים חוזה כאמור, מר סוריאנו</u>** הפר חוזה נטען זה ("**התובענה שכנגד**").

העתקי כתב ההגנה והתובענה שכנגד, מצורפים לתצהיר התומך בבקשה זו **ומסומנים "3"**.

103. במסגרת התובענה שכנגד, טוענת הגב' פראסול בפני בית המשפט באנגליה, בין השאר, כדלקמן:

> "The Claimant did not have the skills and experience he held himself out as having and he was not able to deliver the services contracted for under the 2008 Agreement as extended".**[פסקה 81]**

> "Further the Claimant failed to perform under the 2008 Agreement and/or 2008 Agreement extension, as set out above. **<u>In the circumstances, the 2008 Agreement and 2008 Agreement extension were breached.</u>** The Defendant is entitled to damages representing the amounts paid pursuant to the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension – approximately $34.2 million". **[פסקה 98]**

"Westward and the Claimant did not act in the best interests of the Defendant. **They acted in a way so as to extract as much money as possible from the Defendant** by misrepresenting their skills and abilities and the extant to which they were achieving the Defendant's objections or were on the road to success". **[פסקה 100.2]**

"**the Claimant failed to act honestly** and misrepresenting his skills, contacts, abilities and what he was able to accomplish, and what he tasks he had, in fact, performed". **[פסקה 101]**

104. כבר מסעיפים קצרים אלו ברור, **שלא ניתן להכריע במרבית הטענות (משוללות היסוד) הכלולות בכתב התביעה דנא, בטרם יוכרעו ההליכים התלויים ועומדים באנגליה**.

105. **ראשית**, כמפורט לעיל, וכפי שעולה כבר מעיון ראשוני בכתב התביעה, חלק ניכר מטענותיו של התובע כנגד מר בראור, מבוססות, הלכה למעשה, על טענות בקשר למערכת היחסים הנטענת בין מר סוריאנו לבין גב' פראסול.

106. לטענתו משוללת היסוד של התובע (ראו: סעיף 59 לכתב התביעה), מר בראור פנה לגב' פראסול וגרם לה להפר את החוזה (שקיומו מוכחש, ולו מחוסר ידיעה), שהיה קיים באותה עת בינה לבין התובע. מכח זאת, לטענת התובע, קמה לו כביכול עילת תביעה (מוכחשת), בגין "גרם הפרת חוזה", כנגד הנתבע.

107. דא עקא, הטענה בדבר קיומו של חוזה בין גב' פראסול לבין התובע – תלויה ועומדת לדיון במסגרת ההליך האמור המתנהל באנגליה (ראו, למשל: סעיף 4 לכתב ההגנה בהליכים התלויים ועומדים באנגליה), וכך גם, ולטענת גב' פראסול, ככל שהיה קיים חוזה כאמור, מי שהפר אותו היה מר סוריאנו (ראו: סעיף 98 לתובענה שכנגד, המצוטט לעיל).

108. בהקשר זה יודגש, שגם התובע עצמו התייחס בכתב התביעה להליכים המתנהלים באנגליה (ראו: סעיף 59.4 לכתב התביעה), כדלקמן: "כיום מתנהלים הליכים בפני הערכאה המוסמכת באנגליה **בנוגע להפרה זו**".

109. ברור, אם כן, **שככל שבית המשפט באנגליה ייקבל את טענת גב' פראסול במסגרת ההליכים התלויים ועומדים באנגליה, ויקבע שלא היה קיים חוזה בין גב' פראסול לבין מר סוריאנו, ולחלופין, יקבע שבכל מקרה גב' פראסול לא הפרה חוזה נטען זה – כי אז יתייתר מאליו הדיון בתביעה דנא**.

110. כך גם, ההכרעה בסוגיית הפרת החוזה הנטענת, תשפיע ישירות על קיומו של רכיב הנזק בענייננו - שכן לטענת סוריאנו, הנתבע גרם לו לנזק בכך שגרם לגב' פראסול להפר את החוזה מולו. ראו: סעיף 61 לכתב התביעה, כדלקמן:

> "**הפרת החוזה על ידי גב' פראסול גרמה לתובע נזק ממון ניכר**, שהיה צפוי להיות משולם לתובע אילולא התערב הנתבע והחוזה היה מקוים, כפי שפורט לעיל";

111. ואולם, אם וכאשר ייקבע על-ידי בית המשפט באנגליה, שלא היה חוזה בין סוריאנו לבין גב' פראסול, (ולחלופין, ייקבע שבכל מקרה גב' פראסול לא הפרה חוזה נטען זה), כי אז יתברר מאליו, וללא צורך בבירור נוסף כלשהו, שבכל מקרה הנתבע לא גרם לגב' פראסול להפר חוזה, וממילא, יתברר מאליו שבכל מקרה הנתבע גם לא גרם נזק לסוריאנו.

112. **שנית**, באופן דומה, עילת התביעה בעניין "לשון הרע", תלויה אף היא, רובה ככולה, בהליך התלוי והעומד המתנהל באנגליה בעניין זה.

113. זאת, כיוון שלטענתו (משוללת היסוד) של סוריאנו, הנתבע הוציא את דיבתו רעה בפני גב' פראסול, וכתוצאה מכך, גב' פראסול הפרה כביכול את החוזה הנטען מול סוריאנו, ובכך נגרמו לסוריאנו נזקים כספיים מרובים. ראו: סעיף 67 לכתב התביעה, כדלקמן:

> "**כתוצאה מלשון הרע הזו,** גב' פראסול הפרה את ההסכמים שלה עם התובע, ובכך נגרם לתובע נזקים כספיים מרובים".

114. מטענתו (המוכחשת כשלעצמה) של התובע עולה אם כן, שאם וכאשר ייקבע על-ידי בית המשפט באנגליה, שלא היה חוזה בין סוריאנו לבין גב' פראסול (ולחלופין, ייקבע שבכל מקרה גב' פראסול לא הפרה חוזה נטען זה), ממילא נשמטה גם הטענה דהכא, לפיה לשון הרע שסיפר הנתבע (כביכול) גרם להפרת החוזה האמורה, וממילא, התביעה תתייתר מאליה.

115. בהקשר זה יובהר, כמפורט בכתב ההגנה, שהנתבע מכחיש מכל וכל את טענותיו של סוריאנו, בין היתר בכל הקשור לטענותיו משוללות היסוד בעניין "לשון הרע".

116. מבלי לגרוע מכך, יצוין שבמסגרת התביעה שכנגד הנידונה באנגליה, הועלו על-ידי גברת פראסול האשמות חריפות בקשר לסוריאנו, ובכלל זאת, טענות בנוגע לכישוריו, יושרתו, ויחסו לממון, כמצוטט לעיל.

117. גם בשל כך ברי, שאם וכאשר תתקבל התביעה שכנגד באנגליה, ובית המשפט באנגליה ייקבע שטענותיה של פראסול כנגד סוריאנו אמת הן – תישמט מאליה, בכל מקרה, טענת "לשון הרע" שהעלה סוריאנו כנגד הנתבע במסגרת התביעה דנא (ובפרט במידה ובית המשפט באנגליה ייקבע שסוריאנו אינו דובר אמת, אינו אמין, או אינו עומד בחובותיו).

118. ודוק. סוריאנו ידע שהתביעה דנא מותנית כאמור, כולה, בתוצאות ההליך התלוי והעומד המתנהל באנגליה (שכן כאמור, סוריאנו עצמו פתח בהליכים האמורים באנגליה), וחרף זאת, הגיש את התביעה דנא לבית משפט נכבד זה.

119. ממילא, הגשת התביעה דנא, אינה אלא ניסיון חסר תום לב ל-"פורום שופינג" אסור, תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, בניסיון לעקוף את הדיון המשפטי המתנהל באנגליה, בדרך עקלתון פסולה (ראו: עמל"ע (י-ם) 30991-05-10 **בולוס נ' לשכת עורכי הדין מחוז חיפה** (פורסם בנבו, 10.2.2011), בסעיף 13).

120. כידוע, במקרה שבו צד עושה שימוש לרעה בהליכי משפט (ובפרט, שימוש לרעה בוטה וחמור כל כך), מצדיק כשלעצמו את מחיקת ההליך, בין היתר מכוח תקנה 101(א)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

121. ראו: רע"א 4072/06 **כהן הירשפלד נ' אלחטיב** (פורסם בנבו, 20.2.07); וכן ראו, זוסמן, **סדר הדין האזרחי** (מהדורה שביעית, 1995) ("**זוסמן**"), בעמוד 400, כדלקמן:

> "כבר אמרנו, כי לא רק על יסוד תקנה 100 ושאר התקנות, כי אם גם על יסוד הכוחות שהוענקו לבית המשפט מטבע ברייתו **מוסמך הוא למחוק כתב תביעה, ואפילו לדחות תביעה, והוא יעשה כן כאשר הוברר לו, שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליך משפטי**".

122. בהקשר זה אף יוזכר, שבמסגרת כתב התביעה, בית המשפט הנכבד התבקש ליתן "צו מניעה" ו-"צווי עשה", שהינם סעדים מן היושר, ובהתאם לכך, על בית המשפט לשקול שיקולים הנוגעים לתום ליבו וניקיון כפיו של מבקש הסעד (ראו, לדוגמא, **זוסמן**, בעמוד 571; וכן ד"ר וינוגרד "צווי מניעה" (מהדורה שנייה, 2008), בעמוד 68).

123. על רקע זה, ולנוכח התנהלותו חסרת תום הלב של התובע, בין היתר בעצם הגשת התובענה תוך שימוש לרעה בהליכי משפט, ברי שהתובע אינו זכאי לסעד מן היושר, ודי גם בכך כדי לסלק תביעה זו על הסף. ראו, למשל, בש"א (מחוזי) 3133/08 **אנג'ל נ' אנג'ל** (פורסם בנבו, 5.8.2008), בסעיף 38, כדלקמן:

> "...די בחוסר נקיון הכפיים אף כדי לדחות הבקשה וכן את התביעה לגופה. בה"פ (מחוזי-ת"א) 1863/91 רודוב נ' הדר, [פורסם בנבו], נאמר לענין זה: **הסעד של צו עשה וצו מניעה הינו סעד מן היושר, אשר מחייב את המבקש לבוא לבית המשפט בנקיון כפיים...** ולפיכך, גם לאור חוסר נקיון כפיו של המבקש, מנוע בית המשפט מלהושיט לו כל סעד. אשר על כן הוחלט לדחות את התובענה **(שם, 81)**".

וכן ראו: ה"פ 10545/99 **לרנר נ' דולגין** (פורסם בנבו, 31.3.2004), בפסקה 4(ב); ה"פ 1300/05 **סנדרס נ' בנק איגוד לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 17.9.2006), בפסקאות 6(ב)-(ג)).

ו. יהא זה ראוי ונכון לסלק את התביעה על הסף, בשל אי-עמידה בדרישות הדין בנוגע לפירוט רכיבי התביעה ובנוגע לצירוף מסמכים מהותיים

124. כמפורט לעיל, סוריאנו הסתיר מפני בית המשפט הנכבד עובדות מהותיות, **ובכלל זאת, את תניית השיפוט לה כפופה תביעה זו**, כמו גם את העובדה שלא ניתן לדון בתביעה דנא לאור קיומו של הליך תלוי ועומד באנגליה, העוסק באותה המסכת העובדתית.

125. יתר על כן. סוריאנו ביסס את תביעתו על עילת "גרם הפרת חוזה", ואולם, בניגוד לתקנה 75 לתקנות סדר הדין, לא צירף את המסמכים המהותיים שעליהם מבוססות טענותיו, ובפרט, למרות שסוראינו ציין בסעיף 59.3 לכתב התביעה, כי "פנייתו של הנתבע לגב' פראסול היא שגרמה להפרת החוזה על ידה" – סוריאנו לא צירף לכתב התביעה את החוזה הנטען (והמוכחש, ולו מחוסר ידיעה) בינו ובין גב' פראסול, או כל מסמך אחר שמעיד על קיומו של חוזה, או על הפרתו הנטענת (והמוכחשת, ולו מחוסר ידיעה), על-ידי גב' פראסול.

126. די בפגם מהותי זה, בכדי לסלק את התביעה על הסף.

127. כך גם, דינה של תביעה זו סילוק על הסף, בשל העובדה שהתובע לא מסר בכתב התביעה פרטים על הנזק הנטען, אלא תבע, כך סתם, ללא פירוט כלשהו, סכום של 3,000,000 ₪ - וזאת כאמור, כסכום גלובאלי, ומבלי שציין כמה נזק נגרם לו לטענתו בגין כל אחד מרכיבי התביעה.

128. ודוק. סעיף 76(2) לפקודת הנזיקין (שחל גם בקשר לתביעות אזרחיות בגין לשון הרע, מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("**חוק איסור לשון הרע**")), קובע כדלקמן:

> "סבל התובע נזק ממון, **לא יינתנו לו פיצויים בשל הנזק** אלא אם **מסר פרטים עליו** בכתב התביעה או בצירוף לו".

129. וכך אכן נפסק, בת"א (מחוזי ת"א) 1701/94 **פלוס נ' חלוץ** (פורסם בנבו 10.4.2006), בסעיפים 6-7 לפסק הדין, כדלקמן:

> "התובע טוען שנגרם לו נזק ממון בגין מניעת מכירות וביטול חוזים, ונזק לא ממוני בגין פגיעה בשמו הטוב ובכבודו... **אין באמירה סתמית זו כדי לקיים את מידת הפירוט הנדרשת בסעיף 76(2) לפקודת הנזיקין...**
>
> כדי לעמוד בדרישת סעיף 76(2) הנ"ל היה על התובע לפרט בכתב התביעה את הנזקים הקונקרטיים שנגרמו לו (אובדן עסקאות, חוזים שבוטלו), **ולא להסתפק באמירה על דרך הסתם. התובע לא עמד בדרישה זו, ודי בכך כדי לקבוע שאין לפסוק לו פיצוי בגין נזקי ממון** (השוו: ע"א 596/76 בישור בע"מ נ' טאובה, פ"ד לב(3) 713, 722; ת"א (ת"א) ניסנקורן נ' וילדר, תק-מח 2004(1) 5090, 5104)."

130. בענייננו, כאמור, **סוריאנו לא פירט דבר**, בקשר לנזק הממון הנטען (והמוכחש) שנגרם לו - ולא בכדי.

131. **<u>מכל מקום, משכך, סוריאנו בכל מקרה אינו זכאי ואינו יכול להיות זכאי לפיצויים</u>**, וגם מטעם זה, דין התביעה סילוק על הסף (ולחלופין בלבד, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לסוריאנו למסור פרטים בנוגע לנזק הנטען, ובכלל זאת, להורות לו לפרט מה שיעור הפיצויים הנתבעים בגין כל אחד מרכיבי הנזק הנטען).

<u>ז. כתב התביעה אינו מגלה עילת תביעה – יהא זה נכון וראוי לסלק את התביעה על הסף</u>

132. כאמור, במסגרת ההסכם נקבע, שהדין החל בעניינו הינו הדין האנגלי.

133. כידוע, הדין הזר הינו בגדר עובדה, ולכן על התובע מוטל הנטל לטעון ולפרט עובדה זו (הדין הזר) כבר במסגרת כתב התביעה. <u>ראו</u>: רע"א 3924/01 **Hess Form Licht Company נ' הנדסת חשמל כללית בע"מ** (פורסם בנבו, 10.2.2002), כדלקמן:

> "כידוע, הוראות דין זר בבית-משפט ישראלי הן בגדר עובדות שאותן יש להוכיח בראיות ראו, למשל, ע"א 36/50 שור נ' ויצמן, פ"ד ח' 612, בע' 615.
>
> משכך, **ברי כי הדין הזר, ככל שהתובע מבקש להשתית עליו את תביעתו, מהווה חלק מן העובדות הרלוואנטיות שאותן יש להעלות בכתב-התביעה**, כנדרש בתקנה 9(5) לתקנות.
>
> זאת, על-מנת שכמקובל בהתדיינות אזרחית, העימות בין עובדות אלו לבין העובדות שיועלו בכתב-ההגנה יגבש את המחלוקות שבהן נדרשת הכרעת בית -המשפט."

134. בעניינו, כאמור, בלב התביעה עומד ההסכם בין הצדדים, וממילא אין חולק שהדין החל הינו הדין האנגלי, בהתאם לקביעה המפורשת שבהסכם.

135. במצב דברים זה, ובהתאם להלכה שקבע בית המשפט העליון כאמור, הדין האנגלי בקשר לכל אחת מעילות התביעה הנטענות (הפרת חוזה, גרם הפרת חוזה, לשון הרע, וכל יתר עילות התביעה שעליהן מנסה להסתמך התובע) <u>הינו חלק מן העובדות הרלבנטיות שאותן היה על מר סוריאנו לפרט בכתב התביעה</u>, כנדרש לפי תקנה 9(5) לתקנות סדר הדין האזרחי.

136. ואולם כאמור, בכתב התביעה אין התייחסות כלשהי לדין האנגלי, וממילא, כתב התביעה חסר, אינו מגלה ולא יכול לגלות, עילת תביעה כלשהי.

137. נוכח האמור, יהא זה ראוי נכון וצודק לסלק את התביעה על הסף, בשל טעם זה כשלעצמו.

138. לחלופין, בשל העובדה שהתובע לא התייחס כלל לדין האנגלי, בקשה זו נסמכת גם היא על הדין הישראלי, ומכל אחד מהטעמים המפורטים בה יהא זה נכון ראוי וצודק לסלק את התביעה על הסף (ולחלופין לעכב את ההליכים בה), כמפורט לעיל ולהלן.

ח. לחלופין בלבד, יש לעכב את הדיון בתביעה זו, עד להכרעה בהליכים התלויים ועומדים באנגליה

139. לחלופין בלבד, לאור המפורט לעיל, יהא זה ראוי נכון וצודק, להורות על עיכוב הליכים בתביעה זו עד למתן הכרעה בתביעה המתנהלת בפני בית המשפט באנגליה, שהרי אין מקום או טעם לקיים בפני בית משפט נכבד זה דיון מקביל (וחופף) לדיון בתובענות התלויות באנגליה. ראו: ה"פ (מחוזי ת"א) 400/02 **סמט נ' רוט** (פורסם בנבו, 7.11.2002), בע' 3:

> "**סמכותו של בימ"ש לעכב הליך באשר מתקיים הליך אחר, המעורר שאלות דומות, אינה שנויה במחלוקת**. זוהי סמכות שבשיקול דעת, שהופעלה לא אחת תוך שקילת יעילות הדיון, יעילות הפעלת המערכת השיפוטית, חסכון במשאבי זמן והוצאות, מניעת הכרעות סותרות, נוחות בעלי הדין, הכרעה מהירה, מאזן הנוחות ועוד. **הלכה זו טובה הן להליך תלוי ועומד בארץ והן להליך תלוי ועומד בחו"ל**".

140. וכן ראו: ע"א 615/84 **מרקוביץ – חברה לבנין נ' סתם (1988)**, פ"ד מב(1) 541 (1988), כדלקמן:

> "...במתן החלטותיו הדיוניות רשאי ואף חייב בית המשפט לנקוט אמצעים, כדי למנוע התדיינות שהינה אקדמית וחסרת תועלת מעשית. **לעתים קרובות מתברר, שתביעה מסוימת הינה מיותרת וחסרת משמעות רק עם סיומו של הליך אחר, אשר היה עדיין תלוי ועומד לפני ערכאה של בתי המשפט כאשר הוגשה התביעה נושא הדיון.**
>
> **כאשר אפשרות כזאת צפויה מראש, יצדק בית המשפט, בדרך כלל, אם יסרב לדון בתביעה השנייה בטרם ניתן פסק-דין סופי בהליך האחר**".

141. יתר על כן. כידוע, הלכה היא, שלעניין זהות העילות אין הכרח שתתקיים חפיפה מלאה ומוחלטת בין כל העניינים שעשויים לידון במסגרת שתי התובענות. העיקר הוא, שבשתי התביעות עומדת לדיון שאלה מהותית חופפת, שיש בה כדי להכריע את התביעה. ראו, למשל: ע"א 2618/03 **פי.או.אס. (רסטורנט סוליושנס) נ' ליפקונסקי**, פ"ד נט(3) 497, 521-522 (2004), כדלקמן:

> "... כמו כן, הלכה זו חלה לא רק כאשר ה'עילה' (כמשמעות המילה לפי הלכה זו) של שתי תביעות זהה, אלא גם נוכח עילות שונות בתכלית כאשר **המשותף להן הוא שאלה מהותית, שהכרעה בה תכריע את גורלה של העילות בשתי התביעות**...".

142. וכן ראו: רע"א 801/01 **קפלן ואח' נ' בנק דיסקונט למשכנתאות**, תק-על 2001(2) 693 (2001), כדלקמן:

> "זהות העילות נבחנת **לפי מהותן ולא לפי צורתן**, ואין צורך שתהא חפיפה מוחלטת בין העניינים הנידונים בשתי התביעות, כל עוד השאלה המתעוררת בשתיהן זהה".

143. כפי שעולה מן המפורט לעיל, בענייננו לא יכול להיות ספק, כי ביסודן של התביעה דנא ושל התובענות התלויות ועומדות באנגליה, עומדות מספר שאלות מהותיות זהות, כמפורט בהרחבה בפרק ה' לעיל, ובפרט, שעה שה"יזם" העומד מאחורי שני ההליכים האמורים (הן באנגליה והן התביעה דנא), הינו התובע דנא, מר וולטר סוריאנו. ראו: ע"א 9/75 **אל-עוקבי נ' מינהל מקרקעי ישראל**, פ"ד כט(2) 477 (1975), 482, כדלקמן:

> "...**מקרה כזה** [בו שתי התביעות הוגשו על-ידי אותו צד – החי"מ] **הוא מקרה בולט, הזועק להתערבות בית-המשפט כדי למנוע הליכים כפולים, בזבוז זמן והטרדת הצדדים...**".

144. נוכח האמור, לחלופין בלבד, וככל שבית המשפט הנכבד לא יסלק את התביעה על הסף, יהא זה צודק ראוי ונכון, להורות על עיכוב ההליכים בתביעה דנא, עד למתן הכרעה בהליכים המתנהלים בפני בית המשפט באנגליה.

ט. סוף דבר

145. נוכח האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כמבוקש בפתיח לבקשה זו.

146. למען הסר ספק יובהר, כי אין בהגשת בקשה זו כדי לגרוע מכל זכות או טענה של הנתבע, או כדי להוות הודאה ו/או הסכמה כלשהי מצד הנתבע, עם איזו מהטענות בכתב התביעה, והנתבע שומר על כל זכויותיו וטענותיו בהקשר זה.

147. לבקשה זו מצורף תצהירו של הנתבע, מר ערן בראור, לתמיכה בעובדות הכלולות בה.

148. מן הדין ומן הצדק לקבל בקשה זו.

אלקס הרטמן, עו"ד
מ.ר. 10403

תומר שוירמן, עו"ד
מ.ר. 54158

יואב הרטמן, עו"ד
מ.ר. 65226

ש. הורוביץ ושות'
באי-כח הנתבע

תל-אביב, היום 16 בחודש יוני שנת 2013

נספח מספר "2"

ההסכם בין מר סוריאנו למר בראור

מיום 2.12.2008

(עמ' 21)

Walter Tzvi Soriano

Date: November 24th, 2008

Re: Non-Disclosure and Confidentiality Undertaking

WHEREAS you have been or may be engaged/employed by Walter Soriano in certain projects or services (the "Projects") which Walter Soriano provides to his clients (the "Clients"); and

WHEREAS you acknowledge and understand that the Projects in which you may be involved are highly secretive and the maintenance of strict confidentiality with respect thereto is imperative.
Now therefore as a precondition to your engagement by Walter Soriano, you hereby undertake:

To maintain all Confidential Information in absolute secrecy and to refrain from any disclosure whatsoever of Confidential Information, in whole or in part, to any party whatsoever, unless such disclosure is explicitly authorized in writing by Walter Soriano, and not to use Confidential Information for any objective other than as explicitly required by Walter Soriano. "Confidential Information", shall mean any of Walter Soriano's and/or the Clients' information relating directly or indirectly to the Projects, including, without limitation, your involvement in the Projects, or anything related thereto, Walter Soriano's clients, the countries/territory in which the Projects take place, the identity of other parties which may be involved in such Projects and any other aspect of Walter Soriano's business and any relations it may have with third parties. Confidential Information shall not include information which is publicly known, or information which was rightfully received from a third party, or information which was independently developed by you or was approved for release by written authorization from Walter Soriano or the Client.

You undertake not to circumvent Walter Soriano in dealing with clients or potential clients during your engagement with him.

You confirm that you will maintain in your possession only current "need-to-know" Confidential Information, and you will return to the appropriate person or otherwise properly dispose of such Confidential Information in accordance with Walter Soriano's instructions once your need is no longer extant. You shall not copy any material submitted to you or record in any manner whatsoever conversations conducted in your presence, which contains Confidential Information.

You acknowledge and confirm that all property in your possession containing any Confidential Information belongs to Walter Soriano and shall be promptly returned to him, as well as all copies of such material which contains Confidential Information, and which have been duplicated with Walter Soriano's approval, if any,

immediately upon his first demand, and in any event upon the termination of your engagement with Walter Soriano, for whatever reason.

You acknowledge and confirm that you have been warned by Walter Soriano that any breach of this Undertaking may cause irreparable harm to Walter Soriano.

You undertake to defend, indemnify and hold Walter Soriano harmless from claims, damages, liability, reasonable attorneys' fees and expenses on account of an alleged failure by you to satisfy any such obligations to Walter Soriano under this Undertaking. The provisions of this Undertaking shall survive termination of your engagement/employment by Walter Soriano.

The failure of Walter Soriano to enforce his rights under this Undertaking at any time for any period shall not be construed as a waiver of such rights. No changes or modifications or waivers to this Undertaking will be effective unless in writing and signed by both you and Walter Soriano. In the event that any provision of this Undertaking shall be determined to be illegal or unenforceable, that provision will be limited or eliminated to the minimum extent necessary so that this Undertaking shall otherwise remain in full force and effect and enforceable.

This Undertaking is made under and shall be construed in accordance with the laws of the United Kingdom, and shall be exclusively enforced in any court of competent jurisdiction in the UK.

Sincerely,

Walter Tzvi Soriano

Confirmed and Agreed:

By: _____

Date: 2.12.2008

נספח מספר "3"

כתב התביעה התלויה ועומדת באנגליה מטעם מר סוריאנו, ללא נספחיו, ולרבות מסמכי הזימון לדין

(עמ' 24)

Claim Form

IN THE HIGH COURT OF JUSTICE
QUEEN'S BENCH DIVISION
COMMERCIAL COURT
ROYAL COURTS OF JUSTICE

NOT FOR SERVICE OUT OF THE JURISDICTION

	for court use only
Claim No.	2012-FOLIO-781
Issue Date	8/6/12

Claimant

Walter Soriano
8 - 10 Grosvenor Gardens
London SW1W 0DH

SEAL OF HIGH COURT OF JUSTICE
8 JUN 2012
ADMIRALTY AND COMMERCIAL COURT

Defendant

Ruth Parasol DeLeon
25 Havatzelet HaSharon Street
Herzliya Pituach
Israel

The value of the claim is US$45 million. At close of business on 6 June 2012, and according to ft.com, US dollars could be bought in London at the rate of 0.6469 pounds sterling. On the basis of that rate, the sterling equivalent of the sum claimed is £29,110,500.00.

Name and address of Defendant receiving this claim form

Ruth Parasol DeLeon
25 Havatzelet HaSharon Street
Herzliya Pituach
Israel

Amount claimed	US$45,000,000.00
Court fee	£1,670.00
Solicitor's costs	-
Total amount	TBC

The court office at the Royal Courts of Justice, The Rolls Building, 7 Rolls Buildings, Fetter Lane, London, EC4A 1NL is open between 10am and 4.30pm Monday to Friday. When corresponding with the court, please address forms or letters to the Court Manager and quote the claim number.

© Crown copyright. Reproduced by SNR Denton UK LLP

Claim No.	

Brief details of claim

The claim is for outstanding agreed fees due to the Claimant from the Defendant pursuant to an agreement made in May 2009, and for further fees as the Court finds reasonable in relation to additional work undertaken by the Claimant on behalf of the Defendant.

The value of the claim is in US dollars as the agreement stipulates US dollars. At close of business on 6 June 2012, and according to ft.com, US dollars could be bought in London at the rate of 0.6469 pounds sterling. On the basis of that rate, the sterling equivalent of the sum claimed is £29,110,500.00.

Particulars of claim will follow if an acknowledgement of service is filed that indicates an intention to defend the claim

Statement of Truth

I believe that the facts stated in this claim form are true.

Full name Walter Soriano

Name of Claimant

signed _____ position or office held _____

(if signing on behalf of firm, company or corporation)

SNR Denton UK LLP
One Fleet Place
London EC4M 7WS

Tel: 020 7320 6970
Fax: 020 7246 7777
email: john.rosenheim@snrdenton.com

Ref: JFR/97033.00001

Claimant's or solicitor's address to which documents or payments should be sent if different from overleaf including (if appropriate) details of DX, fax or e-mail.

© Crown copyright. Reproduced by SNR Denton UK LLP

Notes for defendant on replying to the Part 7 claim form
(Commercial Court)

Please read these notes carefully - they will help you decide what to do about this claim.

Further information may be obtained from the Admiralty and Commercial Court Guide

Your response and what happens next

- In every case you should file the Acknowledgement of Service form N9(cc)
- Complete the acknowledgement of service within the time stated on it and send it to The Admiralty and Commercial Registry, Royal Courts of Justice, London WC2A 2LL.
- If you do not file an acknowledgment of service, judgment may be entered against you. Additional costs and interest may be added to the amount claimed on the front of the claim form if judgment is entered against you.

Address where notices can be sent

- In the acknowledgment of service you must give an address to which notices and documents relating to this claim must be sent. This must be an address in England or Wales.
- The address must be either your solicitor's address, your own residential or business address, or (if you live elsewhere) some other address. Any address given must be in England and Wales.

If you fail to provide an address for service within England or Wales, your acknowledgment of service may be struck out and judgment may be entered against you.

Admitting the claim

If you admit the claim, send a written admission to the court with the acknowledgment of service.

Disputing the jurisdiction

If you wish to dispute the court's jurisdiction to try the claim you must:

- complete the acknowledgement of service form and send it to the court within 22 days; and
- make any application to contest the court's jurisdiction as soon as possible and in any event within 36 days after filing your acknowledgment of service

Disputing the claim

If you wish to dispute the claim you must:

- file an acknowledgment of service within 22 days; and
- serve a defence within the period stated in the acknowledgment of service

*Claimant should alter as appropriate if the claim form is to be served out of the jurisdiction together with the particulars of claim – see CPR rule 6.20

IN THE HIGH COURT OF JUSTICE
QUEEN'S BENCH DIVISION
COMMERCIAL COURT

2012 Folio 781

BETWEEN:

WALTER SORIANO

Claimant

- and -

RUTH PARASOL DELEON

Defendant

PARTICULARS OF CLAIM

Summary

1 The Claimant, Mr Soriano, is a crisis management consultant.

2 The Defendant, Ms Parasol, is a businesswoman and former client of Mr Soriano.

3 Ms Parasol has failed to pay Mr Soriano part of the agreed fee for the advice and assistance provided to her. The following sums are outstanding:

(a) the July 2011 and November 2011 instalments of an agreed retainer, totalling $10million;

(b) an agreed success fee of $20million.

4 Further, Ms Parasol on two occasions requested that Mr Soriano provide additional and substantial assistance beyond the scope of his agreed retainer. Mr Soriano, is entitled to reasonable payment for those services. Mr Soriano considers a reasonable fee in the circumstances to be at least US$15million.

PartyGaming

5 Ms Parasol is a successful and wealthy businesswoman, initially through online pornography sites and then largely through her involvement in internet gambling. She founded the PartyPoker.com business, a leading online poker site. Its holding company was floated on the London stock exchange in 2005 as PartyGaming plc. Although Ms Parasol has sold parcels of shares at different times (for US$350million in 2004, for $380million upon flotation in 2005 and in 2006 for $71million), she has remained a significant shareholder in the business.

6 Her husband, Russ DeLeon, also became involved in the PartyGaming business from 2001.

7 In 2006, the US enacted the Unlawful Internet Gambling Enforcement Act ("UIGEA 2006") rendering online gambling business an illegal activity which effectively forced online gambling companies out of the US market. This had two serious consequences for Ms Parasol:

(a) she was at risk of prosecution by the US Department of Justice ("DoJ") for bank fraud, illegal gambling, money laundering, racketeering and other potential charges;

(b) the share value of PartyGaming plc declined dramatically (to around 15% of its value at listing) and was at risk of falling further.

8 In or about October 2006, the DoJ did indeed commence investigations into the involvement in internet gambling of PartyGaming, Ms Parasol, Mr DeLeon and Anurag Dikshit, a software engineer and co-founder of the business ("the DoJ investigation").

9 By September 2008, Ms Parasol had incurred substantial costs on a defence team in relation to the DoJ investigation, that team acting for both her and Mr DeLeon. It also appeared likely at the same time that Mr Dikshit, who had separate representation, would plead guilty in relation to certain indictments, thereby making the position of Ms Parasol and Mr DeLeon more difficult.

10 Given the confidential, privileged and sensitive nature of the legal and strategic advice Ms Parasol was receiving from her then defence team, Mr Soriano does not consider himself at liberty to refer to it in these Particulars of Claim. Nevertheless, it

is an important aspect of the background against which Ms Parasol was introduced to Mr Soriano and relevant also to the remuneration which he is seeking to recover in this action. At the appropriate time, the relevant material will need to be put before the Court.

Walter Soriano

11 In September 2008, Ms Parasol and Mr DeLeon were introduced to Mr Soriano and discussed, among other things, the issues they were facing with the DoJ and PartyGaming.

12 As a result of his experience in the investigation and security business, Mr Soriano has established a significant network of contacts (personal, business and political) internationally and particularly in the US. In diverse circumstances, he has demonstrated his good strategic judgment and ability to build and coordinate an effective team to meet the challenges of a particular assignment.

13 Since 2001, he has offered consulting, investigation, crisis management and advisory services to businesses and high net worth individuals. His role is as a crisis management consultant.

14 As a result of Mr Soriano's first presentation of his strategic approach in September 2008, Ms Parasol was quick to recognise that he could be of valuable assistance to her in relation to the DoJ investigation. In the weeks following their initial meeting in September 2008, there were several further meetings between Ms Parasol, Mr DeLeon and Mr Soriano in London, Israel, and Gibraltar in relation to his potential engagement. Ms Parasol also undertook background checks into Mr Soriano and vetted references.

15 The parties sought to formalise their arrangement by a contract dated 1 December 2008, initially for a one-year term ("the 2008 Agreement"). Given the sensitivity of the DoJ investigation and the fact that the parties had not previously worked together, they each contracted through intermediaries. Hassans, a Gibraltar law firm, acted as agent for Ms Parasol and Mr DeLeon, whose names were not disclosed in the agreement. Mr Soriano contracted through a BVI company, Westward Management Limited. The signature block identifies the person signing on behalf of Westward Management as "Mr Walter", a reference to Mr Soriano.

16 So far as relevant, the 2008 Agreement provided:

(a) although dated 1 December 2008, it would have retrospective effect from 1 November 2008;

(b) Westward Management (and hence Mr Soriano) would provide consulting services, principally in relation to the defence of the DoJ investigation but also in relation to investigating the business activities of PartyGaming's competitors who were still in the US market after the UIGEA 2006;

(c) Westward Management would receive:

(i) a non-refundable "sign up fee" of US$1.5million;

(ii) monthly payment of US$450,000;

(iii) an allowance for expenses of up to $50,000 in any given month without the need to show receipts.

17 At the end of 2008 and in early 2009, Mr Soriano performed the consultancy services contemplated by the 2008 Agreement, particularly in relation to coordinating the strategy for the DoJ investigation and identifying suitable potential members for the (multi-disciplinary) defence team. Mr Soriano reviewed thousands of documents and interviewed key individuals in order to understand the factual background and legal issues and develop a strategy. In parallel, he worked on a strategy for Ms Parasol and Mr DeLeon to re-establish an effective relationship with the board of PartyGaming plc, with whom relations had become strained and whose co-operation was critical to support any defence strategy. As an example of his efforts, Mr Soriano recruited as the appointee director of Ms Parasol and Mr DeLeon on the board of PartyGaming plc, Mr Rami Lerner. Ms Parasol and Mr DeLeon made payments pursuant to the 2008 Agreement.

18 Meanwhile, on 16 December 2008, Mr Dikshit pleaded guilty in the Southern District Court of New York to offences under the Wire Act of 1961. He accepted a fine of US$300million and agreed to cooperate with the authorities in their ongoing investigations. As a result, the DoJ case became top priority for Ms Parasol and Mr DeLeon.

February 2009

19 On 3 and 4 February 2009, Mr Soriano convened a two-day meeting in London. The team Mr Soriano had by then assembled and who attended the meetings to discuss strategy were: US criminal defence counsel Sean O'Shea of O'Shea Partners and David Spears of Spears and Imes LLP; legal academic Viet Dinh; English lawyer Lord Goldsmith of Debevoise & Plimpton LLP; extradition expert James Lewis and New York public relations expert Richard Stern. All except Mr Dinh, who had been on the team prior to Mr Soriano's involvement, had been hand-picked by Mr Soriano. Through discussions and debate with the various attendees, assisted by two PowerPoint presentations which Mr Soriano had prepared, Mr Soriano explained his proposed strategy and built a consensus around it.

Renegotiation of Terms

20 Encouraged by Mr Soriano's progress, his strategy (with which Ms Parasol and Mr DeLeon agreed) and the personal qualities he had demonstrated, Ms Parasol and Mr DeLeon were keen that Mr Soriano should have a more extensive involvement in their business and in managing their affairs. Although Mr Soriano was initially reluctant to work almost on an exclusive basis (because it would prevent him from pursuing his own other business activities), Ms Parasol and Mr DeLeon continued to attempt to persuade him with the prospect of greater financial rewards.

21 Following meetings in Gibraltar in early March, on 5 March 2009 Mr DeLeon (on behalf of himself and Ms Parasol) sent Mr Soriano an email entitled "draft for discussion" with a proposal for Mr Soriano to receive an enhanced fee of $10m per year as "base compensation" in exchange for work in the following areas:

(a) resolving the DoJ situation favourably;

(b) assisting Ms Parasol and Mr DeLeon in relation to the PartyGaming business;

(c) assisting Ms Parasol and Mr DeLeon in other matters "*of vital interest, PR, security etc*" (which effectively meant investigating PartyGaming's competitors in the US who were often described by Ms Parasol and Mr DeLeon as "our lunch eaters").

22 Over and above this base compensation, Mr Soriano would benefit from additional "upside opportunities", based on increases in the PartyGaming share price and/or a

successful outcome to the DoJ investigation. The email contained a table of outcomes which provided, among other things, for a fee of $20m in the event of a satisfactory outcome of the DoJ investigation. A further document entitled "Draft - Agreement" defined "Successful Closure" in relation to the DoJ investigation as meaning "*certain clarity that financial liability will not exceed $50M to government, no jail, no felony. Not as a result of EU or Congress. After [Anurag Dikshit] sentenced, [PartyGaming] expiration and/or statute of limitation expires.*"

23 In April 2009, Mr Soriano met Ms Parasol in Israel when they discussed the document entitled "Draft - Agreement". During the course of their discussions, Mr Soriano annotated the document.

24 At the end of April/beginning of May 2009, Ms Parasol met Mr Soriano in London and handed him a clean version of the document saying that it set out the terms she was prepared to agree, having taken into account their earlier discussions. Mr Soriano accepted these terms ("the 2009 Agreement"). At the same time, Ms Parasol suggested that it would be a good idea to have a written agreement which should not be too specific as to the services to be rendered by Mr Soriano, but should simply serve as a protection for both parties. As a result, Mr Soriano had a draft agreement prepared but Ms Parasol changed her mind, saying she preferred to stick with the oral agreement they had made a few days earlier on the basis of the mutual trust and respect that existed between them. The first instalment payable pursuant to the 2009 Agreement was made to the Claimant on or about 11 May 2009. As Mr Soriano wanted his Swiss lawyer, Dr Ulrich Kohli, of Kohli & Partners in Zurich, to handle the consultancy payments on his behalf, he invited Mr Kohli to London so that Mr Soriano and Ms Parasol could confirm the terms of their agreement in front of him. For this purpose, Mr Kohli attended a meeting between Ms Parasol and Mr Soriano in London on or about 13 May 2009 when the document referred to at the beginning of this paragraph was discussed and ratified. It was further agreed that future consultancy payments would be handled on behalf of Mr Soriano by Dr Kohli.

25 The document recording the terms of the 2009 Agreement (a copy of which is attached to these Particulars of Claim) was still labelled "draft" and was not formally executed by either party. It nevertheless evidenced a final and binding agreement. Its key terms included:

(a) Mr Soriano's priority was to get Ms Parasol and Mr DeLeon "out of harm's way" in relation to the DoJ investigation;

(b) dealing with the PartyGaming business was of secondary importance and would be kept under review;

(c) Mr Soriano would receive:

(i) US$15m for the period March 2009 to March 2010, the first instalment of $4m to be made in May 2009;

(ii) US$15m for the period March 2010 to March 2011;

(iii) US$10m for the period March 2011 to March 2012, including instalments of $5m each in July and November 2011;

(iv) a fee of US$20m for "Successful Closure" (as defined) of the DoJ investigation;

(v) an incentive of up to 8% on the increase of share value in PartyGaming, vesting after 3 years.

26 Given the trust and confidence which had by now been established between the parties, it was considered unnecessary to contract through intermediaries (as in the 2008 Agreement).

27 The essence of the renegotiation and the 2009 Agreement was that Mr Soriano would make himself available on a full-time basis, which he duly did. He acted on his own initiative and as requested and directed by Ms Parasol, particularly in relation to coordination and management of the defence of the DoJ investigation. All of this was carried out apparently to the satisfaction of Ms Parasol.

28 He received the first instalment under the 2009 Agreement on or about 11 May 2009 and subsequent instalments thereafter, substantially in accordance with the agreed schedule:

Amount Due	Date due	Amount Paid	Date Paid
$4,000,000	May 2009	$3,985,000	11 May 2009
$5,000,000	July 2009	$5,409,990	24 July 2009

Amount Due	Date due	Amount Paid	Date Paid
$3,000,000	September 2009	$2,981,980	7 October 2009
$2,000,000	December 2009	$2,019,980	19 January 2010
$1,000,000	January 2010	$1,090,980	18 February 2010
$5,000,000	May 2010	$4,999,980	6 May 2010
$3,000,000	August 2010	$5,148,667	30 July 2010
$2,000,000	October 2010	n/a (included in above payment)	n/a (included in above payment)
$3,000,000	December 2010	see below	see below
$2,000,000	January 2011	$5,000,020	10 January 2011

29 Ms Parasol did not, during the 3 years in which Mr Soriano worked for her, raise any complaint or query about Mr Soriano's services, nor did she seek to make payment conditional on any breakdown of time spent or tasks undertaken. Moreover, throughout their dealings she was extremely complimentary about the services being provided. As explained above, there was a relationship of trust between them and it was Ms Parasol herself who had been resistant to more formal documentation and receiving reports from Mr Soriano on the activities he was undertaking.

30 The instalments of $5million each due in July 2011 and November 2011 have not been paid. Moreover, on or about 9 August 2011, Mr Soriano visited Ms Parasol at her home in London. During the meeting, she apologised for not having made the payment due, but preferred to make it after the US Statute of Limitation had expired in relation to the DoJ investigation (as to which, see further below). She said that she would therefore prefer making the July 2011 payment, together with the next instalment which by then would be due, in November 2011. During the discussion, she also acknowledged that the success fee would also be due.

IRS Notice

31 Reflecting the role that Mr Soriano had assumed as a senior and trusted adviser, Ms Parasol turned to him after receiving from the US IRS a Notice of Deficiency in relation to her personal tax affairs. The IRS Notice identified sums payable of more than US$711million in respect of the 2004 tax year and US$719 million for 2005, plus

penalties or additions to tax of more than US$142million for 2004 and US$143million for 2005.

32 Ms Parasol approached Mr Soriano to handle the matter by using his discretion and judgment to manage this crisis, liaising with tax advisers and generally coordinating her response. At a meeting in London on or about 6 July 2009, he agreed to assist. No fee was specifically agreed but the work plainly fell outside Mr Soriano's existing retainer and Ms Parasol made it clear to Mr Soriano that he would be paid for this arrangement.

33 Following extensive investigation and gathering of evidence by Mr Soriano, the recruitment of Ken Gideon (a senior tax litigator with Skadden, Arps, Meagher & Flom LLP in Washington), presenting evidence and facts to him and thereafter working with Mr Gideon and others, and managing and co-ordinating the strategy, the IRS closed their case against Ms Parasol in September 2011 on the basis of a global settlement, including interest and penalties, of US$13million.

Frozen Guernsey Funds

34 In mid-2010, Ms Parasol's and Mr DeLeon's bank in Guernsey (Meespierson) froze funds of Ms Parasol and Mr DeLeon of approximately US$40 million. As with the IRS Notice, Ms Parasol turned to Mr Soriano for assistance. On or about 1 July 2010, Ms Parasol telephoned Mr Soriano at his office in London with this problem. Mr Soriano conducted an investigation and reported back to her. He recommended a strategy based on the findings of his investigation, as a result of which she instructed him to deal with the case on her behalf without involving anyone other than perhaps Lord Goldsmith. As with the IRS Notice, no fee was specifically agreed but the work plainly fell outside Mr Soriano's existing retainer.

35 Working intensively over a period of around three months, including engaging Lord Goldsmith to intervene on Ms Parasol's and Mr DeLeon's behalf, Mr Soriano was able to secure the release of the funds.

Reasonable Payment

36 In the circumstances:

(a) it was an implied term of the express (oral) agreements between Ms Parasol and Mr Soriano in relation to the IRS Notice and/or the frozen Guernsey funds that he would be paid a reasonable fee for his services; or

(b) in the alternative, Ms Parasol received a valuable and incontrovertible benefit as a result of Mr Soriano's services, in respect of which she is obliged, on a quantum meruit basis, to pay a reasonable fee.

37 Mr Soriano will contend that a reasonable fee in the circumstances must be assessed by reference, in particular, to:

(a) the level of fees (including success fee) under the 2008 and 2009 Agreements; and

(b) the net financial benefit enjoyed by Ms Parasol after Mr Soriano's involvement.

38 Mr Soriano asserts that the total fee in the circumstances should be at least US$15million.

39 To date, no fee has been paid or offered by Ms Parasol in relation to either assignment.

Success Fee

40 In or around 25 October 2011, the prospect of a DoJ prosecution effectively fell away, 5 years having elapsed since PartyGaming ceased to operate in the US market and so that charges would have been barred by the US Statute of Limitations.

41 Further, on or around 16 December 2011, Mr Dikshit's one year period of probation (part of his sentence in relation to the Wire Act offences referred to above) expired. Whilst Mr Dikshit was available to the DoJ as a witness during this period, from 16 December 2011 he was not.

42 Given the absence of any indictment or fine, Ms Parasol had by the end of 2011 achieved a "Successful Closure" of the DoJ investigation according to the 2009 Agreement. A US$20million fee was in those circumstances payable to Mr Soriano. Nothing has been paid.

43 This successful outcome must also be set against the background of PartyGaming's major competitors having been closed down in the US market by the US authorities on or about 15 April 2011 and various indictments filed against shareholders and payment processors.

44 Mr Soriano's entitlement to the Success Fee arises automatically without any requirement for him to show that he caused or contributed to the "Successful Closure". It is nevertheless clear from the history of the dealings with the DoJ by Ms Parasol's and Mr De Leon's defence team that Mr Soriano and his strategy were instrumental to the outcome. In particular, during 2009 and 2010, by virtue of the strategic thinking and preparatory work undertaken and coordinated by Mr Soriano, the defence team was able to put forward robust legal and factual responses to the DoJ allegations.

PartyGaming etc

45 Although Mr Soriano does not claim to be entitled to any benefits under the incentive scheme agreed as part of the 2009 Agreement, his involvement in the PartyGaming business is nevertheless relevant in support of his entitlement to the unpaid instalments of the agreed retainer. Mr Soriano made substantial contributions, among other things:

(a) to re-establishing a successful working relationship between Ms Parasol and Mr DeLeon and the board of PartyGaming plc; and

(b) to negotiation in and around June 2010 of a successful merger between PartyGaming plc and Bwin (Ms Parasol's confidence in Mr Soriano having been demonstrated through a specific delegation to him as her sole negotiating authority in a letter dated 15 June 2010).

Non-Payment

46 Notwithstanding requests for payment by Mr Soriano, including in January 2012, nothing has been paid since January 2011. Ms Parasol has no proper justification for refusing to pay the sums to which he is entitled.

Interest

47 Mr Soriano is entitled to and claims interest under s 35A of the Senior Courts Act 1981 at such rate and for such period as the Court thinks reasonable.

AND the Claimant claims:

(1) Payment of US$30,000,000;

(2) Payment of such fee as the Court finds reasonable in relation to the additional work undertaken by Mr Soriano;

(3) Interest, as above.

(4) Costs.

(5) Further or other relief.

ANDREW FULTON

Statement of Truth

I believe that the facts stated in these Particulars of Claim are true.

.....

Walter Soriano

19 July 2012

נספח מספר "4"

כתב הגנה ותובענה שכנגד מטעם גב'

פראסול מיום 7.9.2012

(עמ' 42)

Defence and Counterclaim (unspecified amount, non-money and return of goods claims)

- Fill in this form if you wish to dispute all or part of the claim and/or make a claim against the claimant (a counterclaim)
- You have a limited number of days to complete and return this form to the court.
- Before completing this form, please read the notes for guidance attached to the claim form.
- Please ensure that all the boxes at the top right of this form are completed. You can obtain the correct names and number from the claim form. The court cannot trace your case without this information.

How to fill in this form

- Set out your defence in section 1. If necessary continue on a separate piece of paper making sure that the claim number is clearly shown on it. In your defence you must state which allegations in the particulars of claim you deny and your reasons for doing so. If you fail to deny an allegation it may be taken that you admit it.
- If you dispute only some of the allegations you must
  - specify which you admit and which you deny; and
  - give your own version of events if different from the claimant's.
- If the claim is for money and you dispute the claimant's statement of value, you must say why and if possible give your own statement of value.

Name of court Commercial Court	
Claim No.	2012 Folio 781
Claimant (including ref.)	Walter Soriano
Defendant	Basol Deleon

- If you wish to make a claim against the claimant (a counterclaim) complete section 2.
- Complete and sign section 3 before returning this form.

Where to send this form

- Send or take this form immediately to the court at the address given on the claim form.
- Keep a copy of the claim form and the defence form.

Need help with your legal problems?

Community legal advice is a free confidential service, funded by legal aid. They can help you find the information and advice you need by putting you in touch with relevant agencies, helplines or local advice services. And if you are eligible for legal aid, the service can offer specialist legal advice over the telephone in cases involving: debt; housing; employment; benefits; and education

Call **0845 345 4 345** or **www.communitylegaladvice.org.uk**

1. Defence

See attached Defence and Counterclaim

(continue over the page)

Claim No.	2012 Folio 781

Defence (continued)

2. If you wish to make a claim against the claimant (a counterclaim)

- To start your counterclaim, you will have to pay a fee. Court staff can tell you how much you have to pay.
- You may not be able to make a counterclaim where the claimant is the Crown (e.g. a Government Department). Ask at your local county court office for further information.

If your claim is for a specific sum of money, how much are you claiming? £

I enclose the counterclaim fee of £ 1,670.00

My claim is for *(please specify nature of claim)*

Damages arising from misrepresentation

What are your reasons for making the counterclaim?

If you need to continue on a separate sheet put the claim number in the top right hand corner.

Please refer to the attached Defence and Counterclaim

3. Signed - To be signed by you or by your solicitor or litigation friend.

*~~I believe~~ (The defendant believes) that the facts stated in this form are true.
*I am duly authorised by the defendant to sign this statement.

*delete as appropriate

Position or office held (If signing on behalf of firm or company)

PARTNER

Date 10/09/2012

Defendant's date of birth, if an individual 27/02/1967

Give an address to which notices about this case can be sent to you

Devonshires Solicitors
30 Finsbury Circus
London

Postcode EC2M 7DT

If applicable	
Telephone no.	0207 628 7576
Fax no.	0870 608 9390
DX no.	DX 33856 Finsbury Square

E-mail

© Crown copyright 2008

2012 Folio 781

IN THE HIGH COURT OF JUSTICE
QUEEN'S BENCH DIVISION
COMMERCIAL COURT

B E T W E E N:

WALTER SORIANO

Claimant

-and-

RUTH PARASOL DELEON

Defendant

DEFENCE AND COUNTERCLAIM

DEFENCE

Summary

1. References to paragraph numbers herein are to the Particulars of Claim save where otherwise stated and the Defendant adopts the abbreviations used therein.

2. The Defendant denies that she is indebted to the Claimant in the sums claimed or at all.

3. Paragraph 1 is denied. The Claimant is a security consultant and is connected to companies that offer security and detective-related services as is stated in paragraph 12, for example the protection of Graff Jewellers in London, which suffered a high value jewellery robbery, allegedly in excess of £40m, when it was reported to be protected by the Claimant's company, Universal Securities Group Ltd ('USG 1'). It is denied that the

Claimant is a crisis management consultant with a track record of resolving complex legal and business issues such as those faced by the Defendant. It is admitted that the Claimant held himself out as being a crisis management consultant with such experience and expertise and for a long time he misled the Defendant into believing that this was the case.

4. In reply to paragraph 2, it is admitted that the Defendant is a businesswoman and denied that she is a former client of the Claimant. The Defendant and her husband Russ DeLeon, at the Claimant's request, contracted for his services through Westward Management Limited ('Westward'), which is a BVI registered company and stated to be owned by The Soriano's Trust. Prior to the 2008 Agreement being executed, the Claimant represented that he wished for his services to be retained through an offshore company. Whilst the Claimant was the individual responsible for providing the services contracted for, the contacting party was Westward and not the Claimant.

5. The Claimant is a sophisticated user of companies. Westward owned USG 1, a company which entered Administration on 18 May 2010 and then Liquidation. At the same time, the Claimant formed another company, USG Security Ltd ('USG 2'), which operated in the same business and from the same address as USG 1. The Claimant was a director of USG 1 and is a director of USG 2 and other companies. He offers his services through corporate vehicles. The Claimant is put to proof that he has disclosed to the HM Revenue and Customs the income sums he alleges were paid to him, as opposed to Westward, as set out in paragraph 28.

6. Paragraph 3 is denied. More particularly it is denied that the sums claimed are an agreed fee which is due and payable. It is admitted that the Defendant has not paid the Claimant US$10 million in instalments or the US$20 million "success fee" sought in this litigation. The Defendant has not paid those amounts because they are not owed.

7. Paragraph 4 is denied. More particularly it is denied that:

   7.1. The services allegedly provided by the Claimant would entitle the Claimant and/or Westward to an additional fee;

   7.2. The Defendant requested that the Claimant provide additional and substantial assistance beyond the scope of the agreed retainer;

7.3. The Defendant is entitled to any additional payments;

7.4. The sums claimed are reasonable.

PartyGaming Plc ("PG")

8. As to paragraph 5, it is denied that the Defendant's wealth is derived from online pornography sites. Paragraph 5 is otherwise admitted.

9. Paragraph 6 is admitted. The Defendant and Russ DeLeon married in 2003.

10. Paragraph 7 is admitted to the extent that:

10.1. On 13 October 2006 the US enacted the Unlawful Internet Gambling Enforcement Act of 2006 ('UIGEA 2006'), which made it illegal for businesses to offer online gambling in the US;

10.2. As a result of the enactment of UIGEA 2006, PG chose to withdraw from the lucrative US market to avoid violating the law and voluntarily made its website inaccessible to those in the US;

10.3. Thereafter the value of the shares in PG declined.

Paragraph 7 is denied to the extent that it implies any wrongdoing or illegal activity on the part of the Defendant.

11. As to paragraph 8, it is admitted that the DoJ commenced an investigation but the Defendant is unable to say when the DoJ Investigation began, as that information is not within her knowledge.

12. As to paragraph 9 the first sentence is admitted. The advice and legal work provided by the legal advisors to the Defendant and Mr DeLeon is privileged. The Defendant maintains that privilege and nothing in this pleading is to be taken as waiving that right. Save that it is admitted that Anurag Dikshit did in fact plead to one count of violating the Wire Act (and agreed to a forfeiture order) on 16 December 2008, the second sentence of paragraph 9 is not admitted. Anurag Dikshit was the co-founder of PG and was heavily involved in the IT aspects of the business. As of September 2008 it was not

clear what, if anything, Mr Dikshit would plead to. Further, the Defendant's position was different to that of Mr Dikshit. She never believed that she had infringed, and never did infringe, the Wire Act or any other law.

13. Paragraph 10 is admitted to the extent that it claims that Defendant received legal advice, which is privileged, and that the Claimant has no authority to refer to or disclose any legal and strategic advice that the Defendant has received. Paragraph 10 is otherwise denied.

Walter Soriano

14. Paragraph 11 is admitted save that the Defendant and her husband, Russ DeLeon, were first introduced to the Claimant in or about the spring of 2008.

15. As to paragraph 12, the Claimant is put to proof of the matters referred to therein. It is admitted that the Claimant represented the position to the Defendant as in paragraph 12. It is not admitted that such representations were true. Paragraph 3 above is repeated.

16. As to paragraph 13, the Defendant is put to proof of the services he has offered since 2001 and no admission is made by the Defendant. It is admitted that the Claimant represented to the Defendant the position as in paragraph 13. It is not admitted that such representations were true.

17. Paragraph 14 is denied to the extent that it refers to multiple meetings and background checks and references. The Defendant met with the Claimant and his referee being a person who had served and is serving at the highest levels of the Israeli government. Based on the Claimant's prior representations (which were misrepresentations for the reasons set out herein) and the referee stating that the Claimant could assist the Defendant, it was decided to retain the Claimant's services. Paragraph 14 is otherwise admitted.

The 2008 Agreement

18. As to paragraph 15, it is admitted that the 2008 Agreement was entered into between Hassans as agents for the Defendant and her husband Russ DeLeon, and Westward in its own capacity, as set out in paragraph 4 above. It is denied that the 2008 Agreement was conducted through intermediaries due to "the sensitivity of the DoJ Investigation and

the fact that the parties had not previously worked together." It is asserted that the Claimant wished to put in place a contract for his services via an offshore company and that he did not want to be the contracting party and he was not. Paragraph 15 is otherwise admitted.

19. As to paragraph 16, the Defendant will rely on all the terms of the 2008 Agreement at trial. It is admitted that the 2008 Agreement is dated 1 December 2008, but denied that the effective date is 1 November 2008. The 2008 Agreement provides in clause 8.1 that the Effective Date, being a defined term within the said agreement, is 19 November 2008. It is denied that the services that were the subject of the 2008 Agreement were "principally" for the DoJ Investigation; they related to the DoJ investigation and PG's business and were equally important. Paragraph 16 is otherwise admitted.

20. When the Defendant initially discussed with the Claimant the possibility of engaging his services, the position and concerns of the Defendant were as follows:

20.1. There was the DoJ investigation. The Defendant firmly believed that she had not infringed US law and she had no intention of entering a guilty plea. Her mother lived in the US and the Defendant wanted to be able to freely travel to the US to meet her mother. It would not be prudent to visit the US in the absence of a clear assurance from the US authorities that she was no longer under investigation or any threat of arrest. Thus, the Defendant wanted a successful resolution to the DoJ Investigation which would permit her to visit her mother in the US.

20.2. The value of Defendant's shares in PG had substantially declined and PG's business was being overtaken by rival businesses who took away much of PG's market share worldwide. With PG out of the picture in the US, other businesses, PokerStars and FullTilt Poker in particular, dominated and grew in the US market, even though their activities were not in compliance with UIGEA 2006. The rival businesses were aggressively increasing their market share, including in the US, without the US authorities in practice restricting their activities. The Defendant wanted to devise a business strategy that would promote PG's interests and cause the share price to increase. She wanted the business to improve, do well, and be run efficiently and properly. The Claimant represented he could deliver these objectives.

20.3. The Defendant also wanted to be kept abreast of developments and opportunities in the online world and gaming industry. The Defendant had not been involved in the day-to-day operations of PG for several years at that point, and was busy with raising her three small children as well as her substantial involvement in charitable activities. She sought an advisor who would be able to perform research and legwork such as attending industry trade shows and keep her well-informed.

21. The Defendant told the Claimant of her concerns related to PG's business and the DoJ Investigation as set out in paragraph 20 above. The Claimant also spoke to Russ DeLeon and was told of his similar concerns. The Claimant held out that he was the ideal person to deal with their concerns and that he had the ability and capacity to resolve them in their favour and achieve their legal and business objectives.

22. Beginning around September 2008, the Claimant held himself out to the Defendant as being highly skilled, resourceful, well-connected, and as having the ability to assist the Defendant and her husband with matters relating to the business of PG and any investigations by US authorities. In particular, the Claimant represented as follows:

22.1. He was an expert in dealing with complex legal problems of the kind the Defendant faced in the US.

22.2. He would be able to quickly change the course of Defendant's defence in the DoJ Investigation such that she would be cleared to visit her mother in the US in a matter of months.

22.3. He had the business and gaming industry experience required to develop and successfully execute a business strategy for PG.

22.4. He had a team of people working for him in Israel who would work with him to sort out the problems with the PG business and US investigation.

22.5. He had close and high-level contacts in various areas, including in the US, and he would be able to use these contacts to help the Defendant.

22.6. He was a man of action and a former major in an elite intelligence unit in the Israeli army.

22.7. He had been engaged to perform security and business services by certain American celebrities and business figures, including casino magnate Steve Wynn, with whom Claimant claimed to have a close relationship.

23. The Defendant and Russ DeLeon, relying upon the Claimant's representations about himself and abilities as set out above, instructed Hassans Law Firm on their behalf to enter into the Services Agreement dated 1 December 2008 between them (through Hassans) and Westward (which was described as "the Consultant" in the 2008 Agreement). Whilst the 2008 Agreement was not with the Claimant personally, it was understood that Westward's work was to be performed by the Claimant. The fees under the 2008 Agreement were not payable to the Claimant personally, but to Westward.

24. The high fees promised and paid under the 2008 Agreement were made in reliance on Claimant's representations as at paragraph 22 above and that he required a commitment of $6 million because he would be engaging numerous other persons to work on matters for Defendants and this sum was required to meet those costs. The Defendant agreed to pay Westwood US$6million after making it clear that for that amount of compensation she would expect a great deal of complex work and numerous deliverables beyond work on the defence of the DoJ investigation, which Claimant represented he could deliver.

25. In reliance upon the representations referred to in paragraphs 21 to 24 above, and Recital B to the 2008 Agreement, the Defendant entered into the 2008 Agreement.

26. The Defendant will refer to the 2008 Agreement for its full terms and effect. In particular:

26.1. Recital A set out the main areas where consulting services were required by the Defendant. This was not limited to the defence of the DoJ investigation, but importantly included business of PG and the gambling industry. The scope of the services provided were further set out in clause 2 and Exhibit 1 to the 2008 Agreement. The work agreed to be performed by Westward was extensive and included the following:

26.1.1. That Westward had the ability, experience, resources and contacts available for use in providing the services (Recital B).

26.1.2. To provide and maintain copies of bi-monthly reports in order to verify and record the work carried out, as well as monthly bound copies of intelligence (clause 2.1 and Exhibit 1, para.E1-2).

26.1.3. To act in "good faith" (clause 2.1).

26.1.4. Westward's fee was for all ,services provided and the Agreement expressly excluded any additional sums being charged (clause 3.2).

26.1.5. To keep information confidential (clause 5.1) and at the end of the contract to forthwith deliver up all the documents and information and other equipment in any medium on which it has been stored (clause 5.2). Further that all aspects of the engagement, the work undertaken and material produced were intended to be confidential and the subject of attorney client privilege (clause 2.4(c)).

26.1.6. The remuneration agreed for Westward was very substantial. The consideration provided under clause 3.1 was US$1.5million up front, US$450,000 per month, and expenses of up to US$50,000 per month without receipts (and more with receipts).

27. There were implied terms of the 2008 Agreement to give effect to the intention of the parties, that Westward (and hence the Claimant):

27.1. Would act with reasonable skill and care (see clause 8.3.2 of the 2008 Agreement); and

27.2. Would act in the best interests of the Defendant.

28. The relationship between the Defendant and Westward and the Claimant was one of trust and it was understood that Westward and the Clamant would:

28.1. act honestly and not misrepresent (see clause 2.1 of the 2008 Agreement);and

28.2. fully and properly account for any work and services performed.

29. Paragraph 17 is admitted to the extent that:

29.1. the Claimant recruited Rami Lerner as a Board member for PG. He is no longer a Board member for PG, having been replaced in 2011 by Geoff Baldwin, an experienced investment banker who was recruited by the Defendant;

29.2. the Claimant recruited Sean O'Shea to represent the Defendant;

29.3. the Claimant participated in or attended some interviews in connection with the defence of the DoJ investigation; and

29.4. the Defendant and Mr DeLeon made payments pursuant to the 2008 Agreement.

Paragraph 17 is otherwise denied. The Claimant is put to proof as to exactly what he did pursuant to the 2008 Agreement.

30. As to paragraph 18, it is admitted that on 16 December 2008 Mr Dikshit pleaded guilty to one count of infringing the Wire Act of 1961. Subject to the foregoing, the first two sentences of paragraph 18 are admitted. Paragraph 18 is otherwise denied.

February 2009

31. Paragraph 19 is denied. More particularly:

31.1. On or about 4 February 2009, in London, the Defendant met with US defence counsel Sean O'Shea, who had been approached by the Claimant and asked to represent the Defendant. This meeting was to discuss the possibility of Mr O'Shea being retained. As a result of this meeting the Defendant retained Mr O'Shea.

31.2. It is denied that the other persons named in Paragraph 19 were present at this meeting.

31.3. Moreover, as of this date David Spears, who is defence counsel for Mr DeLeon, had not yet been retained.

31.4. The meeting to which the Claimant is referring took place in London on 25 and 26 February 2009, save that David Spears was not present as he had not yet been retained.

31.5. The Defendant denies that the Claimant assembled and / or recruited the legal team referred to and in particular: (a) David Spears was recruited by Sean O'Shea, (b) Lord Goldsmith Q.C. had an existing relationship as an advisor to the Defendant and Mr DeLeon, (c) James Lewis Q.C. was recruited by Sean O'Shea as they had previously worked together, and (d) Viet Dinh was a member of the Defendant's defence team prior to the Claimant's involvement.

31.6. It is admitted that Richard Stern was recruited by the Claimant to advise on public relations.

The 2008 Agreement Extension

32. Save as expressly admitted in this paragraph, paragraph 20 is denied:

32.1. Around late February or early March 2009, the Claimant approached the Defendant and Mr DeLeon and told them that to achieve the objectives of the 2008 Agreement would take up to a further three years. He further stated that he would be required to give up all other clients so as to work for the Defendant and Mr DeLeon on a full-time basis and to hire additional staff and new premises.

32.2. He represented that he was able to deliver all the objectives and that the work was progressing well but would take longer than he initially thought.

32.3. The Claimant was not "reluctant" to work for the Defendant and Mr DeLeon (through Westward) on a full-time basis, but rather initiated the discussions and drove this idea forward.

32.4. The Claimant represented that at the time he was otherwise earning $7-8 million per year, and he was on track to earn $10 million per year and he would need to be fully compensated through Westward for this.

32.5. By this time, the Claimant had gained the trust of the Defendant and had intimate knowledge of her most sensitive and confidential affairs, and the Defendant and Russ DeLeon believed the Claimant's representations.

32.6. The Claimant stated that he was so confident of achieving the Defendant's objectives that he would not be paid if he did not deliver them and he would repay any sums paid if he did not deliver them in full.

32.7. The Claimant said that either party could walk away from the Agreement without obligation at any time.

32.8. The Claimant stated that the relationship he had with the Defendant was one based on mutual trust and confidence and matters did not need to be recorded in a formal contract.

33. Paragraph 21 is admitted. The said email was sent by Mr DeLeon to the Claimant on 5 March 2009 and was a document for discussion only and has no legal effect. Also in March 2009, the Defendant and Mr DeLeon provided the Claimant with an Incentive Matrix. It showed the PG share price as at £2.59 per share, with a target price of £12 per share. This reflects the concerns of the Defendant at the time and reflects that a major part of the services to be provided was to bring success to PG and a substantial increase in its share price.

34. Paragraph 22 is admitted.

35. Paragraph 23 is admitted insofar as a document entitled "Draft Agreement" (hereinafter referred to as the "Term Sheet") was produced and discussed between the Claimant and the Defendant. The Defendant produced a first version of the Term Sheet, which was discussed with the Claimant and on which he made manuscript amendments and a second version of the Term Sheet was then produced by the Claimant. It is denied that the Claimant made all the manuscript amendments as appear on the Term Sheet produced by him in his meeting with the Defendant as he asserts. The Claimant made some manuscript amendments to the Term Sheet and he gave a copy of that to the Defendant which is at **RP1** to this Defence. The Claimant has recently produced a copy of the same document with additional amendments added into it and this is at **RP2**.

36. A further agreement was entered into between the Defendant and Westward (acting as the Claimant's corporate vehicle) in or about May 2009, which included, amongst other terms and conditions, the terms set out in the written Draft Agreement exhibited to the Particulars of Claim (i.e., the Term Sheet), by way of extension to the 2008 Agreement ("the 2008 Agreement extension").

37. The Defendant entered into the 2008 Agreement extension on the basis of the representations pleaded in paragraph 47.3 below, the express orally agreed terms pleaded in paragraph 47.5 below, and as a continuation of the 2008 Agreement.

38. The services under the 2008 Agreement extension included the services being performed under the 2008 Agreement. It was subject to the same terms and duties.

39. The 2008 Agreement extension acknowledged that US$4.2million had already been paid (having been paid under the 2008 Agreement to the Consultant). It is denied that the 2008 Agreement extension was with the Claimant personally.

40. The 2008 Agreement extension provided for remuneration of US$15million for April 2009 to March 2010, US$15million for April 2010 to March 2011, and US$10million for April 2011 to March 2012, payable according to a timetable. The 2008 Agreement extension was subject to ongoing monthly evaluations by both sides and was terminable by either party without notice. The Defendant did not commit herself to pay if the services were not effective and delivering value. Hence the Term Sheet stated:

> "Ongoing monthly evaluation by both sides as to whether effort is making material difference in PG/making money or not, i.e., PG may be far too gone/too hopeless to throw good money after bad = in which case parties will terminate or reduce services/fee. MAJOR EVALUATION in December 2009 – and if then seems that good money after bad, then no more due $19.2 and done.
>
> Best indicator of whether expense/effort is working is increase in company revenue/cashflow/dividend and/or the share price/sale of stock."

41. The services to be provided were aimed to improve the business of PG and the share price, which was a particular concern of the Defendant.

42. The other main area of services was defending the US DoJ investigation. This was preventing the Defendant from visiting her mother in the USA.

43. The 2008 Agreement extension provided for an additional fee of US$20million if, and only if, the Claimant brought about successful closure of the US investigation during the period of the 2008 Agreement extension. What the Defendant wanted was an end to the US investigation, no prospect of charges being brought, and an assurance that she could safely travel to the USA. Hence the Term Sheet stated that successful closure meant:

> "... certain clarity that financial liability will not exceed $50M to government, no jail, no felony. Not as a result of EU or Congress. After AD sentenced, PG expiration and/or statute of limitation expires".

44. Under the 2008 Agreement extension, "Out of Harm's Way" was a priority over PG / making money. Thus, the Term Sheet stated:

> "Out of Harms Way" is priority over PG/making money so that if under fire, then effort is defense, not PG/making money and in such case must reduce service/fee since in such case PG unlikely to yield income, and anyway will then focus only on defence which requires less time and expense so less service/fees."

45. It was expressly agreed between the Defendant and the Claimant that he would devote 99.9% of his time, i.e., full-time, to the matters of the Defendant and Mr DeLeon, and that the Claimant's office and team would be solely devoted to performing the 2008 Agreement extension.

46. It was also expressly agreed that the Defendant would be able to see actual work-product, which would be transferred in a meaningful manner. This obligation entailed that Westward (and hence the Claimant), in order to earn remuneration, needed to perform with real success and in a concrete and demonstrable manner.

47. As to paragraph 24:

47.1. It is admitted that the Defendant produced both versions of the Term Sheet.

47.2. It is denied that either version of the Term Sheet was agreed between the Claimant and the Defendant as a contract. The latter version was, however, partial evidence of a contract, namely, the 2008 Agreement extension as pleaded above.

47.3. The Claimant represented that he would deliver the services agreed in the 2008 Agreement and the additional matters set out in paragraph 32 above and, in return, Westward was to receive additional remuneration by way of an extension to the 2008 Agreement and subject to the following requirements:

47.3.1. The Claimant turning around PG's share price such that Westward would be paid from the profits he caused to be generated;

47.3.2. PG's competitors would not be able to continue their unlawful operations in the US such that there would be a level playing field, which would thereby improve PG's share price;

47.3.3. The DoJ investigation would be favourably concluded within 3 years as a result of the Claimant's work;

47.3.4. There would be full transparency of work product and regular reports from the Claimant;

47.3.5. The Claimant would keep contemporaneous records and receipts showing all work done and monies expended on behalf of the Defendant, and make those records and receipts fully available to the Defendant;

47.3.6. There would be future reconciliations at which the amounts paid for the work would be assessed against its value and, to the extent that the value of the work was less than the amounts paid, there would be a repayment by the Claimant and / or the arrangement would be concluded.

47.3.7. The additional remuneration set out in the Term Sheet was to be paid only so long as the Claimant, through Westward, delivered the services and produced the results that had been contracted for, and not otherwise. The Claimant failed to deliver the contracted-for services in 2011 and, furthermore, the share price of PG failed to recover and so Westward is not entitled to any fee for 2011 nor is Claimant.

47.3.8. More recently the Defendant has become aware that the Claimant did not deliver the services contracted for in 2009 and 2010 and that whilst he was in regular communication with the Defendant and her advisors he did not have sufficient or necessary skills to deliver the contracted services, including the recovery of the PG share price and the successful conclusion of the DoJ Investigation.

47.4. The contracting party was Westward.

47.5. Further, it was expressly orally agreed between the Claimant and the Defendant:

47.5.1. That if the Claimant did not deliver the Defendant's objectives in full the Defendant would be repaid any sums paid.

47.5.2. That either party could walk away from the Agreement at any time without future obligation, liability, or penalty.

47.6. The Defendant has no knowledge of whether the Claimant had a formal written agreement drafted or not, but notes the draft produced recently by the Claimant was prepared to be executed by companies, not individuals, and that is consistent with the Defendant's case. It also does not refer to fees to be paid, or the success fee. The "Consultancy Services" referred to in the document do not represent the agreed services to be performed under the 2008 Agreement extension. In any event, no such formal agreement was entered into.

47.7. Save as admitted above, the first four sentences of paragraph 24 are denied.

47.8. As to the fifth sentence of paragraph 24, payments of increased fees as a result of the 2008 Agreement extension commenced on or about 11 May 2009, to the same account as was stipulated for Westward under the 2008 Agreement.

47.9. As to the sixth to eighth sentences of paragraph 24, it is admitted that the Defendant met Mr Kohli in London at a brief meeting with the Claimant. The Claimant introduced the Defendant to Mr Kohli as the lawyer for his trust and suggested that the Defendant should use Mr Kohli for trusts. Save for the aforesaid, the sixth to eighth sentences of paragraph 24 are denied.

48. Save that: (a) dealing with PG's business and increasing its share price was an important part of the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension, and (b) an important measure in ascertaining the extent to which Westward (and hence the Claimant) was performing, and (c) that the Claimant was not a contracting party (any payments being for Westward), paragraph 25 of the Particulars of Claim is admitted.

49. Insofar as it is being suggested that the fees of US$15million, US$15million and U$10million were payable irrespective of the amount of work done or success achieved, the same is denied. It was expressly agreed that those fees would cease to be paid or would be reduced if success in respect of the PG business was not achieved. Paragraphs 32.6 and 45 are repeated.

50. No formal agreement was signed between the parties as to the 2008 Agreement extension, as requested by the Claimant. It is admitted and averred that the Defendant had complete trust and confidence in the Claimant. The Claimant told the Defendant that he would never expect her to pay if he did not deliver on all her objectives (being the objectives set out at paragraph 20 above). He told the Defendant that he trusted her and did not need a formal contract. Subject to the aforegoing, paragraph 26 is denied.

51. The Defendant agreed to the 2008 Agreement extension on the basis of the following representations by the Claimant on his own behalf and that of Westward:

51.1. The representations made in 2008 and prior to the 2008 Agreement, pleaded in paragraphs 21 to 25 above.

51.2. The representations made in February to March 2009 that a very substantial increase in fees was needed and justified on the following bases:

51.2.1. The Claimant had already carried out a great deal of work with significant progress pursuant to the 2008 Agreement, but more time was needed to deliver the objectives.

51.2.2. The Claimant already had a large team of people working on the Defendant's matters pursuant to the 2008 Agreement, but it was necessary to hire additional people, rent additional office space, and so he would need to incur substantially increased expenses.

51.2.3. The Claimant would work on the Defendant's matters full time.

51.2.4. The Claimant was able to meet the Defendant's objectives, but needed up to 3 years to fully complete the Defendant's objectives.

51.2.5. The Claimant had a substantial business and other clients bringing in very substantial income, and he would need to forego these in order to work full time and effectively for the Defendant.

51.2.6. The Claimant was otherwise earning US$7-8 million a year, and he anticipated that his income would reach US$10 million in the following year. He would give up those earnings in return for the additional remuneration.

51.2.7. The increased remuneration was in consideration of the matters listed in this paragraph.

51.2.8. The Claimant stated, and it was agreed, that he would never expect the Defendant to pay if he did not deliver on all her objectives, including her business objectives and, in particular, her objective of increasing PG's share price, and that if he failed to deliver he would repay all sums paid.

52. Accordingly, the express terms of the 2008 Agreement as extended included the following:

52.1. The terms set out in the 2008 Agreement.

52.2. That Westward through the Claimant would achieve the Defendant's objectives and, if not, Westward would not be entitled to the additional remuneration.

52.3. That if the Defendant's objectives were not met, neither Westward nor the Claimant would be entitled to retain any remuneration paid under the 2008 Agreement extension.

52.4. The Claimant would engage a large team of people and hire additional office space to perform the agreement.

52.5. The Claimant would work on the Defendant's matters full time.

52.6. The Claimant would cease his normal lucrative business and concentrate on the Defendant's matters.

52.7. The terms set out at paragraphs 47.3.1 to 47.3.6 above.

53. It was an implied term and in any event Westward and the Claimant had a tortious duty whereby the Claimant would perform the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension with reasonable skill and care.

54. Paragraph 27 is denied save as stated herein. The remuneration to Westward changed for the reasons set out at paragraphs 32 to 46, 51 and 52 above. Paragraph 27 is admitted to the extent that the Claimant represented he would make himself available on a full-time and exclusive basis. It is denied that the Claimant then worked exclusively for the Defendant and Mr DeLeon, managed the defence of the DoJ Investigation or, now that the Defendant is aware of the true facts, carried out his work to the satisfaction of the Defendant.

55. Save that the payments were made to Westward under the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension, paragraph 28 is admitted.

56. As to paragraph 29, it is denied that the Defendant never raised a complaint or query about the Claimant's services. In fact, she did so on multiple occasions, and then was:

56.1. bullied and threatened by the Claimant, and/or

56.2. told that he just needed a little more time, and/or

56.3. told that he was having great success with the DoJ investigation, and/or

56.4. told that he was building up a business strategy for PG which would increase the share price.

57. For instance, in December 2009 at her home in London, the Defendant told the Claimant that she was very dissatisfied with his performance and wanted to terminate his engagement. The Claimant responded by screaming at her and telling her that he had killed people, and thus the Defendant felt very intimidated and threatened by him. By this time, the Defendant felt isolated as the Claimant had basically insulated her from the outside world and her legal advisors, discouraging and even preventing others from having direct contact with her, including her other advisors, i.e., her attorneys. Moreover, Defendant had placed a great deal of trust and confidence in Claimant and she was highly vulnerable to his influence due to a close personal relationship between the two, beginning around March 2009.

58. It is admitted that at times the Defendant was complimentary about the Claimant, as then she did not know the true facts. Nevertheless, she wanted to see concrete results and reports, which were not provided, even when she requested them. The Defendant wanted and demanded verification of work performed by the Claimant, so that she could see the work product and thus assess its cost and value. This was not provided. When the Defendant demanded work product from the Claimant, he bullied her, told her she should not be asking about such things, and told her he would need more time to produce it. When the Defendant demanded proof of the Claimant's expenses and services, he claimed that he had binders of such documents and would provide them to her as soon as his finances were in order. To date, no such documents have been provided to the Defendant.

59. The Defendant is now aware of the following:

59.1. As regards the DoJ investigation, the great bulk of the work was carried out by the legal team retained by the Defendant and Russ DeLeon, and that directly led to the success achieved to date, and any such success is not due to the Claimant, who provided relatively minor assistance to the US Defence Attorneys.

The success achieved to date does not, in any event, meet the definition of "Successful Closure" in the Term Sheet.

59.2. As regards the situation of PG, the Claimant never came up with an effective business strategy; he did not properly understand the business. The business and share price of PG did not improve.

59.3. That in respect of both the DoJ Investigation and the PG business, the Claimant was not capable of delivering. In order to get the Defendant to make payments pursuant to the 2008 Agreement as extended, the Claimant consistently exaggerated and misrepresented his capabilities and the work he was doing.

60. Save as is admitted as aforesaid, paragraph 29 is denied.

61. Paragraph 30 is denied. It is admitted that payments of US$5 million for July 2011 and November 2011 have not been paid. It is denied that those sums are owed. It is denied that the success fee is due and payable or that any admission was made in that regard. In addition:

61.1. On or about 9 August 2011, the Defendant was in her home in London and with her three children. Defendant's husband, Mr DeLeon, was away from the family home at that time.

61.2. The Claimant arrived at Defendant's home and acted aggressively and demanded payment. The Defendant did not want a scene with her children around and wanted to postpone the discussion until after she could discuss the issue with Mr DeLeon.

61.3. The Defendant did not admit that any additional payments were owed. Rather, she said that she would pay whatever was in fact due after the dust had settled, the Claimant had provided proper verification of what he had done and achieved, and after she had an opportunity to discuss the matter with Mr DeLeon.

Save as is admitted as aforesaid, paragraph 30 is denied.

IRS Notice

62. Paragraph 31 is admitted to the extent that it identifies the amounts claimed in the IRS deficiency notice, but it is denied that such amounts were ever properly owed or "payable." The remainder of Paragraph 31 is denied.

63. Paragraph 32 is denied. No sum is due to the Claimant in that:

63.1. The Claimant, through Westward, was already engaged full-time by Defendant. Claimant is not entitled to any extra sum in respect of the IRS issue.

63.2. It was never agreed or anticipated by the Defendant that the Claimant would be separately remunerated for any work he did in respect of the IRS issue.

63.3. The 2008 Agreement, as extended, expressly provided that no additional remuneration could be claimed (clause 3.2).

63.4. In fact the Claimant did little in respect of the IRS issue. He was neither a lawyer, nor a tax expert, nor even a US citizen familiar with US tax.

63.5. The work was done and successful outcome was achieved by the specialist US tax lawyers retained, as well as the fact that the sums in the IRS Notice were not actually due. The Claimant did not secure the results.

63.6. The service provided by the Claimant in respect of the IRS issues was little more than organizing some communications among the US lawyers.

64. Paragraph 33 is denied. Specifically as to paragraph 33:

64.1. The IRS issue was dealt with and resolved by the Defendant's tax lawyers: Gary Kaplan (who had been dealing with the IRS for about two years before the Notice was issued) and Ken Gideon.

64.2. The Claimant did not recruit Ken Gideon. Rather, the Defendant's friend (and current PG Board member) Geoff Baldwin referred her to the attorney Matthew Rosen at Skadden's law firm. Mr Rosen then referred the matter to Mr Gideon,

who is an experienced and skilled US tax litigator, and who successfully resolved the matter.

64.3. It is denied that the Claimant managed or coordinated the response to the IRS. Ken Gideon managed the response and he and his law firm performed the substantive work on this issue.

64.4. The Claimant's characterisation of Ms Parasol's settlement with the IRS is incorrect. It is denied that the Defendant entered into "a global settlement, including interest and penalties, of US $13 million." In fact, the Defendant was found to have overpaid her taxes for 2005 by $10,358,238, which overpayment was applied towards her taxes for 2006. She was also found to have a tax deficiency of $11,058,571 for 2004, and ordered to pay that amount, plus interest, which came to $14,275,971. The Defendant was not required to pay any penalties. Mr Soriano's mischaracterisation of the basic facts of the IRS issue demonstrates his lack of knowledge of the detail of this issue, which he would possess if he had undertaken the work and delivered the success as he claims.

Frozen Guernsey Funds

65. As to paragraph 34, it is admitted that the Defendant and Mr DeLeon's funds were briefly frozen in Guernsey based on a request by the US DoJ, but all other statements in paragraph 34 are denied. No sum is due to the Claimant in that:

65.1. The Claimant, through Westward, was already engaged full-time by the Defendant. The Claimant was not entitled to any extra sum in respect of the US DoJ Letter of Request to freeze funds in Guernsey. Moreover, the Guernsey issue arose out of the DoJ investigation, which was, in part, the subject matter of the 2008 Agreement extension.

65.2. It was never agreed or anticipated by the Defendant that the Claimant would be separately remunerated for any work he did in respect of the DoJ Letter of Request.

65.3. The 2008 Agreement, as extended, expressly provided that no additional remuneration could be claimed (clause 3.2).

66. Paragraph 35 is denied. Paragraphs 31- 35 are yet further examples of the Claimant misrepresenting his activities and achievements in order to extract maximum financial benefit from the Defendant. The work on the Guernsey funds issue was done by the lawyers retained by Defendant and Mr DeLeon. Specifically, as to paragraph 35:

66.1. The issue was short-lived and expertly dealt with by Lord Goldsmith Q.C., a lawyer who had a pre-existing relationship with Defendant and Mr DeLeon. The Letter of Request to the Attorney-General of Guernsey was dated 23 July 2010 and sought a freeze of approximately US$40million. On 3 August 2010 the HM Comptroller of Guernsey informed the DoJ that he was unable to accede to the request. Lord Goldsmith advised and undertook the work.

66.2. The Claimant did little in respect of the Letter of Request. He was neither a lawyer, nor an expert in letters of Request, nor in proceedings in Guernsey. He lacked the skills to resolve the issue.

66.3. Again, the service provided by the Claimant was primarily organising some communications among the lawyers retained on behalf of the Defendant and passing on instructions to the lawyers, who in turn did the work and brought success.

Reasonable Payment Claim

67. Accordingly paragraphs 36, 37, and 38 are denied.

68. Paragraph 39 is admitted insofar as the Claimant has not, in connection with the IRS and Guernsey issues, been paid or offered any amounts over and above the substantial fees paid to Westward for the relevant time periods. No such sums are due. Paragraph 39 is further denied insofar as it implies that the Claimant has performed work for which he has not been compensated. It is noted that the Claimant admits that payment was made for his full-time availability through at least the end of 2010 and thus during the time when work was allegedly performed by him on the IRS and Guernsey issues.

Success Fee Claim

69. Regarding paragraph 40, Defendant admits that PG ceased operating in the U.S. in October 2006, with the enactment of UIGEA 2006. The remainder of paragraph 40 is denied.

70. It is denied that the Claimant is entitled to any success fee in respect of the DoJ Investigation. There has been no closure of the DoJ Investigation. The Defendant has not been notified by the US authorities that she is no longer the subject of investigation or prosecution, nor has seen been provided with any assurance that she can travel to the USA to visit her mother there without risk of arrest. In these circumstances, Successful Closure has not been achieved. The 2008 Agreement extension expired at the end of March 2012 and insofar as it has not been terminated, notice of termination is hereby given.

71. As to paragraph 41, Mr Dikshit's plea and sentence is a matter of public record. Save for his plea, paragraph 41 is denied.

72. Paragraph 42 is denied. It is denied that the Claimant has any entitlement of a success fee. It is further denied that any successful closure has been achieved, let alone through the Claimant's efforts.

73. Paragraph 43 is not understood. It is denied that the investigation or prosecution of others has any bearing on successful closure in terms of the case made by the Claimant.

74. Paragraph 44 is denied. A success fee was only payable if Successful Closure was caused by the work of the Claimant and during the period of the engagement and not thereafter. The Term Sheet provided:

> "... certain clarity that financial liability will not exceed $50M to government, no jail, no felony. **Not as a result of EU or Congress.** After AD sentenced, PG expiration and/or statute of limitation expires", (emphasis added)

So success could not be due the actions of a third party and had to be caused by the Claimant. Moreover, "Successful Closure" has not occurred. The Defendant has still not been given any assurance that she can visit her mother in the USA without risk of arrest. Insofar as there has been success in the DoJ investigation, which is not "Successful

Closure," such success is due to the work of the Defendant's lawyers, who were able to achieve their success with little substantive input from the Claimant, who lacked the necessary skills and legal knowledge to achieve that objective.

PartyGaming etc.

75. As to paragraph 45, it is admitted and averred that the Claimant's contributions or lack thereof towards improving PG's business and share price are central to any determination as to whether he should retain the sums already paid or receive payment for allegedly remaining instalments under either the 2008 Agreement or the 2008 Agreement extension. Paragraph 45 is denied to the extent that it claims the Claimant "made substantial contributions" to the PG business. Both sub-paragraphs (a) and (b) are denied.

Non-payment Claim

76. As to paragraph 46, the first sentence is admitted. No sums are due. The second sentence is denied.

77. Paragraph 47 is denied, as it is denied that there is any primary liability.

COUNTERCLAIM

78. Paragraphs 1 to 77 of the Defence are repeated.

Misrepresentation

79. The Defendant entered into the 2008 Agreement and agreed the 2008 Agreement extension referred to in the Defence and made the payments to Westward in reliance upon the Claimant's representations, as set out in paragraphs 21 to 25, 47.3, 51 and 54 of the Defence.

80. Claimant's representations were made negligently and were false.

81. The Claimant did not have the skills and experience he held himself out as having and he was not able to deliver the services contracted for under the 2008 Agreement as extended.

Particulars of Misrepresentation

82. The Claimant did not have the ability or expertise to manage complex legal issues; rather he recruited Sean O'Shea, who in turn recommended David Spears and together Mr O'Shea and Mr Spears led the defence of the DoJ investigation. The Claimant had little input into the process of the defence of the DoJ investigation or the IRS or Guernsey matters. However at all material times the Claimant misrepresented to the Defendant his supposedly key role in defending the DoJ investigation and his role in the IRS and Guernsey matters, all of which he claimed he was leading, stating that he was delivering the defence strategy and leading the defence team.

83. The Claimant did not have any proper experience of the online gaming industry and so was unable to develop any proper or viable plan for the recovery of PG's share price. The Claimant made many representations that he was working on a plan to recover the share price, but this never materialised.

84. The Claimant did not work full-time on the Defendant's matters as provided for in the 2008 Agreement as extended.

85. The Claimant either did not engage numerous people to work on the Defendant's matters or, if he did, they added no value to the matters Westward was engaged to deal with.

86. The Claimant was not earning US$7 – 8 million a year from his business outside the 2008 Agreement.

87. At the time of the 2008 Agreement extension, the Claimant had not made significant progress pursuant to the 2008 Agreement; such progress as there was in relation to the DoJ investigation was down to others. Further, on the business objectives no real progress had been made.

88. The Claimant did not have the ability to meet the Defendant's objectives. Further, he was unable to ensure that the Defendant would be cleared to visit her mother in a matter of months or within a period of 3 years.

89. Accordingly, the Defendant is entitled to damages for misrepresentation being the amounts paid pursuant to the 2008 Agreement and the 2008 Agreement as extended being approximately US$34.2 million. Were it not for the Claimant's misrepresentations, the Defendant would not have agreed to the 2008 Agreement or the 2008 Agreement extension or made payments to Westward pursuant thereto or at all.

90. To the extent that the Term Sheet is valid and binding, it is as a modification or extension of the 2008 Agreement. The 2009 Second Term Sheet includes the services being performed under the 2008 Agreement and is subject to the same basic terms and duties.

91. The 2008 Agreement extension provided for remuneration of US$15million for April 2009 to March 2010, US$15million for April 2010 to March 2011, and US$10million for April 2011 to March 2012, payable in instalments according to a timetable.

92. The 2008 Agreement extension was subject to on-going monthly evaluations by both sides and was terminable without notice. The Defendant did not commit herself or Russ DeLeon to pay if the services were not effective and bringing value in the form of increased profitability to PG. Hence the 2009 Second Term Sheet expressly provided:

> "Ongoing monthly evaluation by both sides as to whether effort is making material difference in PG/making money or not, i.e. PG may be far too gone/too hopeless to throw good money after bad = in which case parties will terminate or reduce services/fee. MAJOR EVALUATION in December 2009 – and if then seems that good money after bad, then no more due $19.2 and done.
>
> Best indicator of whether expense/effort is working is increase in company revenue/cashflow/dividend and/or the share price/sale of stock."

93. The services to be provided were aimed to improve the business of PG and the share price, which was a particular concern of the Defendant as a major shareholder.

94. It was also expressly agreed that the Defendant must be able to see actual work-product transferred in a meaningful manner. This entailed that Westward (and hence the

Claimant), in order to earn remuneration, needed to perform with real success and in a concrete and demonstrable manner.

95. As to the performance pursuant to the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension:

95.1. Without waiving any applicable privilege, as regards the DoJ investigation, the useful and effective work was in fact carried out by the Defendant's lawyers, and not the Claimant, who is not a lawyer. Indeed, Defendant's lawyers were required to perform additional tasks that would ordinarily be performed by a qualified forensics or investigative firm because Claimant was unable or unwilling to perform those tasks, which he had been hired, in part, to fulfil. The Claimant failed to undertake necessary investigative work, which caused the Defendant's lawyers to do this work and so thereby Defendant was in effect charged for the work twice.

95.2. The Claimant failed to deliver in respect of PG. The share price did not recover and he did not turn the business around. Indeed, it is unclear what, if any, work Claimant actually performed to this end.

95.3. Without waiving any applicable privileges, the Claimant's work that he did produce was of a poor quality and generally unusable.

95.4. The Claimant failed to bring in his alleged high-level contacts.

95.5. Instead of the Claimant being a highly successful businessman and problem solver earning US$7-8million a year, the Claimant had few major clients and is put to proof as to whether he really had the clients, contacts, large team working on the Defendant's affairs full-time, as he had represented, and as to his earnings.

95.6. The Claimant failed to produce any proper reports or any concrete progress of results.

95.7. The Claimant did not hire the dozens of people he claimed he had hired or would hire to work on matters for Defendant, nor did the Claimant rent additional office

space for those alleged additional workers, despite representations to Defendant that he had done so.

95.8. The Claimant has failed to produce invoices, receipts, or any records evidencing the expenses he claimed he would incur during the project.

95.9. The Claimant has not returned any or all confidential information and work product to Defendant and Mr DeLeon, as he was required to do at the end of his engagement.

96. As regards the Claimant's alleged contributions to PG:

96.1. The Claimant put forward Rami Lerner as a suitable director to the Board of PG. In fact, Mr. Lerner lacked the skills and knowledge to be an effective director of a publicly listed company in the gaming industry, and had no prior experience serving on boards of directors.

96.2. The Claimant was unable to and did not investigate PG's competitors and developments in the gaming industry to make PG more profitable.

96.3. Contrary to paragraph 45(b) of the Particulars, the Claimant did not negotiate the merger between PG and B.win and in fact jeopardized it by his aggressive behaviour and inexperience with sophisticated business matters.

96.4. The Claimant failed to come up with a proper strategy for PG's business.

96.5. The Claimant failed to bring about an improvement in PG's share price.

97. In the belief that Westward (through the Claimant) was properly performing its duties, the Defendant and Russ DeLeon paid the Consultant US$4.2million prior to April 2009, and then an additional $30 million thereafter.

98. Further the Claimant failed to perform under the 2008 Agreement and / or 2008 Agreement extension, as set out above. In the circumstances, the 2008 Agreement and 2008 Agreement extension were breached. The Defendant is entitled to damages representing the amounts paid pursuant to the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension – approximately $34.2 million.

99. By reason of the misrepresentations pleaded above, the Defendant is entitled to rescind the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension. The Defendant hereby elects to rescind the agreements for misrepresentation and claims repayment of any sums paid to the Claimant and Westward.

Breaches by Claimant

100. In breach of the terms set out in paragraphs 27 and 53 above:

100.1. Westward and the Claimant failed to act with due skill and care;

100.2. Westward and the Claimant did not act in the best interests of the Defendant. They acted in a way so as to extract as much money as possible from the Defendant by misrepresenting their skills and abilities and the extent to which they were achieving the Defendant's objections or were on the road to success. After successfully getting the Defendant and Mr DeLeon to agree to pay the $6 million promised under the 2008 Agreement, the Claimant and Westward pressured the Defendant and Mr DeLeon to pay them exponentially more, promising that the additional money and time would ensure success. In fact, no success was brought in respect of PG and such success as there was (such as the IRS issue and the Letter of Request) was achieved through the work and skill of the Defendant's lawyers. And in many instances, tactics used or proposed by the Claimant jeopardized or would have jeopardized the Defendant's legal and / or business goals.

101. In breach of the term pleaded at paragraph 28(1), the Claimant failed to act honestly and misrepresented his skills, contacts, abilities and what he was able to accomplish, and what he tasks he had, in fact, performed. He lacked the skills to perform the work for which he (through Westward) was engaged, to bring successful closure to the DoJ Investigation and to improve the business position of PG.

102. In breach of the terms pleaded at paragraph 28(2) above, Westward and the Claimant failed to provide any proper account for the work and services undertaken.

103. In respect of the breaches in paragraphs 101 to 102, the Defendant claims damages in the amount paid pursuant to the 2008 Agreement and / or the 2008 Agreement extension, approximately $34.2 million.

104. The breaches of contract duly set out above amounted to a repudiation of the 2008 Agreement and the 2008 Agreement extension. The Defendant hereby accepts such conduct as bringing the contracts to an end.

Non-Performance

105. Paragraph 47.5 above is repeated. The Claimant and Westward failed to achieve the Defendant's objectives, thus entitling the Defendant to a repayment of the sums paid under the 2008 Agreement extension, namely US$30 million. The Defendant hereby claims the sum US$30 million which the Claimant undertook to repay.

Adjustment Due to Overpayment

106. Paragraphs 51.2.8 and 52.2 above are repeated in relation to the 2008 Agreement extension. Further, the Term Sheet expressly provided that the fees indicated therein would cease or be reduced if success in respect of the PG business was not achieved. Thus it provided:

> "Out of Harms Way" is priority over PG/making money so that if under fire, then effort is defense, not PG/making money and in such case must reduce service/fee since in such case PG unlikely to yield income, and anyway will then focus only on defence which requires less time and expense so less service/fees.

107. In view of the lack of success in respect of PG, the amount paid and payable must be returned or at least adjusted. In all the circumstances, the full amount already paid should be repaid to the Defendant, or such amount as the Court deems appropriate, in light of the degree of success achieved in respect of the business of PG.

Interest

108. The Defendant claims interest to be assessed under Section 35A of the Senior Courts Act 1981.

AND Defendant claims:

(1) Payment of all amounts paid to Westward and the Claimant pursuant to the 2008 Agreement and/or the 2008 Agreement extension;

(2) Damages equivalent to the amounts paid to Westward and the Claimant;

(3) Interest, as above;

(4) An account of what work the Claimant and Westward actually performed; and what they did with the payments made;

(5) Costs; and

(6) Further or other relief.

STATEMENT OF TRUTH

I believe that the facts in this statement are true.

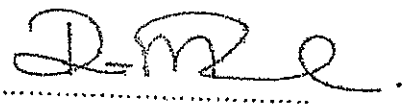

Signed by: Ruth Parasol

Date: 7th September 2012